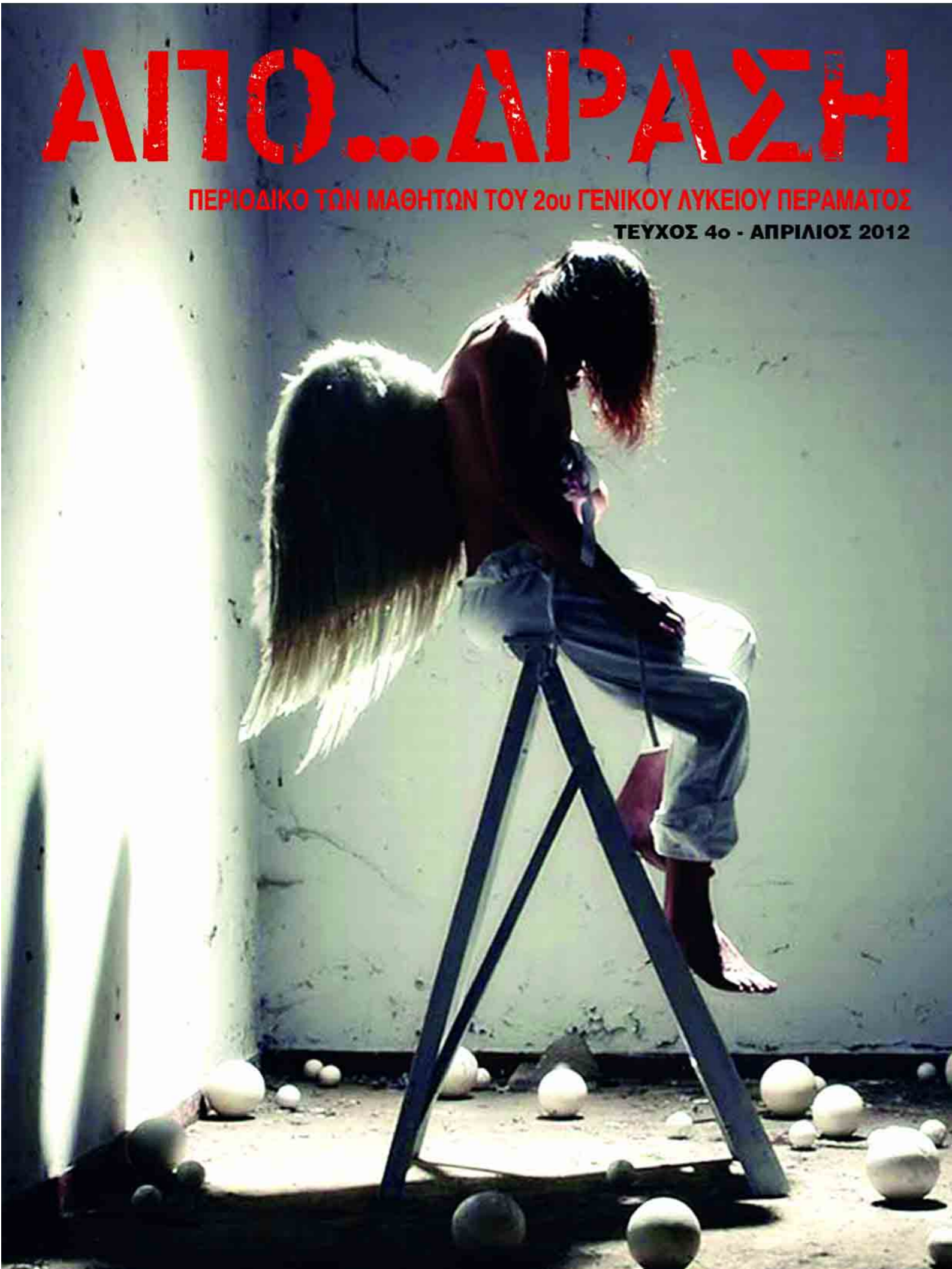


ΑΙΤΟ...ΔΙΡΑΣΗ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ 2ου ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΠΕΡΑΜΑΤΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ 4ο - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2012



Η ΤΕΤΑΡΤΗ ΑΠΟ...ΔΡΑΣΗ

Επιτέλους Άνοιξη! Μετά από ένα «βαρύ» από πολλές απόψεις χειμώνα, ξαναγυρνάμε στα δικά μας. Παραμονές Πανελλαδικών, άγχος και η αναμονή του καλοκαιριού. Ελάτε λοιπόν να απο... δράσουμε, ενάντια σε όλα αυτά που μας στεναχωρούν και μας απογοητεύουν. Άλλωστε, όπως έγραψαν και κάποιοι παλιοί, καλοί μας φίλοι: «Η ζωή είναι μικρή μην την κάνεις θλιβερή, η ζωή είναι μεγάλη μην την κάνεις καρναβάλι». Σίγουρα υπάρχουν πολλοί καρναβάλοι - που αναδείχθηκαν τα τελευταία χρόνια - ευτυχώς όμως δε βρίσκονται ανάμεσά μας!

ΔΙΑΒΑΣΤΕ Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ

Steve Jobs	3
Οικονομική κρίση στην Ελλάδα	6
Η Ελλάδα μέσα από μια ξένη «ματιά»	7
Η συντριβή του συστήματος και το τέλος του διεστραμμένου «εγώ»	8
Χρήμα	9
Ποια είναι η δική σου προκατάληψη;	10
Ναρκοτικά	12
Και τα αδέσποτα έχουν ψυχή!	13
Τα Μαθηματικά κίνησαν τον κόσμο	14
Τα Μαθηματικά είναι η απόλυτη αλήθεια;	16
Η πόλη που πληγώναμε	17
Θεόδωρος Αγγελόπουλος	18
10 θεωρίες για το τέλος του κόσμου	20
Το Πείραμα της Φιλαδέλφειας	22
Το Τρίγωνο των Βερμούδων	23
Οι Έλληνες έδιναν πνοή στην πέτρα	24
Η καθημερινότητα με σκίτσα	26
Του κόσμου τα παράξενα	28
Κλωνοποίηση	31
Τα 5 μεγαλύτερα αινίγματα της γης	32
Το άγαλμα της Ελευθερίας	35
Serj Tankian	36
Twilight Saga	38
Χρώματα και ψυχολογία	39
Γιατί οι νέοι σήμερα δεν ασχολούνται με την κλασική μουσική	42
Rolling Stones	43
Street Art	44
Το θέατρο στην εκπαίδευση	45
Reggae	46
Amy Winehouse	47

ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΤΑΞΗ ΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΤΗΚΑΝ

ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ:

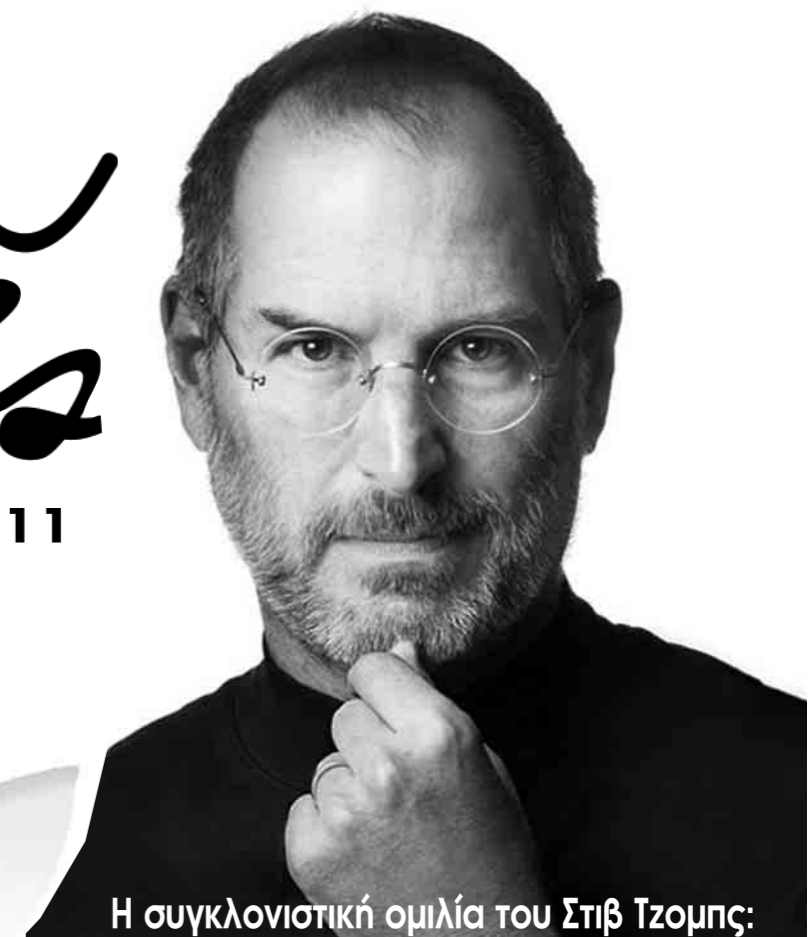
Αφεντουλίδης Χάρης
Γεροντίδη Χριστίνα
Γκλεζάκου Μαρία
Γούνη Ελβίρα
Δεληγιάννης Βαγγέλης
Δερματάς Μάριος
Κολοκοτρώνη Ειρήνη
Κονγκίκα Γιούλιαν
Κυρίμη Κωνσταντίνα
Μακαριάδη Ανατολή
Μάντσε Αντονέλλα
Μανώλης Κλεάνθης
Μάρρα Ελένη
Μπίστολα Ανθή
Μπούνιν Βλαδίμηρος
Νίκου Άγγελος
Παπούλη Γιώτα
Παπουτσή Κωνσταντίνα
Πυλαρά Αλεξάνδρα
Ράφτη Σοφία
Σγάρα Ζάννα
Σταυρακάκη Στέλλα
Τσέλιου Αθηνά
Τσιμπίδης Γιάννης

ΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΕΣ:

Δελλαπόρτα Μαρίνα
Λύγκα Πόπη
Λυμπεράκη Ειρήνη
Παπαγεωργοπούλου Δώρα

Steve Jobs
1955-2011

Ο άνθρωπος
που άλλαξε
τον κόσμο μας



Η συγκλονιστική ομιλία του Στιβ Τζομπς:

"Είναι τιμή μου να βρίσκομαι εδώ μαζί σας, στην τελετή αποφοίτησής σας από ένα από τα καλύτερα πανεπιστήμια στον κόσμο. Για να πω την αλήθεια, αυτό είναι το πλησιέστερο σημείο που έχω φτάσει ποτέ σε τελετή αποφοίτησης. Σήμερα, θέλω να σας πω τρεις ιστορίες από τη ζωή μου. Αυτό είναι όλο. Τίποτα σπουδαίο. Απλώς τρεις ιστορίες.

Η πρώτη, έχει να κάνει με το πώς συνδέεις τις κουκκίδες...

Εγκατέλειψα τις σπουδές μου στο Κολλέγιο Reed τους πρώτους 6 μήνες, αλλά παρέμεινα εκεί ως παρατηρητής φοιτητής για 18 μήνες ακόμη, πριν να τα παρατήσω οριστικά. Γιατί το έκανα αυτό;

Όλα ξεκίνησαν πριν καν γεννηθώ. Η βιολογική μου μητέρα ήταν μια νεαρή, ανύπαντρη φοιτήτρια, και αποφάσισε να με δώσει για υιοθεσία. Πίστευε πολύ βαθιά ότι θα έπρεπε να υιοθετηθώ από απόφοιτους πανεπιστημίου κι έτσι όλα κανονίστηκαν ώστε μόλις γεννιόμουν να με υιοθετούσαν ένας δικηγόρος και η γυναίκα του. Αλλά, μόλις γεννήθηκα, το ζευγάρι αποφάσισε την τελευταία στιγμή ότι ήθελαν κοριτσάκι. Έτσι, λοιπόν, οι γονείς μου, οι οποίοι βρίσκονταν σε λίστα αναμονής, έλαβαν ένα τηλεφώνημα στη μέση της νύχτας που τους ενημέρωνε: "Έχουμε, ένα νεογέννητο αγόρι. Το θέλετε;". Και είπαν: "Μα φυσικά".

Η βιολογική μου μητέρα ανακάλυ-

Αν και ο θάνατος του Στιβ Τζομπς δεν θα έπρεπε να αιφνιδιάσει κανέναν -το μοιραίο ήταν αναμενόμενο επί πολλούς μήνες-, η σχετική ανακοίνωση βρήκε τον κόσμο μουδιασμένο. Όλοι είχαν την κρυφή ελπίδα ότι οι φήμες θα ήταν αβάσιμες, ο οργανισμός του δυνατός και η ασθένεια ιάσιμη. Όμως εδώ δεν είχε "... και κάτι ακόμα" (κατά τη διάσημη φράση του εκλιπόντος), ήταν το τέλος, στολισμένο με λουλούδια και κεράκια έξω από τα καταστήματα της Apple σε όλο τον κόσμο. Για πολλούς ο Τζομπς συμβόλιζε την πρόοδο, την ομορφιά, την καινοτομία, την τεχνολογία με ανθρώπινο πρόσωπο. Δεν έγκλαιγαν για εκείνον, έκλαιγαν επειδή φοβούνται πως το ψηφιακό μέλλον της ανθρωπότητας δεν θα έχει το άγγιγμά του. Φορώντας τζιν και σανδάλια, κάτω από το μαύρο τελετουργικό χιτώνα του, ο Στιβ Τζομπς (Steve Jobs) είχε τότε συγκινήσει τους πάντες μιλώντας ανοικτά για όλα στους αποφοίτους του Στάνφορντ το 2005, για την υιοθεσία του, το ξεκίνημα της καριέρας του, την απόλυσή του, την απόρριψη, τον έρωτα, τον καρκίνο αλλά και το θάνατο.

Όμως, αυτό που έκανε το κοινό να δακρύσει, ήταν το τελευταίο κομμάτι του λόγου του, όπου ο ιδρυτής της Apple μιλούσε για την περιπέτεια της υγείας του, την απειλή του θανάτου αλλά και τη ματαιότητα της ζωής και κάλεσε τους φοιτητές να εκμεταλλευτούν το χρόνο όπως αυτοί οι ίδιοι θέλουν, αλλά πάνω απ'όλα να ακολουθούν την καρδιά τους.

Πρόκειται για μια κατάθεση ψυχής που παρά τα χρόνια που έχουν περάσει εξακολουθεί να συγκινεί και να εμπνέει και την οποία μπορείτε να διαβάσετε στο κείμενο που ακολουθεί:

Πρέπει να πιστεύεις σε κάτι! Στη διαίσησή σου, στη μοίρα σου, στη ζωή, στο κάρμα, σε οτιδήποτε.

ψε αργότερα ότι η μητέρα μου δεν είχε αποφοιτήσει από κανένα πανεπιστήμιο και ότι ο πατέρας μου δεν είχε αποφοιτήσει καν από το γυμνάσιο. Έτσι, αρνήθηκε να υπογράψει τα τελικά έγγραφα υιοθεσίας... Υποχώρησε, λίγους μήνες αργότερα, μόνο όταν οι γονείς μου υποσχέθηκαν ότι θα με έστελναν σε πανεπιστήμιο.

Έτσι κι έγινε. 17 χρόνια μετά, πήγα για σπουδές σε πανεπιστήμιο. Αλλά, αφελώς, επέλεξα ένα πανεπιστήμιο το οποίο ήταν σχεδόν όσο ακριβό είναι και το Στάνφορντ κι έτσι όλες οι οικονομίες των σκληρά εργαζομένων γονιών μου ξοδεύονταν στα δίδακτρα.

Μετά από 6 μήνες, δεν ήξερα αν τελικά αυτό άξιζε τον κόπο. Δεν ήξερα τι ήθελα να κάνω στη ζωή μου κι αν το πανεπιστήμιο θα με βοηθούσε να το ξεκαθαρίσω. Κι ήμουν εδώ, να χαλάω τα χρήματα που οι γονείς μου μάζευαν μια ολόκληρη ζωή. Έτσι, αποφάσισα να εγκαταλείψω τις σπουδές, πιστεύοντας πως όλα θα τακτοποιούνταν. Τότε, η απόφαση αυτή με τρόμαξε αλλά τώρα, κοιτάζοντας πίσω θεωρώ πως ήταν μια από τις καλύτερες αποφάσεις που έχω λάβει.

Σταμάτησα λοιπόν να παρακολουθώ τα υποχρεωτικά μαθήματα που δεν με ενδιέφεραν κι άρχισα να πηγαινών μόνο σε όσα μου άρεσαν.

Δεν ήταν όλα ρόδινα τότε. Δεν είχα δικό μου δωμάτιο στην εστία. Έτσι κοιμόμουν στο πάτωμα στα δωμάτια των φίλων μου. Μάζευα και πωλούσα μπουκάλια αναψυκτικών για 5 σεντς το ένα για να αγοράζω φαγητό, ενώ κάθε Κυριακή βράδυ διένυα με τα πόδια 10 χιλιόμετρα από τη μια άκρη της πόλης στην άλλη, για ένα δωρεάν καλομαγειρεμένο πιάτο στο συσσίτιο των "Χάρε Κρίσνα".

Το λάτρευα. Όπως και όλα όσα ανακάλυψα τυχαία, ακολουθώντας την περιέργεια και την διαίσησή μου που αργότερα αποδείχθηκαν ανεκτίμητες. Και σας δίνω ένα παράδειγμα: Το Κολλέγιο Ριντ, εκείνον τον καιρό, διέθετε την πιο καλή σχολή καλλιγραφίας σε όλη τη χώρα. Σε όλη τη πανεπιστημιούπολη, όλες οι ταμπελίτσες σε κάθε ντουλάπα, ήταν φτιαγμένες στο χέρι με τα πιο όμορφα καλλιγραφικά γράμματα.

Επειδή είχα παρατήσει το κανονικό πρόγραμμα και δεν αναγκάζομαι να παρακολουθώ τα υποχρεωτικά μαθήματα, αποφάσισα να πάρω το μάθημα καλλιγραφίας. Έτσι, έμαθα για τις γραμματοσειρές serif και san serif, έμαθα να διαφοροποιώ το διάστημα ανάμεσα στα γράμματα και όλα όσα κάνουν την τυπογραφία σπουδαία τέχνη. Ήταν όμορφο, μνημειώδες, καλλιτεχνικά εξαιρετικό με τρόπο που καμιά επιστήμη δεν μπορεί να συλλάβει και το έβρισκα συναρπαστικό!

Βέβαια, τίποτα τέτοιο δεν είχε κάποια ελπίδα πρακτικής εφαρμογής στη ζωή μου. Αλλά δέκα χρόνια αργότερα, όταν σχεδιάζαμε τον πρώτο υπολογιστή Macintosh, όλα μου ξανάρθαν πάλι στο μυαλό. Και τα ενσωματώσαμε όλα στον πρώτο Mac. Ήταν το πρώτο κομμιούτερο με πραγματικά καλαίσθητη τυπογραφία. Εάν δεν είχα παρατήσει το πρώτο έτος του πανεπιστημίου, το Mac δεν θα είχε ποικιλία σε γραμματοσειρές, ούτε γράμματα με αναλογικά διαστήματα. Και δεδομένου ότι τα Windows απλώς αντέγραψαν το Mac, είναι πολύ πιθανό, κανένας προσωπικός υπολογιστής να μην είχε τις παραπάνω τις εφαρμογές.

Εάν δεν τα είχα παρατήσει, δεν θα πήγαινα ποτέ στο μάθημα καλλιγραφίας και οι προσωπικοί υπολογιστές μπορεί να μην είχαν την υπέροχη τυπογραφία που έχουν σήμερα.

Φυσικά τότε, μου ήταν αδύνατον να συνδέσω τις κουκκίδες και να δω τόσο μπροστά. Αλλά έγινε πολύ ξεκάθαρο 10 χρόνια αργότερα αναμετρώντας το παρελθόν.

Βέβαια, δεν μπορείς να συνδέσεις τις κουκκίδες κοιτώντας μπρο-

στά. Μπορείς να το κάνεις μόνο εάν κοιτάξεις πίσω εκ των υστέρων. Έτσι, το μόνο που μπορείς να κάνεις είναι να πιστεύεις πως οι κουκκίδες θα ενωθούν στο μέλλον, με κάποιον τρόπο...

Πρέπει να πιστεύεις σε κάτι! Στη διαίσησή σου, στη μοίρα σου, στη ζωή, στο κάρμα, σε οτιδήποτε. Αυτή η προσέγγιση δεν με πρόδωσε ποτέ και έχει κάνει όλη τη διαφορά στη ζωή μου...

Η δεύτερη ιστορία μου έχει να κάνει με την αγάπη και την απώλεια...

Ήμουν τυχερός: ανακάλυψα νωρίς τι ήθελα να κάνω στη ζωή μου. Ο Βοζ κι εγώ ξεκινήσαμε την Apple στο γκαράζ του σπιτιού των δικών μου, όταν ήμουν 20 χρονών. Δουλέψαμε σκληρά και σε 10 χρόνια η Apple είχε αναπτυχθεί από μια επιχείρηση δύο ατόμων σε μία εταιρεία αξίας 2 δισεκατομμυρίων δολαρίων με περισσότερους από 4.000 υπαλλήλους.

Ένα χρόνο νωρίτερα, με το που έκλεισα τα 30, είχαμε βγάλει στην αγορά την καλύτερη δημιουργία μας, το Macintosh. Και τότε... απολύθηκα!

Πώς μπορείς να απολυθείς από μία εταιρεία που έχεις ιδρύσει ο ίδιος; Να πώς: καθώς η Apple μεγάλωνε, προσλάβαμε κάποιον που θεωρούσα ταλαντούχο μάντζερ για να διοικήσουμε μαζί την εταιρεία. Και πράγματι για κανένα χρόνο, τα πράγματα πήγαιναν καλά.

Αλλά αργότερα, το όραμα και τα σχέδιά μας για το μέλλον άρχισαν να αποκλίνουν και τα τσουγκρίσαμε. Τότε, το Διοικητικό Συμβούλιο τάχθηκε με το μέρος του. Έτσι λοιπόν, στα 30 μου βρέθηκα εκτός εταιρείας και μάλιστα με πολλή δημοσιότητα. Ό,τι ήταν ως τότε, το επίκεντρο της ενήλικης ζωής μου, γκρεμίστηκε. Και αυτό ήταν ολέθριο.

Για αρκετούς μήνες δεν ήξερα τι να κάνω. Πίστευα πως είχα απογοητεύσει όλη την προηγούμενη γενιά επιχειρηματιών, πως μου έπεσε η σκυτάλη τη στιγμή που μου την παρέδιδαν. Συναντήθηκα με τον Ντέιβιντ Πάκαρντ και τον Μπομπ Νόις και προσπάθησα να απολογηθώ για το πώς τα κατέστρεψα όλα έτσι.

Ήμουν μια διάσημη αποτυχία και μου πέρασε από το μυαλό να εγκαταλείψω το Σίλικον Βάλι. Αλλά κάτι άρχισε σιγά-σιγά να ρίχνει λίγο φως στη ζωή μου. Ακόμη αγαπούσα αυτό που έκανα. Όσα κι αν είχαν συμβεί στην Apple, αυτό δεν είχε αλλάξει, στο ελάχιστο.

Με είχαν απορρίψει αλλά ήμουν πάντα ερωτευμένος με ό,τι έκανα. Κι έτσι αποφάσισα να ξαναρχίσω από την αρχή! Δεν το έβλεπα τότε, αλλά αποδείχτηκε πως η απόλυσή μου από την Apple ήταν το καλύτερο που θα μπορούσε να μου έχει συμβεί. Το βάρος του να είσαι επιτυχημένος, αντικαταστάθηκε από την ελαφρότητα του να ξεκινάς από την αρχή, αβέβαιοι για οτιδήποτε. Με απελευθέρωσε και με βοήθησε να περάσω σε μια από τις πιο δημιουργικές περιόδους της ζωής μου.

Την επόμενη πενταετία ίδρυσα μια εταιρεία, τη NeXT κι ακόμη μια, την Pixar κι ερωτεύτηκα μια υπέροχη γυναίκα που έγινε σύζυγός μου.

Η Pixar, παρήγαγε την πρώτη στον κόσμο ταινία κινουμένων σχεδίων φτιαγμένων εξ ολοκλήρου σε υπολογιστή -το "Toy Story"- και είναι σήμερα το πιο επιτυχημένο στούντιο παραγωγής ταινιών ψηφιακής κίνησης στον κόσμο.

Τα γεγονότα πήραν απροσδόκητη τροπή όταν η Apple εξαγόρασε τη NeXT. Έτσι επέστρεψα στην Apple και η τεχνολογία που αναπτύξαμε στη NeXT είναι σήμερα στην καρδιά της αναγέννη-

σης της Apple. Και μέσα σε όλα αυτά, με τη Λορίν δημιουργήσαμε μια υπέροχη οικογένεια.

Είμαι σχεδόν σίγουρος ότι τίποτα από όλα αυτά δεν θα είχε συμβεί εάν δεν είχα απολυθεί από την Apple. Ήταν ένα φάρμακο με απαίσινα γεύση, αλλά νομίζω πως τελικά, ο ασθενής το χρειαζόταν. Μερικές φορές, η ζωή σε βαραίνει μ' ένα τούβλο στο κεφάλι. Όμως μη χάνετε την πίστη σας. **Είμαι πεπεισμένος ότι το μόνο πράγμα που με κράτησε όρθιο, ήταν ότι αγάπησα πολύ αυτό που έκανα. Πρέπει λοιπόν και εσείς να ανακαλύψετε τι πραγματικά θέλετε.**

Κι αυτό αφορά τόσο την καριέρα που θα ακολουθήσετε, όσο και τον σύντροφο που θα επιλέξετε. Η δουλειά θα απασχολεί ένα μεγάλο μέρος της ζωής σας και ο μόνος τρόπος για να είστε πραγματικά ικανοποιημένοι είναι να κάνετε αυτό που εσείς πιστεύετε ότι είναι σημαντικό.

Και ο μόνος τρόπος για να κάνεις σημαντικές δουλειές, είναι να αγαπήσεις αυτό που κάνεις. Εάν δεν το έχετε ανακαλύψει ακόμα, μην απογοητεύεστε. Συνεχίστε να ψάχνετε. Μην συμβιάζεστε!

Κι όπως όλα στα "θέματα της καρδιάς", όταν το βρείτε, θα το καταλάβετε. Και όπως κάθε σημαντική σχέση, έτσι και αυτή, όσο θα περνούν τα χρόνια, θα κυλάει. Έτσι λοιπόν, συνεχίστε να ψάχνετε μέχρι να το βρείτε. Μην επαυάζεστε!

Η τρίτη ιστορία μου έχει να κάνει με το θάνατο...

Όταν ήμουν 17 ετών, διάβασα ένα ρητό που έλεγε: "Αν ζεις κάθε μέρα σαν να είναι η τελευταία σου, κάποια μέρα είναι βέβαιο ότι θα δικαιωθείς!".

Αυτό μου έκανε εντύπωση κι έκτοτε, εδώ και 33 χρόνια, κάθε πρωί κοιτάζομαι στον καθρέφτη κι αναρωτιέμαι: "Αν αυτή ήταν η τελευταία της ζωής μου, θα ήθελα να κάνω αυτό που ετοιμάζομαι να κάνω σήμερα;". Κι όποτε η απάντηση ήταν "όχι" για κάποιες μέρες στη σειρά, ήξερα ότι έπρεπε να κάνω κάποια αλλαγή αμέσως.

Η συνεχής υπενθύμιση ότι σύντομα θα πεθάνω, με βοήθησε να πάρω τις σημαντικότερες αποφάσεις στη ζωή μου. Διότι σχεδόν όλα τα πράγματα, όλες οι εξωτερικές προσδοκίες, η περηφάνια, όλοι οι φόβοι και οι ντροπές για μια αποτυχία, όλα αυτά απλώς γκρεμίζονται, διαλύονται μπροστά στο θάνατο και μένει μόνο ό,τι είναι σ' αλήθεια σημαντικό.

Υπενθυμίζοντας στον εαυτό σου ότι μια μέρα θα πεθάνεις, είναι ο καλύτερος τρόπος για να αποφύγεις την παγίδα του να σκέφτεσαι συνεχώς ότι έχεις κάτι να χάσεις.

Θυμήσου ότι είσαι ήδη γυμνός... Δεν υπάρχει κανένας λόγος λοιπόν, να μην ακολουθήσεις την καρδιά σου...

Πριν από περίπου έναν χρόνο, διαγνώστηκα με καρκίνο. Έκανα μαγνητική τομογραφία στις 7.30 το πρωί και φάνηκε ξεκάθαρα ότι είχα καρκίνο στο πάγκρεας. Δεν ήξερα καν τι είναι το πάγκρεας. Οι γιατροί μου είπαν ότι είναι μία ανίατη μορφή καρκίνου και πως δεν θα ζούσα παραπάνω από τρεις με έξι μήνες...

Ο προσωπικός μου γιατρός με συμβούλευσε να γυρίσω σπίτι και να ρυθμίσω τις εκκρεμότητές μου... Μια κλισέ φράση των γιατρών για να σε προετοιμάσουν για τον θάνατο. Στην ουσία, αυτό σημαίνει να προσπαθήσεις να πεις στα παιδιά σου μέσα σε λίγους μήνες, όλα όσα νόμιζες ότι θα μπορούσες να τους πεις στα επόμενα 10 χρόνια. Σημαίνει επίσης, να μην αφήσεις πίσω σου εκκρεμότητες που θα ταλαιπωρήσουν την οικογένειά σου. Σημαίνει, τέλος, να βρεις τον τρόπο να αποχαιρέτησεις τα αγαπημένα σου πρόσωπα.

Να έχετε πάντα το θάρρος να ακολουθείτε την καρδιά και το ένστικτό σας, καθώς γνωρίζουν ήδη αυτό που θες πραγματικά να γίνεις! Οτιδήποτε άλλο είναι δευτερεύον

Έζησα με αυτήν τη διάγνωση όλη την ημέρα. Το ίδιο βράδυ μου έκαναν βιοψία στο στομάχι και στα έντερα. Πέρασαν μία βελόνα στο πάγκρεας και πήραν μερικά κύτταρα. Ήμουν σε καταστολή, αλλά η γυναίκα μου που ήταν παρούσα, μου είπε ότι όταν οι γιατροί εξέτασαν τα ευρήματα, άρχισαν να κλαίνε, διότι αποδείχτηκε ότι είχα μια πολύ σπάνια μορφή καρκίνου που θεραπεύεται χειρουργικά. Υποβλήθηκα σε χειρουργείο και τώρα είμαι καλά...

Αυτό ήταν το κοντινότερο σημείο που έχω φτάσει στον θάνατο. Και ελπίζω να παραμείνει το κοντινότερο για τις επόμενες δεκαετίες. Έχοντας όμως βιώσει αυτή την εμπειρία, μπορώ να σας πω κάτι, με περισσότερη βεβαιότητα από εκείνους που μιλάνε μόνο θεωρητικά για το θάνατο: κανείς δεν θέλει να πεθάνει.

Ακόμα και οι άνθρωποι που θέλουν να πάνε στον Παράδεισο, δεν θέλουν να πεθάνουν για να φτάσουν εκεί. Και όμως, ο θάνατος είναι ο προορισμός που όλοι μοιραζόμαστε. Κανείς, ποτέ, δεν έχει γλυτώσει από αυτόν. Ο Θάνατος είναι, ίσως, η καλύτερη ανακάλυψη της Ζωής. Είναι ο μεσίτης, που σε βοηθά να αλλάξεις τη Ζωή σου.

Ξεκαθαρίζει το παλιό, προετοιμάζοντας το έδαφος για να 'ρθει το καινούργιο. Αυτή τη στιγμή που σας μιλάω, το καινούργιο είστε εσείς!.. Αλλά κάποια μέρα, όχι πολύ μακρινή κι εσείς θα εξελιχτείτε σιγά-σιγά σε "παλιό" και θα... ξεκαθαριστείτε. Συγχωρήστε με που γίνομαι τόσο δραματικός, αλλά αυτή είναι η αλήθεια...

Ο χρόνος σας είναι περιορισμένος, γι' αυτό μην τον σπαταλάτε ζώντας τη ζωή κάποιου άλλου! Μην παγιδεύεστε σε πεποιθήσεις που έχουν δημιουργήσει κάποιιο άλλοι! Μην αφήνετε τη βοή της γνώμης των άλλων να πνίξει την δική σας, εσωτερική φωνή...

Και πάνω απ' όλα, να έχετε πάντα το θάρρος να ακολουθείτε την καρδιά και το ένστικτό σας, καθώς γνωρίζουν ήδη αυτό που θες πραγματικά να γίνεις! Οτιδήποτε άλλο είναι δευτερεύον.

Όταν ήμουν νέος, υπήρχε μια καταπληκτική έκδοση με τίτλο "Ο Κατάλογος Όλης της Γης" που υπήρξε ένα από τα "ευαγγέλια" της γενιάς μου.

Συγγραφέας του ήταν ο Σπιούαρτ Μπραντ, ένας τύπος που ζούσε εδώ γύρω, στο Μένλο Παρκ και το δημιούργησε με το ποιητικό του άγγιγμα. Αυτό συνέβη στα τέλη του '60, πριν τους προσωπικούς υπολογιστές και τις ηλεκτρονικές εκδόσεις, οπότε όλα γίνονταν με τη χρήση γραφομηχανών, ψαλιδιού και φωτογραφιών Polaroid.

Ήταν κάτι σαν το Google σε έντυπη μορφή, 35 χρόνια πριν απ' αυτό που ξέρουμε σήμερα σε ηλεκτρονική: ήταν ιδεαλιστικό και ξεχείλιζε από έξυπνες εφαρμογές και ιδέες.

Ο Σπιούαρτ και η ομάδα του έβγαλαν πολλές εκδόσεις κι όταν το βιβλίο έκανε τον κύκλο του, έριξαν στην κυκλοφορία μία τελευταία έκδοση. Αυτό έγινε στα μέσα της δεκαετίας του '70, όταν ήμουν στη δική σας ηλικία. Στο οπισθόφυλλο αυτής της τελευταίας έκδοσης, υπήρχε μία φωτογραφία που απεικόνιζε το ζημέρωμα σε έναν επαρχιακό δρόμο, έναν δρόμο όπου μπορεί να βρεθείτε και εσείς κάποια στιγμή, αν ψάχνετε την περιπέτεια.

Κάτω απ' τη φωτογραφία, υπήρχε μια λεζάντα που έλεγε: **"Μείνε διψασμένος! Κάνε την τρέλα σου!"** Ήταν το αποχαιρετιστήριο μήνυμα της τελευταίας έκδοσης...

"Μείνε διψασμένος! Μείνε τρελαμένος!". Αυτό ευχόμουν πάντα κι εγώ για τον εαυτό μου. Και τώρα, καθώς αποφοιτάτε για να αρχίσετε μια καινούργια ζωή, εύχομαι και σε σας ακριβώς το ίδιο:

Παραμείνετε διψασμένοι! Παραμείνετε τρελοί!"



ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η ελληνική οικονομία είχε εντυπωσιακούς ρυθμούς ανάπτυξης μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο και τον Εμφύλιο, κατά κύριο λόγο όμως επειδή ξεκινούσε από πολύ χαμηλή βάση. Η συνεχής σύγκλιση με τις αναπτυγμένες δυτικές χώρες διακόπηκε απότομα το 1973 λόγω της πρώτης μεγάλης πετρελαϊκής κρίσης, κάτι που συνετέλεσε και στην πτώση της χούντας. Ακόμη χειρότερη έγινε η κατάσταση το 1979, με το ξέσπασμα της δεύτερης πετρελαϊκής κρίσης.

Την 1 Ιανουαρίου 2002 η Ελλάδα, και οι άλλες έντεκα τότε χώρες της ευρωζώνης απέκτησαν κοινό νόμισμα, το ευρώ. Η ένταξη της Ελλάδας στη ζώνη του ευρώ έγινε το 2001 μετά την επιτυχή πορεία σύγκλισης των δημοσιονομικών μεγεθών και την ικανοποίηση κατά τη διάρκεια του 2000 των (τεσσάρων από τα πέντε) κριτηρίων της συνθήκης του Μάαστριχτ (πληθωρισμός, έλλειμμα γενικής κυβέρνησης, δημόσιο χρέος, μηχανισμός συναλλαγματικών ισοτιμιών, μακροπρόθεσμο επιτόκιο δανεισμού). Το ακαθάριστο προϊόν συνέχισε να αυξάνεται με ρυθμούς άνω του ευρωπαϊκού μέσου όρου εν μέρει λόγω των επενδύσεων σε υποδομές σχετιζόμενες με τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004, αλλά και λόγω της ευκολίας πρόσβασης σε πιστώσεις για καταναλωτικές δαπάνες. Ωστόσο η Ελλάδα από το 2001 έως και το 2005 βρέθηκε να παραβιάζει το κριτήριο για έλλειμμα κάτω από 3% του Συμφώνου Σταθερότητας (το οποίο έχει σκοπό να διασφαλίζει ότι τα κράτη μετά την ένταξη στην ευρωζώνη και την ικανοποίηση των κριτηρίων του Μάαστριχτ, συνεχίζουν να τα τηρούν).

Από τα τέλη του 2009 και αρχές 2010, εξαιτίας συνδυασμού διεθνών (οικονομική κρίση) και τοπικών (ανεξέλεγκτες δαπάνες κατά την περίοδο μέχρι τις εκλογές του 2009) παραγόντων η ελληνική οικονομία αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα, καθώς έχει το δεύτερο μεγαλύτερο ετήσιο έλλειμμα κρατικού προϋπολογισμού και το δεύτερο μεγαλύτερο δημόσιο χρέος στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η οικονομική κρίση της Ελλάδας που άρχισε πριν από 2 χρόνια έχει βαθιές ρίζες. Το πρόβλημα πολλοί λένε ότι ξεκινά από την κακή διαχείριση τις οικονομίας από τα 2 κόμματα που κυβέρνησαν την Ελλάδα εναλλάξ (Πασοκ -ΝΔ) μετά την κατάρρευση της χούντας το 1974. Γεγονός είναι ότι μέχρι το 2004 η χώρα κατάφερε να βρεθεί στις 29 περισσότερο ανεπτυγμένες χώρες του κόσμου. Αλλά ποιος είναι ο βασικότερος λόγος της σημερινής κρίσης;

Όπως ήταν φυσικό η παγκόσμια οικονομική κρίση του 2008 θα έφτανε και στην Ελλάδα όπως και έγινε μετά από ένα χρόνο. Αλλά, ως προσπαθήσουμε να βρούμε τα αίτια αυτής της τραγικής κατάστασης που έχει φέρει την Ελλάδα στα πρόθυρα της πτώχευσης.

Ένα άλλο αίτιο αυτής της κρίσης ήταν η πολιτική διαφθορά και αδιαφάνεια των συναλλαγών, πράγμα που συμβαίνει σε πολλές χώρες με αναθέσεις μεγάλων οικονομικών έργων σε επιχειρηματίες, κυβερνητικούς φίλους και άλλους παράγοντες, οι οποίοι για την ανάθεση του έργου έδιναν (και δίνουν) μεγάλα χρηματικά ποσά κάτω από το τραπέζι στους μεσολαβητές κυβερνητικούς υπαλλήλους,

Τα σκάνδαλα της πολιτικής διαφθοράς στην Ελλάδα αποτελέσαν τα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων τα τελευταία 30 χρόνια με απογοητώσεις ακόμα και υπουργών. Αλλά ως περάσουμε σε ένα άλλο μεγάλο πρόβλημα που αποτελεί και ένα από τα κυριότερα αίτια της κρίσης, τη φοροδιαφυγή. Από την εποχή της ίδρυσης του ελληνικού κράτους η φοροδιαφυγή αποτελεί ένα πάγιο καθεστώς στην Ελλάδα. Φυσικά η φοροδιαφυγή δεν γίνεται τόσο από την εργατική τάξη αλλά κυρίως από τα οικονομικά εύρωστα κοινωνικά στρώματα και ειδικότερα από επιχειρήσεις και επιχειρηματίες και επαγγελματίες όλων των κλάδων. Τα τελευταία 30 χρόνια χιλιάδες πολυτελείς βίλλες, κότερα, πολυτελή αυτοκίνητα γέμισαν την Ελλάδα από μια νέα γενιά νεόπλουτων.

Παράνομες εξοχικές κατοικίες δημιουργήθηκαν σε δασικούς χώρους, παραλίες και άλλα δημόσια εδάφη σχεδόν ανεξέλεγκτα.

Τεράστιες περιοχές απαράμιλλης φυσικής ομορφιάς του δημοσίου πλούτου πουλήθηκαν χωρίς διαφάνεια με μεσολαβήσεις ακόμα και μοναχών!!! (Βατοπέδι και όχι μόνο).

Ένα άλλο γεγονός που έχει συνεισφέρει στην κρίση ήταν και ο ανεξέλεγκτος δανεισμός από τις τράπεζες. Με την εμφάνιση της πιστωτικής κρίσης ο Έλληνας άρχισε να ξεοδεύει άκριτα με αποτέλεσμα την απώλεια δισεκατομμυρίων από αυτούς τους δανεισμούς, εφόσον πολλοί αδυνατούσαν να πληρώσουν τις δόσεις. Χιλιάδες αυτοκίνητα και σπίτια κατασχέθηκαν από αδυναμία αποπληρωμής των δανείων.

Αλλά εκτός από την εσωτερική κακοδιαχείριση της οικονομίας ως μην ξεχνάμε ότι ένα άλλο βασικότερο αίτιο της σημερινής κρίσης που έχει πλήξει την Ελλάδα και άλλα ευρωπαϊκά κράτη όπως την Πορτογαλία και την Ισπανία είναι και η παγκοσμιοποίηση της οικονομίας. Το φαινόμενο της παγκοσμιοποίησης έπληξε την Ελλάδα αφού πολλές επιχειρήσεις τοπικές και ξένες προτίμησαν επενδύσεις σε φτηνές αγορές στις χώρες με φτηνό εργατικό δυναμικό, παρόλο που ο μέσος μισθός στη χώρα μας είναι από τους χαμηλότερους στην δυτική Ευρώπη. Πολλοί Έλληνες επιχειρηματίες έφτιαξαν εργοστάσια στις βαλκανικές χώρες και χιλιάδες τοπικές επιχειρήσεις έκλεισαν. Η ελληνική ναυτιλία και ο ελληνικός εμπορικός στόλος που κάποτε ήταν ο κυριότερος κλάδος εισαγωγής συναλλάγματος της Ελλάδας σήμερα να μην εξακολουθεί να είναι από τους μεγαλύτερους στον κόσμο αλλά τα περισσότερα πλοία είναι κάτω από "φτηνές σημαίες" με το 90% περίπου των πληρωμάτων να αποτελείται από ξένους, κυρίως από την Ασία και τα κράτη της ανατολικής Ευρώπης.

Ίσως λοιπόν, θα έπρεπε σ'αυτούς τους "χαλεπούς" καιρούς να προβληματιστούμε όλοι μας περισσότερο και να προσπαθήσουμε να πάρουμε τις πιο σωστές αποφάσεις για το μέλλον, μήπως καταφέρουμε και περισώσουμε κάτι παραπάνω από τη χαμένη μας αξιοπρέπεια.

Μπίστολα Ανθή - Β2
Πυλαρά Αλεξάνδρα - Β2

Η ΕΛΛΑΔΑ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΜΙΑ ΞΕΝΗ «ΜΑΤΙΑ»

Ο ελληνικός λαός, όπως φαίνεται εντονότερα τα τελευταία χρόνια, ζει από πρώτο χέρι τη φτώχεια, την εξαθλίωση και τον εξευτελισμό. Αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα ανεργίας και ζει με το φόβο της τελειωτικής χρεωκοπίας. Καθημερινά ενημερωνόμαστε με αγωνία από τις ειδήσεις για νέες εξελίξεις και γεγονότα. Εκτός όμως από τα ελληνικά μέσα ενημέρωσης, λόγω έχουν και τα ξένα δίκτυα τα οποία με τα αιχμηρά σχόλια τους εκφράζουν τις απόψεις τους για την ελληνική πραγματικότητα.

Ας δούμε λοιπόν ποια είναι η εικόνα που παρουσιάζεται μέσα από τα ξένα μέσα ενημέρωσης και πιο συγκεκριμένα, ας δούμε τι λέει για μας το κανάλι του BBC: «Η πραγματική ανεργία είναι πάνω από 20% και παρά τα στερεότυπα, οι Έλληνες πάντα φορολογούνταν στην πηγή. Επίσης σύμφωνα με τα στοιχεία είναι πιο εργατικοί από τους Γερμανούς ή τους Γάλλους ακόμα κι από μας τους Άγγλους».

Επιπλέον ο Βρετανός δημοσιογράφος καταγράφει την ανησυχητική αύξηση 40% στις αυτοκτονίες ταυτόχρονα με την καλπάζουσα ανεργία, τις άγριες περικοπές που μεγαλώνουν μαζί με τους φόρους. «Οι άνθρωποι είναι απελπισμένοι. Φοβούνται ότι τα πράγματα θα πάνε χειρότερα γιατί τα μέτρα είναι άθλια και προξενούν όλο και μεγαλύτερο κακό. Καταστρέφουν τον κόσμο για πάντα».

Το ρεπορτάζ κλείνει με το δήθεν «κούρεμα». Σε λίγες μέρες κρίνεται, «αν θα διαγραφεί ένα μέρος του χρέους αλλά δεν υπάρχει ελπίδα ότι αυτό μπορεί να βελτιώσει λίγο τις ζωές των απλών ανθρώπων».

Η Ελλάδα ήταν το πρώτο θέμα στην ιταλική τηλεόραση. «Η χώρα ήδη υποφέρει. Είναι η πέμπτη χρονιά ύφεσης και η ανεργία έχει φθάσει σε ύψος-ρεκόρ με έναν στους πέντε Έλληνες τώρα άνεργο. 150.000 δημόσιοι υπάλληλοι χάνουν τις δουλειές τους ως αποτέλεσμα αυτών των μέτρων και ο κατώτατος μισθός μειώνεται κατά 22%, μόλις 560 ευρώ το μήνα», αναφέρουν.

«Η Ελλάδα μπορεί να απέφυγε μία άτακτη χρεωκοπία αλλά η κοινωνική αναταραχή είναι μία από τις πολλές παρενέργειες των μέτρων λιτότητας, στη νέα πραγματικότητα της χώρας», σχολιάζουν.

Επιπροσθέτως ο βρετανικός τύπος σχολιάζει: «Δεν είναι εδώ το τέλος της ελληνικής τραγωδίας. Η οικονομία θα συνεχίσει να συρρικνώνεται, η δυναμική του χρέους θα επιδεινωθεί και πριν περάσει πολύς καιρός, η χώρα θα χρειαστεί νέο δάνειο. Αυτό όμως δεν θα έρθει. Την επόμενη μέρα, η Ελλάδα θα σπεύσει να φύγει ή θα της δείξουν ευγενικά το δρόμο προς την έξοδο».

Τέλος, αίσθηση κάνουν τα κακεντρεχή σχόλια ενός Άγγλου δημοσιογράφου ο οποίος υποστηρίζει: «Οι έξι Έλληνες εξαπάτησαν την Ευρωπαϊκή Ένωση, έκαναν λογαριασμούς που δεν μπορούν τώρα να πληρώσουν και αυτό που τους αξίζει είναι να πιούν μια γουλιά από το κώνειο του Σωκράτη».

Αυτά και άλλα πολλά λένε όσοι βρίσκονται έξω από το «χορό» μην έχοντας ζήσει τέτοιες πρωτόγνωρες καταστάσεις. Το κυριότερο όμως μέλημα όλων μας είναι να ενωθούμε σαν μια γροθιά ενάντια σε εκείνους που δε θέλουν να ισορροπήσει χώρα και κάνουν ό,τι μπορούν για να την καταστρέψουν.

Αντονέλλα Μάντσε - Β1



Η συντριβή του συστήματος και το τέλος του διεστραμμένου «εγώ»

Αναδημοσίευση άρθρου του Κώστα Βαξεβάνη

Χειρότερο απ' το βλέμμα ενός δαρμένου σκύλου είναι το βλέμμα ενός ανθρώπου σαν δαρμένου σκύλου. Το βλέμμα του φόβου που δεν τον φιλτράρει η λογική, που δεν τον αναιρεί καμιά ελπίδα. Δεν υπάρχει χειρότερος φόβος απ' τον αόριστο φόβο. Δεν ξέρεις τι πρέπει να φοβάσαι και καταλήγεις να φοβάσαι τα πάντα. Λίγο πριν απ' το τέλος, φοβάσαι τον φόβο σου και καταλήγεις να φοβάσαι τον εαυτό σου.

Γέμισαν οι δρόμοι τέτοια βλέμματα. Άνθρωποι που δεν ξέρουν τι πρέπει να φοβούνται, σαν τα σκυλιά που περιμένουν το χτύπημα. Πού πάμε; Τι θα μας συμβεί; Κανένας δεν μπορεί ν' απαντήσει αλλά και κανένας δεν θέλει. Τι κακό θα συμβεί; Θα χάσουμε τη δουλειά μας, το σπίτι; Θ' αναγκαστούμε να ζήσουμε με λιγότερα; Η τηλεόραση 52 ιντσών δεν θα προσφέρει καμιά απόλαυση; Θ' αναγκαστούμε να ψάχνουμε στα σκουπίδια;

Θα είμαστε υποχρεωμένοι να πίνουμε ρετσίνα με τον γείτονα που δεν γνωρίζουμε καν, όπως σ' εκείνες τις ταινίες με τον Ρίζο και τη Βλαχοπούλου; Υπάρχει περίπτωση να χτυπήσει η πόρτα και να είναι ο διπλανός που ζητάει ένα λεμόνι; Ποιο απ' όλα είναι το δικό μας σενάριο;

Δεν είμαι σίγουρος πως η πτώχευση είναι η καταστροφή της Ελλάδας. Προσπαθώ να καταλάβω τι είναι αυτό που θα πτωχεύσει. Η Παιδεία των προσωπικών Πανεπιστημίων και της κομματικής συναλλαγής; Οι εφορίες της διαφθοράς; Τα νοσοκομεία με το φακέλακι; Μήπως θα συντριβεί το πολιτικό μας σύστημα, αυτή η μεγάλη αποθήκη με ψεύτες, φαπλατάδες και ανεπάγγελτους; Θ' αναγκαστεί ο Δημήτρης Ρέππας να γίνει οδοντογιατρός, ο Καραμανλής δικηγόρος και ο Βενιζέλος αδύνατος; Ποια, αλήθεια, είναι η μεγάλη καταστροφή που φοβόμαστε;

Υπάρχουν πολλά που θα χάσουμε, αλλά δεν ξέρω αν είναι αυτά που δικαιούμαστε και πολύ περισσότερο αυτά που χρειαζόμαστε. Στη γειτονιά μου θα κλείσουν τα 7 καταστήματα μανικιούρ-πεντικιούρ και τα 6 κομμωτήρια και θα μείνει μόνο ο ένας φούρνος που θα πουλάει είδος ανάγκης; ψωμί. Οι κυρίες θα πάνε να ισορροπούν επικίνδυνα πάνω σε αφόρητες γόβες και τεχνητές επιθυμίες. Οι τράπεζες δεν θα έχουν διακοπές δάνεια. Ο Ρέμος δεν θα βρῖσκει κανέναν να του ρίξει δυο γαρούφαλλα. Η Φιλιππινέζα δεν θ' αναθρέφει πια τα παιδιά. Οι σύγχρονες μανάδες ίσως δεν θ' αναφωνούν "δεν αντέχω", γιατί θ' ανακαλύψουν τη σημασία και της λέξης και της αντοχής. Τα παιδιά μας, όταν βγάζουν με 10 το λύκειο, θα πηγαίνουν σε κάποια τεχνική σχολή και όχι στο ιδιωτικό Πανεπιστήμιο του Λονδίνου που αναλαμβάνει να βαφτίσει τους καπιμάδες επιστήμονες με το αζημίωτο.

Ίσως χρησιμοποιούμε το κινητό τηλέφωνο όπως σε όλη την Ευρώπη, για να επικοινωνούμε και όχι για να εξευτελιζόμαστε. Το "ουάου" θα πάψει να είναι το υποκατάστατο του οργανισμού στις κουβέντες που ψάχνουν την επιβεβαίωση της ανοσίας. Μπορεί να ψάξουμε περισσότερο τον πραγματικό οργανισμό, μαζί με τους κανονικούς ανθρώπους που θα μας κάνουν να τους εκτιμάμε. Θ' αρχίσουμε να αξιολογούμε ποιος είναι ικανός και χρήσιμος και όχι αναγνωρίσιμος. Οι μανάδες δεν θα ζητάνε αυτόγραφο από την Τζούλια για τις κόρες τους.

Πιο πολύ, νομίζω, θα καταστρέψουμε με τα χέρια μας εκείνο το διεστραμμένο "εγώ" που επιμένει να μας αξιολογεί και να

μας συγκρίνει με βάση τις πισίνες, τη μάρκα του αυτοκινήτου και τις κακόγουστες καρτό ταπεσαρίες που φοράμε επειδή γράφουν Burberry. Μπορεί να μη θέλουμε πια να γίνουμε πλούσιοι, αλλά ουσιαστικοί. Μπορεί ίσως και ν' αγαπηθούμε περισσότερο, ανακαλύπτοντας τη συλλογικότητα και το ενδιαφέρον για μια ζωή που είναι κοινή.

Οι επιπόλαιοι θα ξαναγίνουν επιπόλαιοι και δεν θα είναι για τρέντι. Οι αγρότες θα επιστρέψουν στα χωράφια. Και οι Ουκρανές, που έτρωγαν τις ψεύτικες επιδοτήσεις, στα σπίτια τους. Στα καφενεία των χωριών θα συζητάνε ξανά ποιο παιδί πρόκοψε και όχι ποιο πήγε σε ριάλιτι. Οι DJs, οι image makers, οι κουρείς σκύλων, ίσως χρειαστεί να βρουν μια άλλη δουλειά.

Το σύστημα της αξιολόγησής μας θ' αλλάξει και ίσως απαιτήσουμε πραγματικά να τιμωρηθούν αυτοί που τα έφαγαν. Παρουσία μας, πάντα. Ίσως δεν ξαναψηφίσουμε εκείνους που μας έφεραν σε αυτήν τη θέση. Και ίσως καταλάβουμε πως τα κοράκια του εξτρεμιστικού καπιταλισμού, που φαίνονταν καναρίνια μέσα από τα κουστούμια και τις τηλεοράσεις, ήταν αυτοί που μας εξαπάτησαν την ώρα που ζαλιζόμασταν με Johnnie Black. Ίσως ψάξουμε για μια πιο δίκαια ζωή, χωρίς να μετράμε την απόδοση δίκιου με τη σύγκριση τραπεζικών λογαριασμών.

Μπορεί ξαφνικά οι καλλιτέχνες ν' αρχίσουν να παράγουν κι αυτοί, πατώντας σε αυτό που είναι ζωή και όχι στις κρατικές επιδοτήσεις, σαν να πουλάνε βαμβάκι, και στις δημόσιες σχέσεις.

Δεν είμαι σίγουρος πως όλα αυτά είναι κακά. Ναι, θα υπάρξουν χιλιάδες άνεργοι. Θα χτυπηθεί το Δημόσιο. Αυτό που βρίζουμε όλοι πως είναι αντιπαραγωγικό, μας ταλαιπωρεί και δεν μας εξυπηρετεί. Θ' απολυθούν κάποιοι απ' αυτούς που μπήκαν με ρουσφέτι, γλείψιμο, αναξιοπρέπεια. Τα επαρχιακά μουσεία της χώρας δεν θα έχουν δέκα κηπουρούς, θα καταργηθούν οι "Οργανισμοί Αναξιοπαθούντων Κορασίδων" και οι "Πολιτιστικοί σύλλογοι για τη σουρεαλιστική προσέγγιση της ζωής του Λάμπρου Κατσώνη". Οι ανύπαντρες κόρες αξιωματικών δεν θα παίρνουν επίδομα. Και όσες απ' αυτές είναι επώνυμες δεν θα είναι "κατά του γάμου από άποψη", για να παίρνουν το επίδομα.

Φοβάμαι, όπως όλοι. Αλλά θέλω και να συντριβεί ένα σύστημα που αναπαράγει τη σαπίλα. Που βαφτίζει Δημοκρατία τον διεφθαρμένο του εαυτό, Δικαιοσύνη την απιστοσύνη του κι ευτυχία την κενότητα και τον ευδαιμονισμό. Φοβάμαι.

Γι' αυτό θέλω να τελειώνουμε.



ΧΡΗΜΑ

"Δει δη χρημάτων, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι", αναφωνούσε ο ρήτορας Δημοσθένης πριν από 2.500 χρόνια και η ρήση του παραμένει κλασική. Πάντα χρειαζόμαστε χρήματα και το χρήμα είναι ακριβώς αυτό που χρειαζόμαστε, καθώς προέρχεται από το αρχαιοελληνικό απρόσωπο ρήμα χρή, που σημαίνει χρειάζεται, είναι ανάγκη. Ήδη από την αρχαιότητα η λέξη χρήμα αναφερόταν στα κινητά αγαθά, στην υλική περιουσία που μπορεί να χρησιμοποιήσει κανείς ανά πάσα στιγμή, σε αντιδιαστολή, για παράδειγμα με το κτήμα από το ρήμα κτώμαι που σημαίνει αποκτώ και έχω στην ιδιοκτησία μου, που αναφέρεται κυρίως στην ακίνητη περιουσία.

Το χρήμα συνδέεται με την αξία των προϊόντων που ανταλλάσσουν οι άνθρωποι προκειμένου να ικανοποιήσουν τις ανάγκες τους. Η αξία, που ορίζεται σύμφωνα με κάποιο κριτήριο σύγκρισης (π.χ. τις ώρες εργασίας που χρειάστηκαν για να παραχθούν τα προϊόντα, τον αριθμό των ανθρώπων που δούλεψαν γι' αυτά, τη σπανιότητά τους, το κόστος μεταφοράς τους), αποτυπώθηκε αρχικά σε αντικείμενα-μονάδες μέτρησης, όπως πολύτιμα μέταλλα και λίθοι, έργα τέχνης αλλά και τα ζώα που βόσκουν. Η λατινική λέξη για το χρήμα, pecunia, προέρχεται από το pecus, που σημαίνει πρόβατο, ζώο. Μάλιστα, στα ομηρικά έπη, μαρτυρείται αποτίμηση των αγαθών με μέτρο την αξία τους σε αριθμό βοδιών, αν και αυτό δεν εξασφάλιζε πάντοτε την ισοδυναμία των ανταλλαγών. Στην Ιλιάδα, η συναίνεση του Γλαύκου να ανταλλάξει τα χρυσά όπλα του με τα χάλκινα του Διομήδη αποδίδεται στην παρέμβαση του Δία στις φρένας του Γλαύκου, αφού τα πρώτα, εκτιμώνται ως εκατόμβοια (αξίζουν δηλαδή εκατό βόδια), ενώ τα δεύτερα ως εννεάβοια (αξίζουν εννέα βόδια). Η λέξη καπιταλισμός εξάλλου προέρχεται από την καταμέτρηση των βοσκημάτων σε κεφαλές, εφόσον caput σημαίνει κεφαλή στα λατινικά.

NOMISMA

Τα νομίσματα, τα γνωστά μας μικρά μεταλλικά αντικείμενα που έχουν κοπεί, ζυγιστεί, σφραγιστεί και τεθεί σε κυκλοφορία από μια δημόσια αρχή που, σύμφωνα με το νόμο εγγυάται την καθορισμένη αξία τους, εφευρέθηκαν πολύ αργότερα, γύρω στα μέσα του 7ου αιώνα π.Χ., στη Λυδία της Μικράς Ασίας. Η λέξη νόμισμα σημαίνει αυτό που έχει θεσμοθετηθεί από το νόμο, γι' αυτό και τα πρώτα νομίσματα ονομάστηκαν "νόμος".



ΟΒΟΛΟΣ ΚΑΙ ΔΡΑΧΜΗ

Στα αρχαϊκά χρόνια χρησιμοποιούνταν στον ελλαδικό χώρο μικροί σιδερένιοι οβελίοι (οβελός αντί σούβλα, που σήμερα ονομάζεται και οβελιάς) ως μονάδα μέτρησης στην ανταλλαγή προϊόντων. Αργότερα οβολός ονομάστηκε η βασική υποδιαίρεση της δραχμής, του γνωστότερου αρχαιοελληνικού νομίσματος. Η λέξη δραχμή δε προέρχεται από το ρήμα δρᾶσθαι (αρπάζω, πιάνω) και σημαίνει κατά λέξη δράκα, την ποσότητα που χωρά στην παλάμη του χεριού, που για τους αρχαίους Έλληνες αντιστοιχούσε σε έξι οβολούς.



ΤΑΛΙΡΟ ΚΑΙ ΔΟΛΛΑΡΙΟ

Οι νεοέλληνες αναγνωρίζουν στη λέξη τάλιρο (από το τάλληρον της καθαρεύουσας) ή τάληρο ή τάλαιο το παλαιότερο μεταλλικό νόμισμα των 5 δραχμών ή και γενικότερα νόμισμα αξίας 5 χρηματικών μονάδων (π.χ. 5 ευρώ). Ωστόσο, η προέλευση της λέξης μάλλον διαφεύγει των περισσότερων από εμάς. Η Joachimsthal (κοιλιάδα του Αγίου Ιωακείμ) είναι μια πόλη της Βοημίας με ορυχεία αργύρου. Τα πρώτα αργυρά νομίσματα που κόπηκαν εκεί, το 1518, ονομάστηκαν Sanct Joachimsthaler Guldengroschen (νομίσματα της κοιλιάδας του Αγίου Ιωακείμ) και εν συντομία thaler, από το οποίο και το εξελληνισμένο τάλιρο. Το thaler ή daler (στη μεσαιωνική γερμανική) εξαπλώθηκε γρήγορα, καθώς κυκλοφόρησε σε μια περίοδο όπου υπήρχε έλλειψη χρυσών νομισμάτων. Η αγγλική απόδοση του δημοφιλούς νομίσματος είναι dollar ή δολάριο ελληνιστί. Κανείς βέβαια το 1545, που πρωτοεμφανίζεται ο όρος "δολάριο", δεν φανταζόταν την εξέλιξη του νομίσματος που, στην αμερικανική του εκδοχή, διεκδικεί σήμερα την παγκόσμια νομισματική κυριαρχία!



Κυρίμη Κωνσταντίνα - απόφοιτη



Ποια είναι η δική σου προκατάληψη;



Ορισμένες φορές εμείς οι άνθρωποι γινόμαστε εχθρικοί απέναντι σε όσους διαφέρουν από εμάς. Ενίοτε αυτό συμβαίνει επειδή απαιτούμε από τους άλλους να λειτουργούν με πολύ συγκεκριμένο τρόπο. Συνηθέσασα, η διαφορετικότητα που οι άλλοι αντιπροσωπεύουν προκαλεί φόβο, ενεργοποιώντας τα αμυντικά αντανακλαστικά μας. Έρευνες καταδεικνύουν ότι η προκατάληψη δεν περιορίζεται σε έναν κλειστό κύκλο ανθρώπων που εκδηλώνουν ακραίες συμπεριφορές. Κάθε άλλο. Ελλοχεύει εντός μας, κάνοντας την εμφάνισή της κάθε φορά που συνειδητά ή ασυνειδητά κάνουμε διακρίσεις εις βάρος άλλων με μόνο κριτήριο τη διαφορετικότητά τους.

Τι είναι προκατάληψη

Προκατάληψη είναι μια γνώμη ή άποψη που έχει σχηματιστεί κατά ένα μη αντικειμενικό/επιστημονικό τρόπο, δηλαδή βασίζεται σε ανύπαρκτα ή ελλιπή δεδομένα. Η προκατάληψη περιγράφει την προτίμηση προς συγκεκριμένη νοοτροπία ή ιδεολογία, θέτοντας έτσι τα όρια μιας συγκεκριμένης ομάδας στην οποία ανήκει ο φορέας της. Συχνά είναι αρνητική απέναντι σε μία άλλη ομάδα του πληθυσμού.

Στερεότυπο είναι μια απλουστευμένη προκατάληψη, κοινή ανάμεσα στα μέλη μιας συγκεκριμένης ομάδας. Σε αντίθεση με την προκατάληψη, το στερεότυπο είναι όχι μόνο αρνητικό αλλά και θετικό. Επειδή, όμως, όπως συμβαίνει και με την προκατάληψη, στηρίζεται σε πλασματική γνώση, καθώς τα δεδομένα δεν υφίστανται, είθισται να αποβαίνει επιζήμιο για την ομάδα του πληθυσμού στην οποία απευθύνεται.

Τι είναι ρατσισμός

Ρατσισμός είναι η πεποίθηση ότι ανάμεσα στις ανθρώπινες φυλές υπάρχουν έμφυτες διαφορές που καθορίζουν τα πολιτιστικά ή ατομικά επιτεύγματα. Σύμφωνα με αυτή την πεποίθηση, τα χαρακτηριστικά και οι ικανότητες ενός ατόμου είναι προκαθορισμένα βάσει της φυλής στην οποία ανήκει. Σε αυτό το πλαίσιο εντάσσεται και η βεβαιότητα περί της ανωτερότητας κάποιων φυλών έναντι άλλων. Με αυτόν τον τρόπο μία φυλή αποκτά το απολύτως αναγκαίο ιδεολογικό επίχρισμα προκειμένου να επιβληθεί σε μία άλλη. Ιδίως σε περιόδους οικονομικής δυσχέρειας ή πολέμου χρησιμοποιείται για την καλλιέργεια μίσους ή φόβου προς την αντίπαλη φυλή. Ο όρος επίσης είναι δηλωτικός του μίσους και της απόρριψης μιας άλλης φυλής.

Ενώ η προκατάληψη μπορεί να καλλιεργεί αρνητικές απόψεις για οποιαδήποτε ομάδα ανθρώπων, ο ρατσισμός στοχοποιεί φυλετικές ή εθνικές ομάδες, υπερθεματίζοντας περί της ανωτερότητας μιας φυλής έναντι άλλων. Σύμφωνα με ορισμένους ειδί-

κούς, στο πλαίσιο της ελευθερίας του λόγου, η έκφραση των προκαταλήψεων δεν πρέπει να παρεμποδίζεται. Αντίθετα, άλλοι εκτιμούν ότι η έκφρασή τους, ιδιαίτερα στην περίπτωση του ρατσισμού, πρέπει να αποτρέπεται, καθώς, όπως επισημαίνεται, λειτουργεί ενθαρρυντικά για την εκδήλωση βίας και την καλλιέργεια του μίσους μεταξύ των διαφορετικών εθνικών ή φυλετικών ομάδων.

Ρατσιστικές επιθετικότητες

Στο βιβλίο του Ρατσιστικές επιθετικότητες στην καθημερινή ζωή: Φυλή, φύλο και ερωτική κατεύθυνση ο καθηγητής Ψυχολογίας του Πανεπιστημίου Columbia Dr Derald Wing Sue διακρίνει τρεις βασικές κατηγορίες ρατσιστικών μικροεπιθετικότητων.

Μικροεπιθέσεις: συνειδητές πράξεις διάκρισης που γίνονται με πρόθεση. Χρησιμοποιούνται ρατσιστικά επίθετα, φυλετικά σύμβολα (π.χ. αγκυλωτοί σταυροί), πράξεις αποφυγής και εκδήλωσης απέχθειας σε άτομα άλλης φυλετικής ομάδας.

Μικροπροσβολές: λεκτικές και μη λεκτικές εκφράσεις που υποβιβάζουν τη φυλετική ταυτότητα και καταγωγή ενός ατόμου. Αυτό μπορεί να συμβεί ακόμη κι όταν κάποιος εντυπωσιάζεται και επαινεί άτομο άλλης εθνικής ομάδας επειδή κατάφερε να υπερβεί το στερεότυπο που περιβάλλει τη συγκεκριμένη ομάδα (π.χ. είναι επιστήμονας και όχι εργάτης).

Μικροαπαξιώσεις: εκφράσεις που με λεπτό τρόπο υποτιμούν την αξία, τις σκέψεις ή τα συναισθήματα ενός άλλου ατόμου. Όπως όταν ερωτάται άτομο άλλης εθνικής ομάδας σε ποια χώρα γεννήθηκε, υπονοώντας εμμέσως πλην σαφώς ότι από αυτό συναρτάται η αξία του ή η δυνατότητα ενσωμάτωσής του στη χώρα που επέλεξε να ζήσει.

Διαιώνιση της ανισότητας

Στην έρευνά της που δημοσιεύθηκε στο American Journal of Sociology το 2007, η κοινωνιολόγος Shelley Correll καταδεικνύει τον τρόπο με τον οποίο τα στερεότυπα και οι προκαταλήψεις διαιωνίζουν την ανισότητα.

Ζήτησε από ανεξάρτητους κριτές να επιλέξουν κατάλληλα άτομα για την ανάθεση υπεύθυνης εργασίας. Αυτό που οι κριτές αγνοούσαν ήταν ότι οι υποψήφιοι χωρίζονταν σε τέσσερις βασικές κατηγορίες: γυναίκες με παιδιά, γυναίκες χωρίς παιδιά, άνδρες με παιδιά, άνδρες χωρίς παιδιά. Όλοι οι υποψήφιοι είχαν τα ίδια προσόντα. Οι μοναδικές τους διαφοροποιήσεις αφορούσαν στο φύλο και στο αν ήταν ή όχι γονείς. Τα αποτελέσματα επιβεβαίωσαν τα υφιστάμενα στερεότυπα. Σε σύγκριση με τις γυναίκες χωρίς παιδιά, οι μπιτέρες θεωρήθηκαν λιγότερο ικανές, λιγότερο αξιόπιστες και με περιορισμένες πιθανότητες επαγγελματικής ανόδου. Στον αντίποδα βρέθηκαν τα αποτελέσματα για τους άνδρες. Όσοι ήταν γονείς κρίθηκαν ως περισσότερο αφοσιωμένοι στη δουλειά τους και με μεγαλύτερες δυνατότητες επαγγελματικής ανέλιξης.

Πώς αναπτύσσονται;

Ειδικοί που ασχολούνται με το φαινόμενο ανέπτυξαν μία θεωρία "κοινωνικής ταυτότητας", η οποία θεωρείται πολύ χρήσιμη ως προς την κατανόηση του τρόπου εδραίωσης των προκαταλήψεων. Όλοι οι άνθρωποι, όποτε μας δίνεται η ευκαιρία, διαχωρίζουμε τους ανθρώπους με όποιο κριτήριο έχουμε στη διάθεσή μας, έστω και το ελάχιστο. Έτσι διακρίνουμε την "εσωτερική" από την "εξωτερική" ομάδα. Τα κριτήρια μπορεί να έχουν γεωπολιτική σημασία, όπως η εθνότητα, η θρησκεία, η φυλή και η γλώσσα, ή να είναι ασήμαντα, όπως η επιδεξιότητα, το χρώμα των μαλλιών και το ύψος. Μόλις συντελεστεί ο διαχωρισμός, αρχίζουμε να προβάλλουμε σε εκείνη την ομάδα τις απόψεις μας, εξάγοντας γι' αυτή τα συμπεράσματά μας. Από τη μια, αρχίζουμε να πιστεύουμε ότι οι άνθρωποι στη δική μας "εσωτερική" ομάδα είναι καλύτεροι και τους προτιμάμε. Στη συνέχεια καταλήγουμε σε αυθαίρετα συμπεράσματα βάσει κριτηρίων που ουδεμία σχέση έχουν με αυτά που αρχικά χρησιμοποιήσαμε για να διαχωρίσουμε τους ανθρώπους. Έτσι, ενδέχεται να θεωρήσουμε ότι κάποιος που φορά γυαλιά είναι φανατικός αναγνώστης, όπως κι εμείς, ενώ το μόνο που μπορούμε να βεβαιώσουμε γι' αυτόν είναι ότι δεν βλέπει καλά. Από την άλλη, πιστεύουμε ότι εκείνοι που ανήκουν στην άλλη, την "εξωτερική" ομάδα, είναι λιγότερο διακεκριμένοι αλλά και περισσότερο περιπλοκοί από τα άτομα της δικής μας. Με αυτό τον τρόπο ενισχύουμε την αυτοπεποίθησή μας (αφού ανήκουμε στην "καλή" ομάδα) και αποπροσωποποιούμε την άλλη ομάδα.

Πέρα από την κοινωνική αυτή ερμηνεία, άλλοι ερευνητές διερεύνησαν την ανάπτυξη της προκαταλήψης. Στο απώτερο παρελθόν, οι άνθρωποι που ήταν κοινωνοί του ίδιου πολιτισμού μοιράζονταν και το ίδιο γενετικό υλικό. Η διάκριση λοιπόν προς οποιονδήποτε διαφορετικό ήταν ένας τρόπος για την προάσπιση της διαίωνης των δικών τους γονιδίων και της ταυτότητάς τους.

Πώς καταπολεμούνται;

Το πρώτο βήμα για τη μείωση των μικροεπιθετικότητων είναι η μετάβασή τους από το σκοτάδι στο φως. Η υποβολή, στο/στη "βάσανο" του διαλόγου θεμάτων όπως η φυλή αν και θεωρούνται επίφοβα ως προς το μέγεθος των συναισθηματικών αντιδράσεων που μπορούν να προκαλέσουν, μπορεί εν τέλει να βοηθήσει στην ανάπτυξη δημιουργικής ανταλλαγής απόψεων. Μόνο έτσι μπορούν να εδραιωθούν η αμοιβαία κατανόηση και ο σεβασμός μεταξύ των κοινωνικών ομάδων, στις οποίες όλοι ανήκουμε.

Υπάρχουν δύο βασικές απόψεις για την καταπολέμηση του ρατσισμού. Η πρώτη υποστηρίζει ότι θα πρέπει να μειωθεί η ανάγκη των ανθρώπων να κατατάσσουν τον εαυτό τους και τους άλλους σε φυλές. Σύμφωνα με αυτό το σκεπτικό, οι άνθρωποι θα μπορούσαν να αντιμετωπίζουν τα άτομα διαφορετικής φυλής όπως αντιμετωπίζουν τα άτομα με διαφορετικό χρώμα ματιών από το δικό τους. Να εκλάβουν, εν ολίγοις, τη φυλή ως ένα σωματικό χαρακτηριστικό που, όπως το χρώμα των ματιών, ουδόλως συνδέεται με την ψυχολογική και ηθική αξία του ατόμου. Σύμφωνα με τη δεύτερη άποψη, οι φυλετικοί διαχωρισμοί είναι αναπόφευκτοι. Ωστόσο, μπορούν να μειωθούν τα

αρνητικά χαρακτηριστικά που αποδίδονται σε κάθε φυλή.

Η προσέγγιση μελών άλλων κοινωνικών ή φυλετικών ομάδων αυξάνει την αίσθηση της οικειότητας. Το γεγονός ότι οι άλλοι έχουν καταστεί πιο οικείοι μας αποκαλύπτει ότι και τα μέλη της άλλης ομάδας χαρακτηρίζονται από τις δικές τους εσωτερικές διαφορές. Αρχίζουμε επομένως να αντιλαμβανόμαστε πρόσωπα και άτομα, γεγονός που μας ωθεί στη διερεύνηση των κοινών μας σημείων.

Η συγκεκριμένη τακτική έχει, όπως είναι αναμενόμενο, τα τρωτά της σημεία. Σε κάθε περίπτωση όμως παραμένει μακράν η καλύτερη για τον περιορισμό των φυλετικών διαφορών. Η επαφή αυτή αναπτύσσεται ιδιαίτερα όταν μέλη διαφορετικών ομάδων συνεργάζονται μεταξύ τους για έναν κοινό στόχο. Παραδείγματα τέτοιων είναι η αντιμετώπιση μιας καταστροφής, η κατασκευή ενός κοινωφελούς έργου στην κοινότητα ή η ολοκλήρωση ενός έργου στον εργασιακό χώρο.

Κογγίκα Γιούλιαν - απόφοιτος

Αξίζει να γνωρίζεις

ΤΟ ΚΥΜΑ

Το πείραμα του καθηγητή Ιστορίας Ran Jones σε ένα γυμνάσιο του Palo Alto, στην Καλιφόρνια το 1967, αποδεικνύει την ευκολία με την οποία μπορούν να καλλιεργηθούν τα αισθήματα της ξενοφοβίας και των διακρίσεων. Για να εξηγήσει στους μαθητές του τις συνθήκες ζωής στη ναζιστική Γερμανία, ανακήρυξε τον εαυτό του ως ηγέτη ενός κινήματος που αποκάλεσε "Το Κύμα". Παράλληλα, ανέπτυξε το κατάλληλο ιδεολογικό υπόβαθρο, που βασιζόταν στην εξύμνηση της Δύναμης, της Πειθαρχίας και της Υπεροχής. Οι μαθητές του τον ακολούθησαν πρόθυμα και σύντομα "Το Κύμα" απλώθηκε σε όλο το σχολείο. Όποιος αρνήθηκε τη συμμετοχή σε αυτό αντιμετώπιζε απειλές και βία. Οι εξελίξεις υποχρέωσαν τον Jones να ενημερώσει τους μαθητές του ότι θέλετά τους είχαν συμμετάσχει σε ένα πείραμα.

Το 1981 ο Ron Jones έγραψε το σενάριο μιας τηλεταινίας βασισμένης στην εμπειρία του αυτή την ίδια χρονιά ο συγγραφέας Todd Strasser συνέγραψε το ομώνυμο βιβλίο. Το 2008 ο Γερμανός σκηνοθέτης Dennis Gansel έκανε το βιβλίο ταινία, με πολύ μεγάλη επιτυχία.



Ναρκωτικά

γορα να έρχεσαι στην αγκαλιά μου, αφού σε ετοιμάσουν για εμένα. Μόλις με δοκιμάσεις γινόμαστε οι καλύτεροι φίλοι, σου παίρνω όλο τον κόσμο που σου προκαλούν τα συναισθήματα και η πραγματικότητα της ζωής που είναι τόσο σκληρή, έρχομαι σαν βάλσαμο στη ψυχή σου, σε κάνω να αισθάνεσαι ανίκανος/η, όταν είσαι μακριά μου και βασιλιάς, όταν είσαι κοντά μου. Σε παρασέρνω μαζί μου και δεν φοβάσαι τίποτα, σου κάνω παρέα συνέχεια και είμαι πολύ εύκολο να σε κάνω να πιστέψεις ότι πέφτει το σύστημα, το κράτος, η οικογένειά σου. Έτσι δεν είναι; Μέχρι να καταλάβεις τι γίνεται και πού έχεις μπλέξει, μέχρι τα πρώτα ίχνη στέρσης να εμφανιστούν, όλα είναι μαγικά. Ζεις σε ένα κόσμο ονειρικά πλασμένο και σιγά-σιγά έχεις γίνει ολοκληρωτικά δικός μου, τώρα μου ανήκει, τώρα θα με γνωρίσεις πραγματικά, τώρα χωρίς εμένα δεν μπορείς να κάνεις τίποτα. Δεν μπορείς, ούτε να φας, ούτε να κοιμηθείς, ούτε να δουλέψεις. Δεν μπορείς να κάνεις έρωτα, να ονειρευτείς, ούτε να κουνηθείς, τώρα καταλαβαίνεις ότι με έχεις παντρευτεί και είναι πολύ δύσκολο να με χωρίσεις. Δεν θα σε αφήσω να φύγεις, έχουμε πορεία μαζί τώρα, θα κάνεις ό,τι σου λέω για να με βάλεις στο σώμα, στις φλέβες, στη μύτη σου. Βλέπεις, είμαι, πάρα πολύ ακριβή, δεν ζητάω μόνο τα χρήματά σου, αυτά που θέλω από σένα είναι η ψυχή σου, το πνεύμα σου και το σώμα σου. Θέλω το μυαλό σου να περιστρέφεται μόνο γύρω από εμένα, θέλω οι γύρω σου να σε κοιτάνε με απδία και να κουνάνε το κεφάλι, να χάσεις κάθε ίχνος αξιοπρέπειας, ελευθερίας και ειλικρίνειας. Τώρα θέλω να πληγώνεις όποιον σε πλησιάζει, να φέρεις την οικογένειά σου σε απόγνωση μέχρι να τη διαλύσεις τελείως, να χάσουν κάθε ελπίδα σωτηρίας για εσένα και να μείνεις μόνος/η και πάλι να βρίσκεις παρηγοριά σε εμένα. Επίσης θέλω να γεμίσεις δικαστήρια και καταδίκες, αν γίνεται να σαπίσεις σε κάποιο ψυχιατρείο. Θέλω τα χέρια σου, τις φλέβες σου, το συκώτι σου και το αίμα σου, θέλω τα πάντα από εσένα και τα παίρνω μέχρι να πεθάνεις σε κάποιο ατύχημα, ή να ξεζουμίσω ό,τι έχει απομείνει από εσένα και να σε βρούνε 'μπλε' σε κάποια τουαλέτα ή κάτω από καμία γέφυρα, μόνο και πεταμένο. Όλα αυτά θέλω από εσένα για να σε αφήσω και να πάω σε κάποιον άλλον, είμαι τόσο άπληστη που δεν μου φτάνει τίποτα. Το μόνο που μισώ και μπορεί να σε πάρει από εμένα είναι τα "προγράμματα", είναι αυτοί που μένουν 'καθαροί' από εμένα και αναρρώνουν ενωμένοι, δουλεύουν με τον εαυτό τους και βλέπουν τι τους έχω κοστίσει. Τους μισώ αλλά έχω μεγάλη υπομονή, αν μείνει κάποιος μόνος θα τον βρω και θα τον κάνω πάλι δικό μου, μισώ την διαδικασία της ανάρρωσης, μισώ τα προγράμματα της πλήρους αποχής και αυτούς που ξέφυγαν από εμένα. Είμαι η ηρωίνη και σκοτώνω κάθε μέρα, αφού σπείρω μίζερα και πόνο σε όποιον με γνωρίσει.

Γκλεζάκου Μαρία - B2

Η αντιμετώπιση των ζώων από μια κοινωνία δείχνει και το επίπεδο του πολιτισμού της.

Τα ζώα δικαιούνται τη φροντίδα μας και εμείς θα πρέπει να τους την προσφέρουμε.

Η Ελλάδα, η χώρα που γέννησε τον πολιτισμό, έχει θεσπίσει έναν από τους πιο πρωτοποριακούς νόμους, μεταξύ των ευρωπαϊκών χωρών, για την προστασία των αδέσποτων.

Από το 2003 και ενόψει των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004, ο Δήμος Αθηναίων έθεσε σε εφαρμογή το πρόγραμμα προστασίας αδέσποτων σκύλων, προσφέροντας σωστή φροντίδα και καλύτερες συνθήκες διαβίωσης στους τετράποδους φίλους μας. Το συγκεκριμένο πρόγραμμα ήταν ενταγμένο στις δραστηριότητες του Τμήματος Κοινωνικής Μέριμνας, ενώ από το 2006 λειτουργεί -για αυτό το σκοπό- ξεχωριστή υπηρεσία, το Τμήμα Αστικής Πανίδας.

Σκοπός του προγράμματος είναι αφενός η σταθεροποίηση, καταγραφή και η σταδιακή μείωση του αριθμού τους, μέσω της στέρωσης, σήμανσης, καταγραφής και υιοθεσίας των ζώων, αφετέρου η βιωσιμότητά τους, με την εξασφάλιση κτηνιατρικής περίθαλψης, εμβολιασμού και αποπαρασίτωσης σε όλα τα αδέσποτα ζώα της πόλης, καθώς και η διανομή τροφής.

Με αυτό το πρόγραμμα μπόηκαν οι βάσεις μιας πιο πολιτισμένης αντιμετώπισης των "άστεγων" ζώων.

Απώτερος σκοπός του, είναι η ενημέρωση και η καλλιέργεια συνείδησης του υπεύθυνου ιδιοκτήτη συντροφιάς, ώστε να περιοριστεί το φαινόμενο της εγκατάλειψης ζώων -γιατί "δείκτης πολιτισμού μιας πόλης είναι το πώς αντιμετωπίζει τις άλλες μορφές ζωής"- καθώς και η προώθηση της υιοθεσίας από ανθρώπους, που θα τους χαρίσουν τη ζεστασιά και την ασφάλεια μιας οικογένειας.

Νόμος για τα αδέσποτα

Μετά τις διαρκείς πιέσεις του φιλοζωικού κινήματος τα τελευταία χρόνια προς τους αρμόδιους φορείς, κάτι φαίνεται σιγά-σιγά να αλλάζει. Καταστάσεις που στις πολιτισμένες χώρες έχουν ρυθμιστεί από χρόνια, στην Ελλάδα του σήμερα αρμόδιοι και υπεύθυνοι καλούνται να τις αντιμετωπίσουν τελευταίοι και καταδρωμένοι φυσικά - και ύστερα από ουκ ολίγα πρόστιμα που ως χώρα έχουμε πληρώσει.

Με το σχέδιο νόμου "Για τα δεσποζόμενα και τα αδέσποτα ζώα συντροφιάς και την προστασία των ζώων από την εκμετάλλευση ή τη χρησιμοποίηση με κερδοσκοπικό σκοπό" επέρχονται οι ακόλουθες ουσιώδεις νέες ρυθμίσεις σχετικά με τα δεσποζόμενα και αδέσποτα ζώα συντροφιάς και το γενικότερο καθεστώς προστασίας των ζώων. Οι αλλαγές αυτές είναι οι ακόλουθες:

1. Δημιουργείται η Διαδικτυακή Ηλεκτρονική Βάση σήμανσης και καταγραφής των ζώων συντροφιάς και των ιδιοκτητών τους που θα αποτελέσει το βασικό εργαλείο διαχείρισης των ζώων συντροφιάς.

2. Δεν χορηγείται άδεια για κυνήγι σε κυνηγό που δεν έχει σημάνει τον κυνηγητικό σκύλο του.

3. Καθορίζονται οι συγκεκριμένοι κανόνες ευζωίας που πρέπει να τηρούνται από τους ιδιοκτήτες των ζώων συντροφιάς.

4. Προβλέπεται η δυνατότητα των φιλοζωικών σωματείων να συμμετέχουν ενεργητικά σε όλο το πλαίσιο προστασίας των ζώων.

5. Όλα τα αδέσποτα που περισυλλέγονται, στερώνονται και περιθάλπονται.

6. Τα δημοτικά καταφύγια αδέσποτων ζώων αποτελούν χώρους προσωρινής και όχι μόνιμης παραμονής των αδέσποτων ζώων και στα καταφύγια αυτά παρέχεται η αναγκαία ιατρική περίθαλψη στα ζώα που έχουν ανάγκη.

7. Η επαναφορά των αδέσποτων ζώων στο φυσικό τους περιβάλλον γίνεται με συγκεκριμένους περιορισμούς ως προς την επανατοποθέτησή τους, μη επιτρεπόμενης της επαναφοράς σε περιοχές με νοσοκομεία, σχολεία, αθλητικά κέντρα, αυτοκινητόδρομους ταχείας κυκλοφορίας, λιμάνια, αεροδρόμια, αρχαιολογικούς χώρους καθώς και σε χώρους υψηλής τουριστικής επισκεψιμότητας.

8. Οι στειρώσεις στις οποίες υποβάλλονται τα αδέσποτα ζώα γίνονται από κτηνίατρος, ακόμα και σε κινητές μονάδες άσκησης κτηνιατρικών πράξεων ύστερα από σχετική άδεια, ενώ στειρώσεις μπορούν να γίνονται δωρεάν και από εθελοντές αλλοδαπούς κτηνιάτρους.

9. Απαγορεύεται η συμμετοχή κάθε είδους ζώου σε τσίρκο ή άλλο παρεμφερές δημόσιο θέαμα καθώς και οποιαδήποτε δημόσια έκθεση ζώου για κερδοσκοπικό σκοπό.

Και τα αδέσποτα έχουν γυχή!



10. Η κακοποίηση και η βάνουση μεταχείριση των ζώων τιμωρείται με ποινή φυλάκισης μη εξαγοράσιμη και χρηματική ποινή μέχρι 30.000 ευρώ, ανεξάρτητα από το διοικητικό πρόστιμο.

11. Προβλέπονται συμπληρωματικά μέτρα προστασίας των ζώων, με πρόβλεψη πολύπλευρης παρέμβασης του εισαγγελέα και προσωπικής ή οριστικής αφαίρεσης του ζώου από τον παραβάτη.

12. Προβλέπεται η δυνατότητα μεταφοράς μικρών ζώων συντροφιάς με τα μέσα μαζικής μεταφοράς, υπό την προϋπόθεση ότι είναι τοποθετημένα σε ασφαλή κλωβό μεταφοράς και συνοδεύονται από τον ιδιοκτήτη τους ή τον κάτοχο.

13. Τέλος, προβλέπεται αυστηροποίηση τόσο των ποινικών κυρώσεων όσο και των διοικητικών προστίμων για τους παραβάτες, που γίνονται ακόμα πιο αυστηρές σε περίπτωση υποτροπής, προκειμένου να υπάρχει ένα πλήρες, αναλογικό, αποτρεπτικό και αποτελεσματικό σύστημα κυρώσεων.

Υιοθέτηση σκύλων

Σκεφτείτε απλά ότι αν κάθε ένα από τα ιδρύματα της χώρας μας αποφάσιζε να υιοθετήσει έναν αδέσποτο σκύλο τότε, και πολλοί αδέσποτοι σκύλοι θα σώζονταν από τις απαίσιες συνθήκες του δρόμου, αλλά και οι τρόφιμοι του εκάστοτε ιδρύματος θα αποκόμιζαν τεράστια σφέλη από την καθημερινή - και όχι περιστασιακή - συντροφιά και φροντίδα του.

Όσον αφορά κακοποιημένους ή ανάπηρους από τροχαίο σκύλους, είμαστε σίγουροι πως γνωρίζετε ότι ο αριθμός τους αυξάνεται καθημερινά. Χρειάζονται την βοήθειά μας για να ζήσουν με αξιοπρέπεια.

Τέλος, προκειμένου για υιοθεσίες ανάπηρων ή μη σκύλων από σχολεία, μία τέτοια "κίνηση", θα αποτελούσε καθημερινό δίδαγμα ηθικής, πολιτισμού και υπευθυνότητας προς τα παιδιά, για να αλλάξει επιτέλους -μακροπρόθεσμα τουλάχιστον - η νοοτροπία των προηγούμενων γενεών με τα τόσα λάθη τους.

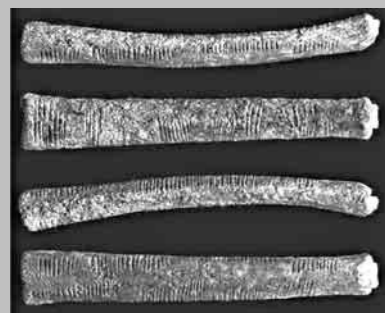
Μπίστολα Ανθή - B2
Πυλαρά Αλεξάνδρα - B2

Τα Μαθηματικά ή Ύψωσαν τον Κόσμο

Το αρχαιότερο δείγμα ύπαρξης των μαθηματικών είναι ηλικίας 37.000 ετών και είναι χαραγμένο πάνω σε οστό. Από τότε όλοι οι μεγάλοι πολιτισμοί πρόσφεραν τη συμβολή τους στην επιστήμη που όρισε την ανθρωπότητα περισσότερο από κάθε άλλη.

**Πριν από 37.000 χρόνια : σεληνιακό ημερολόγιο
Η Αφρική ήταν το λίκνο των μαθηματικών.**

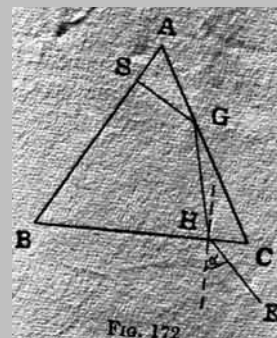
Τη δεκαετία του 1970 ερευνητές βρήκαν στα βουνά Lecombo της σημερινής Σουαζιλάνδης το ομώνυμο οστό. Κάποιος άνθρωπος της προϊστορικής εποχής είχε χαραξει πάνω σε αυτό ένα από τα πρώτα δείγματα απλών μαθηματικών στην Ιστορία. Το οστό Lecombo υπολογίζεται ότι είναι 37.000



χρόνων και έχουν χαραχθεί πάνω του 29 γραμμές, η ερμηνεία που δόθηκε είναι ότι πρόκειται για μια προσπάθεια καταγραφής των διαφόρων φάσεων της σελήνης. Ένα πιο προηγμένο οστό είναι το Ishango από το Κογκό, ηλικίας περίπου 22.000 ετών. Οι ερευνητές πιστεύουν ότι οι γραμμές που υπήρχαν πάνω του χρησιμοποιούνταν για την επισκόπηση των διαφόρων φάσεων της σελήνης.

**1850 π.Χ.: Κλάσματα και Εμβαδόν
Πώς δημιουργήθηκαν τα θάυματα της Αιγύπτου**

Τα μαθηματικά συνέβαλαν στην οργάνωση και τη λειτουργία της αρχαίας αιγυπτιακής κοινωνίας. Χωρίς αυτά δεν θα υπήρχαν πυραμίδες. Με τα μαθηματικά υπολόγιζαν του φόρους που κατέβαλε ο λαός (υπό τη μορφή δημητριακών και άλλων αγαθών), καθώς και τους μισθούς των χιλιάδων εργατών. Επίσης, με τα μαθηματικά σχεδιάζονταν τα περίπλοκα οικοδομικά προγράμματα των Φαραώ. Ο πάπυρος Rhind που χρονολογείται περίπου στο 1850 π.Χ. περιέχει, μεταξύ άλλων, ασκήσεις αριθμητικής που είχε γράψει ένας δάσκαλος για



τους μαθητές του. Σε αυτόν υπάρχουν οι πράξεις του πολλαπλασιασμού, της διαίρεσης καθώς και κλάσματα με αριθμητή το 1, μεταξύ άλλων, ο δάσκαλος ζητούσε από τους μαθητές να υποδείξουν τον τρόπο με τον οποίο θα μοιράζονταν επτά ψωμιά σε δέκα άντρες. Σε άλλες ασκήσεις τους ζητούσε να υπολογίσουν το εμβαδόν τριγώνων και τον όγκο ενός κυλίνδρου. Πολλές από τις αρχές που αναφέρονταν στον πάπυρο χρησιμοποιήθηκαν χίλια χρόνια αργότερα ως βάση από τους μαθηματικούς της αρχαίας Ελλάδας.

**Οι έμποροι της Βαβυλώνας μπροστά από την εποχή τους,
1800 π.Χ.: πρώιμη άλγεβρα**

Οι Βαβυλώνιοι, από τους σημαντικότερους εμπορικούς λαούς της αρχαιότητας, ανέπτυξαν πολλές μαθηματικές μεθόδους για τη διευθέτηση των λογαριασμών. Πάνω σε πήλινες πλάκες που βρέθηκαν βλέπει κανείς ότι έκαναν υπολογισμούς δυνάμεων και χρησιμοποιούσαν τετραγωνικές και κυβικές ρίζες. Η πιο διάσημη πηγή βαβυλωνιακών μαθηματικών είναι η πήλινη πινακίδα Plimpton 322 του 1800 π.Χ. περίπου. Η πινακίδα δείχνει, μεταξύ άλλων, ότι οι Βαβυλώνιοι είχαν αναπτύξει μεθόδους υπολογισμού της υποτείνουσας ενός ορθογώνιου τριγώνου. Για το συγκεκριμένο μαθηματικό τύπο έγινε διάσημος ο Έλληνας φιλόσοφος Πυθαγόρας περίπου 1500 χρόνια αργότερα. Αντί για το σημερινό δεκαδικό σύστημα, οι Βαβυλώνιοι είχαν εξηταδικό, το οποίο χρησιμοποιείται μέχρι σήμερα για την κατανομή των μοιρών του κύκλου και για τη μέτρηση του χρόνου.

300 π.Χ.: η γεωμετρία γεννήθηκε στην Ελλάδα

Το σύγγραμμα που είχε ίσως τη μεγαλύτερη επίδραση στην Ιστορία γράφτηκε περίπου το 300 π.Χ. και ήταν τα Στοιχεία του Έλληνα μαθηματικού Ευκλείδη. Στο έργο του αυτό ο μαθηματικός συγκέντρωσε όλες τις υπάρχουσες γνώσεις κυρίως στον τομέα της γεωμετρίας. Τα Στοιχεία στηρίζονταν, μεταξύ άλλων, σε θεω-



ρίες του Πυθαγόρα, του οποίου η περίφημη εξίσωση $a^2 + b^2 = c^2$ μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για να υπολογιστεί η υποτείνουσα ενός ορθογώνιου τριγώνου. Το έργο του Ευκλείδη κυριαρχούσε στα μαθηματικά του δυτικού κόσμου για πάνω από 2.000 χρόνια.

Περίπου το 250 π.Χ. ο Αρχιμήδης έλυσε ένα από τα αινίγματα της αρχαιότητας...

... βρήκε τον αριθμό που κρύβεται πίσω από το ελληνικό γράμμα π. Οι Αιγύπτιοι και οι Βαβυλώνιοι προσπαθούσαν για χιλιετίες να υπολογίσουν τον μυστηριώδη αριθμό που ορίζει τη σχέση μεταξύ της περιφέρειας και της διαμέτρου ενός κύκλου. Ο Αρχιμήδης απαγόρευσε τη γεωμετρία και ειδικά τους κύκλους. Βρήκε μια μέθοδο για να ορίσει το π -πρόκειται για το 22/7 που αντιστοιχεί στο 3,1428. Το αποτέλεσμα στο οποίο κατέληξε ο Έλληνας μαθηματικός ήταν απολύτως σωστό, αλλά απέχει μόνο κατά 0,04% από αυτό που σήμερα οι ερευνητές ορίζουν ως π. Γι' αυτό και η απόκλιση δεν είχε πρακτική σημασία στους υπολογισμούς.

**Περίπου το έτος 500: η σημασία του μηδέν
Το αριθμητικό σύστημα των Ινδών κατέκτησε τον κόσμο**

Το δεκαδικό σύστημα που χρησιμοποιείται σήμερα σε όλο τον κόσμο προέρχεται από την Ινδία. Στο σύστημα αυτό χρησιμοποιούνται μόνο δέκα διαφορετικοί αριθμοί που αποκτούν διάφορες τιμές ανάλογα με τη θέση τους. Ο αριθμός 222 αντιστοιχεί για παράδειγμα στο $2 \times 10^2 + 2 \times 10 + 2 \times 1$. σημαντικότερη από το ίδιο το δεκαδικό σύστημα ήταν η χρήση του αριθμού 0 και των αρνητικών αριθμών. Το έτος 628 ο Ινδός μαθηματικός Brahmaghura έγραψε ότι "ένας θετικός αριθμός προστιθέμενος σε έναν αντίστοιχο αρνητικό αριθμό μας δίνει μηδέν", κι έτσι περιέγραψε και το μηδέν και τους αρνητικούς αριθμούς. Το μηδέν ήταν ένας ανεξάρτητος αριθμός αλλά δήλωνε επίσης έναν κενό χώρο στο δεκαδικό σύστημα, έτσι ώστε να μπορεί κανείς να ξεχωρίζει για παράδειγμα από το 220 από το 202. Το χρήσιμο μηδέν διαδόθηκε γρήγορα στην Ασία και στη Μέση Ανατολή, αλλά στην Ευρώπη έφτασε γύρω στο 1200.

Έτος 830: οι Άραβες έσωσαν τα μαθηματικά

Μετά την πτώση της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, οι Άραβες μετέφρασαν και ανέπτυξαν περαιτέρω τα μαθηματικά της αρχαιότητας. Σήμερα οι ερευνητές θεωρούν ότι η συμβολή των Αράβων στα μαθηματικά ήταν εξίσου σημαντική με εκείνη των αρχαίων Ελλήνων. Χωρίς τους Άραβες ίσως να είχαν χαθεί για πάντα τα μαθηματικά επιτεύγματα της αρχαιότητας. Το 476 έπεσε η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία και το 529 έκλεισε η τελευταία ακαδημία στην Αθήνα.

Με το πέρασμα της Ευρώπης στο Μεσαίωνα η έρευνα σταμάτησε -ακόμα και στον τομέα των μαθηματικών. Ωστόσο, στην Ινδία, την Κίνα και ειδικά στη Μέση Ανατολή άνθισε όσο ποτέ άλλοτε η τέχνη των αριθμών. Από το έτος 750 και μετά οι ισλαμικές χώρες έγιναν το κέντρο της έρευνας των μαθηματικών. Οι

Άραβες μελέτησαν και ανέπτυξαν περαιτέρω τα μαθηματικά των Ελλήνων και των Ινδών.

Οι Έλληνες είχαν εστιάσει περισσότερο στη γεωμετρία αλλά οι Άραβες επιδόθηκαν πάνω απ' όλα στην al-jabr, δηλαδή στην άλγεβρα. Η άλγεβρα ήταν υπολογισμοί με γράμματα που κατέστησαν δυνατή την εργασία με αριθμούς σε εξισώσεις, για παράδειγμα, χωρίς να είναι γνωστή η ακριβής τιμή αυτών των γραμμάτων.

Ένας από τους πιο σημαντικούς Άραβες μαθηματικούς ήταν ο Πέρσης al-Khwarizmi, ο οποίος το 830 έγραψε ολόκληρο έργο για την άλγεβρα. Τα έργα του όπως και τα έργα πολλών Αράβων λογίων, καθώς και τα ελληνικά μαθηματικά μέσω των Αράβων ήταν καθοριστικής σημασίας για την αναγέννηση των μαθηματικών στην Ευρώπη πολλές εκατοντάδες χρόνια αργότερα.

Έτος 1614: Ο λογάριθμος πηθάσισε τους αστρονομικούς αριθμούς

Στο ξεκίνημα του 17ου αιώνα ο μαθηματικός και αστρονόμος Johannes Kepler χρησιμοποίησε τα μαθηματικά για να διατυπώσει τους περίφημους νόμους του περί της κίνησης των πλανητών. Ωστόσο, οι μετρήσεις ήταν εξαιρετικά πολύπλοκες και χρειάζονταν σχεδόν χίλιες σελίδες για να αναπυχθούν. Όπως ο ίδιος ο Kepler είχε πει, όταν εργαζόταν με αστρονομικά μεγάλους αριθμούς, έχανε την αυτοσυγκέντρωσή του. Αυτό συνέβαινε μέχρι το 1614, οπότε ο Σκώτος John Napier εφεύρε το λογάριθμο που αποδείχθηκε ιδανικός για την εργασία του Kepler.

Ο λογάριθμος απλοποίησε τις πολύ μεγάλες και πολύπλοκες μετρήσεις διά της αντικαταστάσεως του πολλαπλασιασμού και της διαίρεσης με την πρόσθεση και την αφαίρεση. Το τελικό αποτέλεσμα το λάβαινε κανείς με τη βοήθεια ενός λογαριθμικού πίνακα -ήταν ο "μίνι υπολογιστής" της εποχής εκείνης. Παράλληλα, ο Γάλλος Rene Descartes εφεύρε το σύστημα συντονισμού που χρησιμοποιούμε και σήμερα, το οποίο βοήθησε πολύ τους αστρονόμους στους υπολογισμούς τους -ήταν πια σε θέση να σχεδιάζουν στο σύστημα τις τροχιές των πλανητών.

1654: Υπολογισμοί πιθανοτήτων, βοήθεια στους παίκτες των τυχερών παιχνιδιών.

Μια κακή ζαριά έδωσε το έναυσμα για τη σύγχρονη θεωρία των πιθανοτήτων. Το 1654 ο Γάλλος παίκτης τυχερών παιχνιδιών Antoine Gombaud de Mere εκνευρίστηκε πολύ όταν έχασε στα ζάρια, ενώ υπολόγιζε πως θα νικούσε αν έφερνε εξάρες τουλάχιστον μία φορά σε 24 ριζιές. Αποδείχτηκε πως είχε κάνει λάθος.

Απογοητευμένος για τη χασούρα του, ο Gombaud προσέτρεξε στους μαθηματικούς Blaise Pascal και Pierre de Fermat ζητώντας τους να του εξηγήσουν για ποιο λόγο δεν είχε κερδίσει. Οι δύο Γάλλοι μαθηματικοί ανέλαβαν το έργο αυτό και στη διάρκεια μιας περίφημης αλληλογραφίας έθεσαν τις βάσεις της θεωρίας των πιθανοτήτων. Το έργο τους προοριζόταν για παίκτες, αλλά η μέθοδος αναπτύχθηκε σταδιακά κι έγινε η μαθηματική επιστήμη της στατιστικής.

ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

ΕΙΝΑΙ Η ΑΠΟΛΥΤΗ ΑΛΗΘΕΙΑ;

Οι άνθρωποι πάντα είχαν μια τάση να αποδεικνύουν πράγματα της καθημερινής ζωής ή ακόμα και φυσικά φαινόμενα χρησιμοποιώντας αριθμούς. Όταν άρχισαν να συνδυάζουν τους αριθμούς μεταξύ τους δημιουργήθηκε η αριθμητική. Μέσω της αριθμητικής και της λογικής σκέψης γεννήθηκαν τα μαθηματικά. Είναι όμως, όπως πολλοί θεωρούν, τα μαθηματικά η απόλυτη αλήθεια;

Η απάντηση σε αυτό το ερώτημα, το οποίο έχει φτάσει πολλούς σύγχρονους αλλά και παλαιότερους μαθηματικούς στην τρέλα, είναι κρυμμένη στην ιστορία των μαθηματικών.

Η παλαιότερη ένδειξη αριθμητικής καταγραφής βρέθηκε στη Σουαζιλάνδη της Νότιας Αφρικής και είναι μια περόνη μπαμπούνιου με 29 εμφανείς εγκοπές που χρονολογείται από το 35.000 π.Χ. Μοιάζει με τα "ημερολογιακά ραβδία" που ακόμα χρησιμοποιούν στη Ναμίμπια για να καταγράφουν την παρέλευση του χρόνου. Άλλα κόκαλα, της νεολιθικής περιόδου, έχουν βρεθεί στη Δυτική Ευρώπη. Μια κερκίδα λύκου που βρέθηκε στην Τσεχία και χρονολογείται από το 30.000 π.Χ. φέρει 55 εγκοπές σε δύο σειρές ανά πέντε, οι οποίες μάλλον αποτελούν καταγραφή θηραμάτων.

Μέσω της αστρονομίας, της αστρολογίας ή της κοσμολογίας, ο ουρανός άσκησε τη μεγαλύτερη επίδραση στην εξέλιξη των μαθηματικών.

Το 2.500 π.Χ. οι Σουμέριοι ζύγισαν, υπολόγισαν τη γη σε "σαρ", μετρούσαν τα υγρά σε "κα", χρησιμοποιούσαν κλάσματα και είχαν σύστημα αριθμών με βάση το 60.

Το 2.000-538 π.Χ. οι Βαβυλώνιοι έφτασαν σε υψηλό επίπεδο μαθηματικής κουλτούρας, μεγαλύτερη των σύγχρονων Αιγυπτίων. Το Πυθαγόρειο θεώρημα το είχαν ανακαλύψει και οι Βαβυλώνιοι τον 16ο π.Χ. αιώνα (1.000 χρόνια πριν από τη γέννηση του Πυθαγόρα!!!). Οι Βαβυλώνιοι γνώριζαν τις τέσσερις πράξεις και τις ρίζες, λύνανε προβλήματα πρώτου και δεύτερου βαθμού, υπολόγισαν εμβαδόν ορθογωνίων τριγώνων, παραλληλόγραμμων, τραπεζίων καθώς και το εμβαδόν του κύκλου ($p=3$ αντί $p=3,14$).

Το αριθμητικό τους σύστημα είχε ως βάση το 60, ήταν μη ψηφιακό, θεσιακό, χωρίς υποδιαστολή και χωρίς μηδέν. Υποστηρίζεται ότι γνωρίζανε και το δεκαδικό σύστημα.

Το εξηναδικό σύστημα των Βαβυλωνίων έχει επιβιώσει μέχρι σήμερα στο μέτρο του χρόνου. Έτσι, όταν οι Βαβυλώνιοι ήθελαν να εκφράσουν τον αριθμό 75, έλεγαν "1,15", όπως κι εμείς σήμερα τα 75 λεπτά τα εκφράζουμε σαν 1 ώρα και 15 λεπτά.

Το 5.000-332 π.Χ. οι Αιγύπτιοι χρησιμοποιούσαν σύστημα αριθμών με βάση το 10. Το σύστημά τους ήταν δεκαδικό, επαναληπτικό, μη θεσιακό. Το 2.852 π.Χ. ο Κινέζικος πολιτισμός χρησιμοποιούσε σύστημα αριθμών με βάση το 60. Κάνανε αστρονομικούς υπολογισμούς 1.500 χρόνια πριν από τους αρχαίους Έλληνες. Γνώριζαν γραμμικές εξισώσεις, αόριστες εξισώσεις, αρνητικούς αριθμούς και το π.. Τα μαθηματικά τους ήταν ανώτερα των Βαβυλωνίων και των Αιγυπτίων. Το παλαιότερο κινέζικο μαθηματικό κείμενο είναι το Τσόου Πέι Σαουντσινγκ, που γράφτηκε μεταξύ του 500 και του 200 π.Χ.

Το 1.410-1.530 μ.Χ. οϊνκάς έφτιαξαν ένα αριθμητικό σύστημα με βάση το 10, για να παρακολουθούν τις καθημερινές δραστηριότητες του μεγάλου πληθυσμού τους (Μέσα σε 200 χρόνια είχαν πληθυσμό 6-12.000.000 άτομα). Το αριθμητικό τους σύστημα βασιζόταν στα κουπιού. Τα κουπιού ήταν περίπλοκα συστήματα σπάγκων με κόμπους που χρησίμευαν για την καταχώρηση και αποθήκευση αριθμητικών πληροφοριών. Το σύστημά τους ήταν δεκαδικό, θεσιακό, μη ψηφιακό. Οϊνκάς έκαναν τις πράξεις τους χρησιμοποιώντας ένα είδος άβακα, το γιουπάνα. Το γιουπάνα ήταν μια πλάκα χωρισμένη

σε τετράγωνα πάνω στα οποία τοποθετούσαν σπόρους καλαμποκιού που τους μετακινούσαν από τετράγωνο σε τετράγωνο για να κάνουν τους λογαριασμούς τους.

Η Πρώτη προσπάθεια εισαγωγής των Ινδοαραβικών αριθμητικών ψηφίων στην Ευρώπη έγινε από τον Φιμπονάτσι (1.180-1.250 μ.Χ.). Για να τα υιοθετήσουν όμως οι Ευρωπαίοι χρειάστηκαν ακόμα 400 χρόνια. Ακόμα και στο τέλος του 16ου αιώνα, η αποδοχή των αρνητικών αριθμών, των ρητών αριθμών (που ανακάλυψε ο Βραγμαγκούπτα τον 7ο μ.Χ. αιώνα) και του μηδέν δεν ήταν πλήρης (πολλοί θεωρούσαν το μηδέν δημιουργημα του Διαβόλου). Όλα τα συστήματα του ανθρώπου περιλαμβάνουν την πενταδική, δεκαδική και εικοσαδική αριθμηση. Επαναλαμβανόμενα θέματα των αριθμητικών συστημάτων του ανθρώπου είναι: μια βάση που σχετίζεται με την αριθμηση με τα δάχτυλα μας (πέντε=ένα χέρι, δέκα=δύο χέρια, είκοσι=δάχτυλα των χεριών και των ποδιών), το σύστημα τιμής - θέσης και το μηδέν.

Το 600 π.Χ. - 300 μ.Χ. τα επιτεύγματα των Ελλήνων, για 1.000 χρόνια επισκιάζουν όλα τα πνευματικά επιτεύγματα των επόμενων 1.500 ετών. Οί Έλληνες όμως στηρίχτηκαν στις παλαιότερες αρχαίες κοινωνίες των Βαβυλωνίων και Αιγυπτίων. Χρησιμοποιούσαν δύο είδη αριθμητικών συστημάτων με βάση το 10: το Ηρωδιανό ή Αττικό και το Ιωνικό ή Αλεξανδρινό. Δε χρησιμοποιούσαν τιμές θέσης, όπως έκαναν οι Βαβυλώνιοι και όπως γίνεται σήμερα. Επίσης δε χρησιμοποιούσαν το μηδέν και τα κλάσματα. Οί Έλληνες θεμελίωσαν τη γεωμετρία ως μια αμιγώς μαθηματική ενασχόληση: διατύπωσαν και απέδειξαν θεωρήματα.

Ο Πυθαγόρας (580-500 π.Χ.) υπήρξε ο σπουδαιότερος μαθηματικός όλων των εποχών. Αυτός έπλασε τη λέξη μαθηματικά, δηλαδή εκείνο που έχουμε μάθει. Ο Πυθαγόρας μεταμόρφωσε την επιστήμη των μαθηματικών σε στοιχείο ελεύθερης μόρφωσης.

Ο Θαλής ο Μιλήσιος (640-546 π.Χ.) υποστήριξε ότι οι γραμμές δεν ήταν κάτι που μπορείς να δεις στην άμμο, αλλά ήταν αντικείμενα σκέψης στη φαντασία μας. Πήρε φυσικά σχήματα και τα έκανε νοητικά. Όλα αυτά ήταν επανάσταση για την εποχή του. Επίσης έκανε λογικές απαγωγές, που τον οδήγησαν από τη μία αλήθεια που αφορούσαν τα θεωρητικά σχήματά του στην ανακάλυψη κι άλλων αληθειών, επηρεάζοντας τη Δυτική σκέψη για 2.000 έτη.

Ο Πλάτωνας θεωρούσε τα Μαθηματικά προπαρασκευαστικό μάθημα για τη φιλοσοφία. Η εμβάθυνση στον κόσμο των νοητικών αναπαραστάσεων, που είναι ο κατεξοχήν κόσμος που ζει ένας μαθηματικός, οδηγεί στον κόσμο των ιδεών του Πλάτωνα. Αυτός ο κόσμος, όχι μόνο είναι "αντικειμενικός", αλλά είναι ο μόνος που δύναμεθα να κατανοήσουμε εις βάθος. Δεν είναι τυχαίο ότι σήμερα οι περισσότεροι ώριμοι μαθηματικοί είναι Πλατωνιστές.

Η "Οδός Μαθηματικής" είναι το πρώτο ελληνικό μαθηματικό εγχειρίδιο της νεότερης ιστορίας μας, γραμμένο από τον Μεθόδιο Ανθρακίτη και τον Μπαλάνο Βασιλόπουλο, για χρήση μαθητών στα ελληνικά σχολεία την εποχή της Τουρκοκρατίας.

Συμπέρασμα: Τα μαθηματικά είναι σίγουρα ένας τρόπος για να μάθεις την αλήθεια! Οι πράξεις (αν δεν γίνουν λάθη) θα σε βγάλουν σε ένα σίγουρα σωστό αποτέλεσμα αλλά σίγουρα τα μαθηματικά δεν ΕΙΝΑΙ η απόλυτη αλήθεια! Διότι ξεκίνησαν, όπως όλα τα θεωρήματα, από μια θεωρία δίχως απόδειξη έχοντας μόνο την τρέλα του ανθρώπου και την ανάγκη του να αποδεικνύει την αλήθεια για οδηγό!

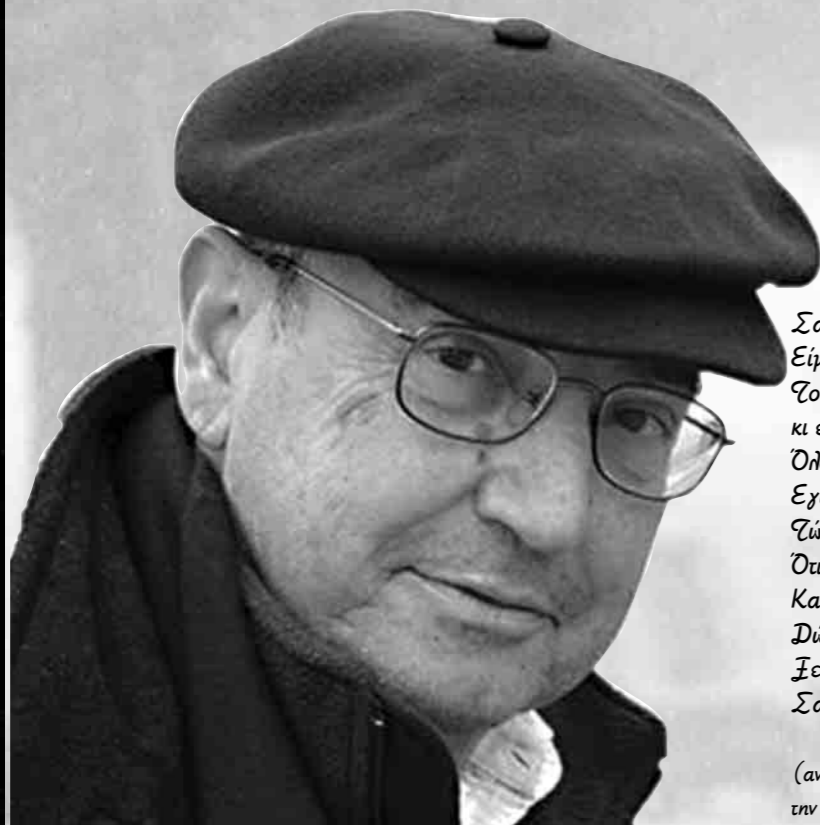
Τσιμπήδης Γιάννης - Γ3

Η ΠΟΛΗ ΠΟΥ ΠΛΗΓΩΝΑΜΕ



Τουλάχιστον μια διαδήλωση την ημέρα. Πετροπέλεμος. Δακρυγόνα. Σπασμένες βιτρίνες. Αποκλεισμένοι σταθμοί του μετρό. Καταστήματα που κατέβασαν ρολά λόγω κρίσης, ακόμα και στους πιο ακριβούς δρόμους. Έμποροι και κάτοικοι σε απόγνωση. Ιστορικά ξενοδοχεία που έκλεισαν. Ζητιάνοι και άστεγοι στην πάλαι ποτέ "βιτρίνα" της πόλης. Καθημερινά περιστατικά εγκληματικότητας. Το 2011 ήταν μια φριχτή χρονιά για την Αθήνα. Κι αυτή η εικόνα ερήμωσης στη λεωφόρο Βασιλίσσης Σοφίας, παραπλεύρως του Κοινοβουλίου, με φόντο τη "Μεγάλη Βρετανία", μένει να μας θυμίζει πόσες φορές η πόλη μας έγινε εμπόλεμη ζώνη.

Θεόδωρος Αγγελόπουλος



*Σας εύχομαι υγεία και εντυχία αλλά δεν μπορώ να κάνω το ταξίδι σας
Είμαι επισκέπτης
Το κάθε τι που αγχίζω με πονάει πραγματικά
κι έπειτα δεν μου ανήκει
Όλο και κάποιος βρίσκεται να πει "δικό μου είναι"
Εγώ δεν έχω τίποτε δικό μου είχα πει κάποτε με υπεροργία
Ύψια καταλαβαίνω πως το τίποτε είναι τίποτε
Ότι δεν έχω καν όνομα
Και πρέπει να γυρεύω ένα κάθε τόσο
Δώστε μου ένα μέρος να κοιτάω
Ψεκάστε με στη δάλασσα
Σας εύχομαι υγεία και εντυχία".*

(Ανέκδοτο ποίημα του Θεόδωρου Αγγελόπουλου γραμμένο το 1982 λίγο πριν από την έναρξη συγγραφής του σεναρίου της ταινίας "Ταξίδι στα Κύθηρα")

Ο Θεόδωρος Αγγελόπουλος γεννήθηκε στην Αθήνα το 1935. Ήταν σκηνοθέτης, σεναριογράφος και παραγωγός κινηματογράφου. Εγκατέλειψε τις σπουδές του στη Νομική Σχολή της Αθήνας και το 1961 έφυγε στο Παρίσι, όπου αρχικά παρακολούθησε στη Σορβόνη μαθήματα γαλλικής φιλολογίας και φιλμογραφίας, καθώς και μαθήματα εθνολογίας και στη συνέχεια μαθήματα κινηματογράφου. Μετά την επιστροφή του στην Ελλάδα το 1964 και μέχρι το 1967 εργάστηκε ως κριτικός κινηματογράφου. Με τον κινηματογράφο άρχισε να ασχολείται το 1965 και το 1968 παρουσίασε την πρώτη του μικρού μήκους ταινία, «Εκπομπή», στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Το 1970, η πρώτη μεγάλη μήκους ταινία του, «Αναπαράσταση», κέρδισε το πρώτο βραβείο στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, καθώς και άλλες διακρίσεις στο εξωτερικό, και σηματοδότησε την αυγή του σύγχρονου ελληνικού κινηματογράφου. Έκτοτε, οι ταινίες του έχουν συμμετάσχει σε πολλά διεθνή φεστιβάλ και έχει κερδίσει πολλά βραβεία, τα οποία τον καθιέρωσαν παγκοσμίως ως έναν από τους σπουδαιότερους σκηνοθέτες του σύγχρονου κινηματογράφου. Ήταν ο ελεγειακός ποιητής των κινηματογραφικών εικόνων και της σύγχρονης ελληνικής ιστορίας και κοινωνικής πραγματικότητας. Ο δημιουργός του «Θίασου», του «Μεγαλέξανδρου» και άλλων επικούριων ταινιών που έκανε γνωστή την Ελλάδα σε όλη την υφήλιο για περισσότερο από τέσσερις δεκαετίες. Ήταν ο κορυφαίος και πολυβραβευμένος διεθνής Έλληνας σκηνοθέτης με διακρίσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Πολλά αφιερώματα που τιμούν τη δουλειά του Θεόδωρου Αγγελόπουλου έχουν πραγματοποιηθεί σ' όλο τον κόσμο.

Έχει αναγορευθεί επίτιμος διδάκτορας των Πανεπιστημίων των Βρυξελλών, του Πανεπιστημίου Χ Ναντέρ στο Παρίσι και του Πανεπιστημίου του Έσσεξ. Το 1998 στις Κάνες κατακτά τον Χρυσό Φοίνικα για την ταινία του "Αιωνιότητα και μια μέρα" κάνοντας ξανά την Ελλάδα περήφανη για τον πολιτισμό της.

Ο Θεόδωρος Αγγελόπουλος μέσα από τις ταινίες του εκφράζει την ιστορία της Ελλάδας τα τελευταία εξήντα χρόνια.

Ο κινηματογράφος, εξάλλου, πέρα από την καλλιτεχνική χρήση του, είναι ένα από τα κύρια μέσα διακίνησης των πολιτισμικών αξιών, συνδέεται με τις νέες κοινωνικές αξίες και έχει άμεση σχέση με τους μηχανισμούς εξουσίας - γι' αυτό και κατά περιόδους υπόκειται σε λογοκρισία.

Στην Ελλάδα ο κινηματογράφος αναπτύχθηκε σε ανταγωνισμό με την επιθεώρηση, ξεκινώντας από το ηθογραφικό και το μελό, οδηγήθηκε στη φαρσοκωμωδία και εμπλουτίστηκε με το μοντέλο της "χαζοχαρούμενης" ατμόσφαιρας σε μια Ελλάδα που αναπτυσσόταν μικροαστικά, τόσο σε επίπεδο οικονομίας όσο και αξιών.

Μια άλλη ομάδα δημιουργών που σπούδασαν στο εξωτερικό -Δαμιανός, Κούνδουρος- αμφισβητεί αυτήν την πλευρά του κινηματογράφου, δημιουργεί ταινίες μεγάλου μήκους, καταργεί τα εκφραστικά μέσα επιθεώρησης, τον ηθοποιό star, και αντίθετα αναδεικνύει τον κοινωνικό ρεαλισμό, την προβολή ιδεολογικοπολιτικών αξιών που αμφισβητούν το κατεστημένο, που θέλουν να μη σβηστούν οι συλλογικές ιστορικές μνήμες από την τραγική περίοδο 1941-1949. Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο, όπου ο κινηματογράφος στρέφεται προς την αμφισβήτηση, γυρίζεται η "Εκπομπή" του Αγγελόπουλου.

Η επιβολή της δικτατορίας ακύρωσε την κοινωνική διαμαρτυρία και παγίωσε τη λογοκρισία: ταυτόχρονα άφηνε ανοικτά τα κανάλια για τη διακίνηση προϊόντων αποπροσανατολισμού, με αποτέλεσμα η παραγωγή και προβολή ταινιών πορνό να φτάσει στο απόγειό της. Λόγω της πολιτικής απαγόρευσης, το ρεύμα των νέων κινηματογραφιστών ακολούθησε την οδό του συμβολισμού με την έννοια της αδιαφάνειας και της δεύτερης ανάγνωσης. Αντίθετα, με την "Αναπαράσταση" ο Αγγελόπουλος ξεπερνά το πολιτικό επίπεδο και αγγίζει την καρδιά του κοινωνικού προβληματισμού.

Από το 1969 οι διανοούμενοι και η νεολαία αρχίζουν να αντιπαρατίθενται και να βρίσκουν ποικίλους τρόπους για να εκφράσουν τις αντιδράσεις τους, όπως η κηδεία του Γ. Παπανδρέου και του Σεφέρη, η Νομική, το Πολυτεχνείο. Στο διάστημα αυτό καταρ-

ρέει ο εμπορικός κινηματογράφος και ανοίγονται νέοι δρόμοι για τους σκηνοθέτες. Ο Αγγελόπουλος δοκιμάζει το 1972 με τις "Μέρες του '36" να μιλήσει στο πολιτικό επίπεδο αλλά παίζοντας στο διαφορούμενο, τόσο στα αφηγηματικά μέσα όσο και στο ίδιο το θέμα.

Η μεγάλη επιτυχία του ήταν ο "Θίασος" που, γυρισμένη μέσα στη χούντα, τολμά να εκφέρει πολιτικό λόγο, αξιοποιώντας όμως τη στρατηγική του συμβολισμού.

Από το σημείο αυτό, διαχωρίζει την οπτική του από τους άλλους κινηματογραφιστές που στρέφονται στην πολιτική επικαιρότητα, μια οπτική που εξαντλείται γρήγορα, ενώ οι περισσότεροι περνούν από το συμβολικό στο ψυχολογικό, που φτάνει μέχρι τον ερμητισμό.

Η δεύτερη επιρροή μετά τη δικτατορία της χούντας ήταν το ιδεολογικοπολιτικό κλίμα της Ευρώπης, που εκφραζόταν με την τάση στο φερεντισμό, τάση που ακολουθούσε και ο Αγγελόπουλος. Από το "Θίασο" ως τους "Κυνηγούς", στοχεύει στον πολιτικό κινηματογράφο και καταλήγει να είναι ο μόνος που το κάνει, με τη διαφορά ότι δουλεύει το υλικό του στο επίπεδο της γενικότητας, σαν να αναζητά τη "βαθιά δομή". Γι' αυτό απορρίπτει τόσο το ρεαλισμό και την επικαιρότητα όσο και τον ερμητισμό του ψυχολογικού και φανταστικού κινηματογράφου. Ένα μεγάλο κενό τον χώρισε από τους άλλους σκηνοθέτες. Τόλμησε να ανασύρει συλλογικές μνήμες αλλά, ταυτόχρονα, τις μετουσίωσε σε εικονικές φόρμες, τις αποστασιοποίησε στο α-χρονικό. Έπαιξε μαζί τους το παιχνίδι της παρουσίας της απουσίας.

Ο ασφυκτικός κλοιός της χούντας, μέσα στην οποία διαμόρφωσε την πολιτική οπτική του, μετατρέπεται σε κυρίαρχη επιβολή ενός αδιατάρακτου κόσμου, διαμέσου των πλάνων -σεκάνς και του βάθους πεδίου, σύμφωνα με τη μεταφυσική του Βαζίν. Αναζητώντας τη βαθιά δομή μετατρέπει τη δράση και τις συμπεριφορές σε στάση, μεταμορφώνει τα ιστορικά γεγονότα σε τοπία. Το αποτέλεσμα είναι η μετατροπή του χρόνου σε χώρο, όπου οι κοινωνικές αντιπαραθέσεις μεταφράζονται σε διατάξεις και σχηματισμούς. Με τον τρόπο αυτό η δραματουργία απορροφάται από τα εικαστικά σχήματα και ο χρόνος απλώνεται παντού. Ο Αγγελόπουλος διαμόρφωσε έναν εικαστικό κινη-

ματογράφο που επιδέχεται πολλές αισθητικές αναλύσεις. Εξέφραζε τις προοπτικές της πολιτικής πρακτικής στη χώρα μας, εκφορτίζοντας τον πολιτικό λόγο στο βάθος πεδίου και ενσωματώνοντας κάθε ανατρεπτική εκδοχή ως ονειρικό τοπίο.

Η αίσθηση του χρέους

Ο Αγγελόπουλος εξέφραζε τα ιδεώδη της γενιάς του που ύστερα από το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο θέλησε να επιφέρει μια τομή στην ιστορική συνέχεια, μια επανάσταση, μια ανατροπή του υφιστάμενου συστήματος παραγωγής και αναπαραγωγής της συνείδησης, νομής της εξουσίας και διανομής των κοινωνικών αγαθών. Μια επανάσταση, πρωτίστως στην τέχνη, που με όλο τη δημιουργική φαντασία θα δημιουργούσε τον προάγγελο για μια νέα εποχή.

Αυτή η αντίληψη και η τοποθέτηση δημιουργούσε στους καλλιτέχνες την αίσθηση τους χρέους, ενός σκοπού και μιας αποστολής, από την αρχή, καταξωμένης. Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο κινήθηκε και ο Αγγελόπουλος, με αποστολή την αισθητική, την ηθική και την πολιτική αναζήτηση της τελειότητας.

Στο στόχο του έφτασε με την ποίηση, την πρωτότυπη δημιουργία και το ευπρόσωπο έργο του, ενώ αντιστρατεύονταν σθεναρά το τρέχον εμπόριο, την άκριτη κατανάλωση, την κοινοτοπία και τις απομιμήσεις. Πρότασε με πάθος τον κοινωνιολογισμό του έναντι του ψυχολογισμού και όλη αυτή η διαδικασία δημιουργούσε ένα καλλιτεχνικό και πολιτικό βάρος. Προσπάθησε να πραγματώσει με συνέπεια την αποστολή της πολιτισμικής άνθησης, της ηθικής ολοκλήρωσης και πολιτικής ανάστασης, που κάποιοι την εγκατέλειψαν καθ' οδόν ή τη νόθευσαν με συμβιβασμούς ή και την έκριναν ως ανεδαφική, ασύμβατη με τα πράγματα, ίσως και μάταιη, μα προπάντων επίπονη.

Σοκ και μεγάλο ξάφνιασμα τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό προκάλεσε η δυσάρεστη είδηση για τον απρόσμενο θάνατο του σκηνοθέτη - δημιουργού Θεόδωρου Αγγελόπουλου ο οποίος έφυγε από τη ζωή σε ηλικία 77 ετών, ύστερα από σοβαρό τραυματισμό στη διάρκεια των γυρισμάτων της νέας του ταινίας "Η άλλη θάλασσα".

Μανώλης Κλεάνθης - Β2



10 Θεωρίες για το Τέλος του Κόσμου

Θα εξαφανιστεί ο κόσμος μας; Αν ναι, με ποιον τρόπο... Βροχή μετεωριτών ή μήπως παγκόσμια επιδημία; Έκρηξη ηλίου ή... πυρηνικό ολοκαύτωμα; Ερωτήματα που έχουν απασχολήσει αρκετά την κοινή γνώμη και έχουν αποτελέσει βάσεις για αμέτρητα βιβλία καθώς και ταινίες επιστημονικής φαντασίας. Οι άνθρωποι παραδόξως μοιάζει να γοητεύονται(!) από την ιδέα της συντέλειας του κόσμου και αντιμετωπίζουν οποιαδήποτε θεωρία με δέος και ενδιαφέρον. Μερικές φαντάζουν αδύνατες, άλλες είναι πιο κοντά στην πραγματικότητα, σας παρουσιάζουμε τις πιο "διαδεδομένες."

Σύγκρουση μετεωρίτη



Από τις πιο διαδεδομένες θεωρίες. Η καταστροφή της γης από την ενδεχόμενη σύγκρουση με μετεωρίτη έχει απασχολήσει αρκετούς ερευνητές και έχει δώσει βάση για τη συγγραφή αρκετών βιβλίων αλλά και σεναρίων κινηματογραφικών υπερπαραγωγών (βλ. Αρμαγεδδών).

Μέχρι το 1980 η θεωρία δεν αντιμετωπιζόταν σοβαρά. Όλα άλλαξαν με την εύρεση του κρατήρα Chicxulub στο Μεξικό, που είχε διάμετρο 180 χιλιόμετρα και ο οποίος είχε δημιουργηθεί από πρόσκρουση μετεωρίτη πριν εκατομμύρια χρόνια.

Καθόλη τη διάρκεια ζωής της, η Γη είχε δεχτεί αρκετές βροχές μετεωριτών με πιο γνωστή αυτή που λέγεται ότι προκάλεσε τον αφανισμό των Δεινοσαύρων 65 εκατομμύρια χρόνια πριν. Μία παρόμοια σύγκρουση μετεωρίτη μπορεί να οδηγήσει στον αφανισμό ολόκληρου του ανθρώπινου γένους. Για να συμβεί κάτι τέτοιο θα πρέπει ο μετεωρίτης να έχει μήκος μεγαλύτερο από 2 χιλιόμετρα. Τα τοξικά αέρια που θα απελευθερωθούν, καθώς και τα επακόλουθα της πρόσκρουσης (τεράστια τσουνάμι κτλ) δεν θα αφήσουν περιθώρια επιβίωσης.

Πυρηνικός πόλεμος



Με εξαίρεση τον βομβαρδιασμό της Χιροσίμα από τις ΗΠΑ, ο κόσμος δεν έχει γνωρίσει άλλον πυρηνικό πόλεμο. Παρόλα αυτά οι εξοπλισμοί των χωρών σε πυρηνικά συνεχίζουν να αυξάνονται με ολοένα και περισσότερες χώρες να "μπαίνουν στο παιχνίδι."

Μεγάλος φόβος υπάρχει για το ενδεχόμενο χρήσης της πυρηνικής τεχνολογίας από αυτόνομες τρομοκρατικές οργανώσεις. Κάτι τέτοιο θα ήταν σίγουρα καταστροφικό, όπως επίσης και το ενδεχόμενο μιας μεγάλης πυρηνικής σύρραξης. Μπορεί η ανθρωπότητα να μην υποστεί ολοκληρωτικό αφανισμό, αλλά ο πυρηνικός χειμώνας που θα ακολουθήσει θα μεταβάλλει ριζικά τον πολιτισμό όπως τον ξέραμε.

Έκρηξη ηλίου

Ίσως η πιο ρεαλιστική θεωρία απ'όλες. Σύμφωνα με υπολογισμούς, σε 5 εκατομμύρια χρόνια ο ήλιος μας θα μπει σε μια φάση που ονομάζεται red giant (ερυθρός γίγαντας) εξαντλώντας όλο του το υδρογόνο (H) και καίγοντας πλέον ήλιο (He). Στη φάση αυτή ο ήλιος θα μεγαλώσει δραματικά το μέγεθός του, αυξάνοντας την μάζα του κατά 30%. Κάτι τέτοιο θα αποδειχτεί ολέθριο για τους τριγύρω

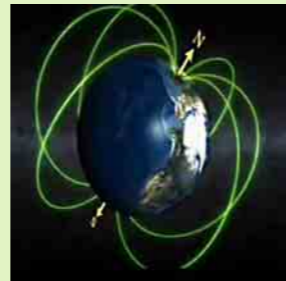


πλανήτες συμπεριλαμβανομένης και της Γης, μιας και θα απορροφηθούν από τον ήλιο. Ύστερα από αυτό γίνεται εξαιρετικά συμπαγής με αποτέλεσμα να εκραγεί (supernova).

Υπάρχει πιθανότητα, βέβαια, η Γη να "γλιτώσει" και να μην απορροφηθεί, σε αυτήν την περίπτωση όμως και πάλι η αύξηση της ακτινότητας του ηλίου θα τον φέρει πιο κοντά της με αποτέλεσμα την ραγδαία αύξηση της θερμοκρασίας στην επιφάνεια, καθιστώντας έτσι αδύνατη την επιβίωση οποιασδήποτε μορφής οργανισμού. Τουλάχιστον θα κάνουμε όμορφο μαύρισμα.

Αλλαγή πολικότητας της Γης

Στην ιστορία έχουν καταγραφεί πολύ μεγάλες αλλαγές της κατεύθυνσης του μαγνητικού πεδίου της γης. Τόσο τρομακτικές, που φθάνουν μέχρι τους αντιστροφές της πολικότητάς του. Αυτές οι αλλαγές συνέβησαν σε όλη την διάρκεια της ιστορίας της με την τελευταία πλήρη αντιστροφή να χρονολογείται πριν 780.000 χρόνια.



Στα τελευταία 100 χρόνια, η δύναμή του μαγνητικού πεδίου της Γης έχει μειωθεί περίπου στο 5%. Χωρίς μαγνητικό πεδίο θα αντιμετωπίσουμε βίαιες "καταιγίδες" σωματιδίων από τον ήλιο, όπως επίσης και από το διάστημα. Αυτές θα καταστρέψουν το στρώμα του όζοντος αφήνοντας ευάλωτους τους οργανισμούς στις καρκινογόνες ακτίνες του ήλιου.

Τα περισσότερα είδη θα είναι ανήμπορα να προσαρμοστούν με αποτέλεσμα να μην μπορούν να αναπαραχθούν και να επιζήσουν, επηρεάζοντας αρνητικά την τροφική αλυσίδα. Οι κατώτεροι οργανισμοί της αλυσίδας (αρουραίοι, ψύλλοι, κατσαρίδες κτλ.) θα αυξηθούν υπερβολικά κατακλύζοντας τις πόλεις σε αναζήτηση τροφής, μεταφέροντας πολλές αρρώστιες στον άνθρωπο. Και όχι, τα Βαγγον δεν θα βοηθήσουν και πολύ...

Παγκόσμια Πανδημία

Ένα λιγότερο προβλέψιμο σενάριο είναι αυτό μιας παγκόσμιας πανδημίας. Για παράδειγμα, αν ο ιός του HIV μεταλλαχθεί και γίνει μεταδοτικός όπως το κοινό κρυολόγημα, τότε οι συνέπειες θα είναι καταστροφικές. Αν και οι πιθανότητες να γίνει κάτι τέτοιο είναι μάλλον περιορισμένες. Πολύ ιοί εξασθενούν ενώ μεταδίδονται από οργανισμό σε οργανισμό. Αυτό όμως δε σημαίνει ότι ένας γρήγορος εξαπλωμένος ιός δεν μπορεί να κάνει την εμφάνισή του ανά πάσα στιγμή.



μή. Ο ιός Έμπολα, για παράδειγμα, είναι άκρως μεταδοτικός και θανατηφόρος.

Ο μόνος λόγος που δεν έχει δημιουργήσει μια παγκόσμια κρίση είναι γιατί τα κρούσματα περιορίζονται μόνο στην αγροτική Αφρική. Φυσικά, μια πανδημία με αποτέλεσμα την εξάφ-

νιση του ανθρώπου δεν είναι ανάγκη να προκύψει "φυσικά". Η επιστήμη μπορεί να δημιουργήσει δεκάδες χημικούς ιούς. Κάτι τέτοιο θα μπορούσε να έχει εφιαλτικά αποτελέσματα για τον άνθρωπο, αν αυτοί χρησιμοποιηθούν εναντίον του.

Έκρηξη Ηφαιστείου

Φυσικά δεν μιλάμε για μια οποιαδήποτε ηφαιστειακή έκρηξη. Όταν ένα σούπερ ηφαιστείο (supervolcano) στο Yellowstone των ΗΠΑ ξέσπασε 640.000 χρόνια πριν, η εκτίναξη μάγματος και τέφρας ήταν αρκετή για να καλύψει το μεγαλύτερο μέρος της Αμερικής και το βορειοανατολικό τμήμα του Μεξικού.



Μία παρόμοια τέτοια έκρηξη θα μπορούσε να απειλήσει τον πολιτισμό μας ξανά, απελευθερώνοντας μεγάλες ποσότητες τοξικών αερίων που θα επηρεάσουν την ισορροπία του πλανήτη δημιουργώντας ένα ραγδαίο φαινόμενο θερμοκηπίου. Χιλιάδες πυρωμένα πετρώματα και άλλα υλικά θα πεταχτούν στην ατμόσφαιρα αποκλείοντας εν μέρει τον ήλιο και προκαλώντας έναν πυρηνικό χειμώνα παρόμοιο με αυτόν του 1816. Αυτή η έκρηξη μπορεί να προκαλέσει άμεσο θάνατο εκατομμυρίων ανθρώπων αρκετές εκατοντάδες μίλια από το σημείο, ίσως και δισεκατομμυρίων σε ολόκληρο τον κόσμο.

Μαύρη τρύπα



Ένα ακόμα γνωστό και "κλασικό" σενάριο είναι αυτό της καταστροφής της Γης από μια μαύρη τρύπα. Αρκετοί είναι εκείνοι που έχουν εκφράσει την ανησυχία τους για το πείραμα που έχει ξεκινήσει στο Ινστιτούτο CERN στη Γενεύη.

Ο γιγάντιος επιταχυντής που βρίσκεται εκεί, όπως είναι γνωστό, προορίζεται για να χρησιμοποιηθεί σε πειράματα που θα μας διαφωτίσουν σχετικά με το Big Bang. Πολλοί φοβούνται ότι υπάρχει πιθανότητα να προκαλέσει ο ίδιος ένα Big Bang. Οι δέσμες σωματιδίων που θα πυροδοτηθούν από τον επιταχυντή θα συγκρουστούν με την ενέργεια ενός τρένου 400 τόνων που τρέχει με 180 χιλιόμετρα την ώρα.

Είναι θεωρητικά πιθανό πως κάτι τέτοιο θα μπορούσε να δημιουργήσει μια μαύρη τρύπα που θα "κατάπιε" τον πλανήτη μας.

Η επίθεση από εξωγήινο πολιτισμό

Η επίθεση από εξωγήινο πολιτισμό είναι ίσως η πιο γνωστή από όλες. Ο φόβος του ανθρώπου για οτιδήποτε άγνωστο, καθώς και οι μεγάλες πιθανότητες της ύπαρξης ζωής στο διάστημα, οδήγησαν στη δημιουργία άπειρων σεναρίων εξότωσης του ανθρώπινου γένους από εξωγήινους, οι οποίοι με εξελιγμένα σκάφη θα υπερνικήσουν τις γήινες δυνάμεις και θα καταστρέψουν ολοσχερώς τον πλανήτη μας.



Με λίγα λόγια, μπορεί να μην είναι όλοι οι εξωγήινοι σαν τον Ε.Τ. Προς το παρόν πάντως και σύμφωνα με επιστημονικά στοιχεία, δεν έχει βρεθεί ακόμα κάποια εξελιγμένη μορφή ζωής πέρα από τον πλανήτη Γη, οπότε μπορούμε να κοιμόμαστε ήσυχοι και να συνεχίσουμε να βλέπουμε X-Files.

Ημέρα της Κρίσης

Στη χριστιανική εσχατολογία τώρα, η Ημέρα της Κρίσης αναφέρεται στην κρίση από το Θεό κάθε ανθρώπου που έζησε ποτέ.



Σύμφωνα με την Αποκάλυψη του Ιωάννη η κρίση αυτή θα πραγματοποιηθεί μετά την ανασταση των νεκρών και τη Δευτέρα Παρουσία. Ο άνθρωπος θα πληρώσει για όλες του τις αμαρτίες και ο κόσμος, όπως τον ξέραμε μέχρι τότε, θα αλλάξει μορφή, σηματοδοτώντας μια νέα εποχή. Μία άλλη θεωρία, πάλι θρησκευτικής προέλευσης, είναι αυτή του Αρμαγεδδώνος. Το όνομα αναφέρεται στην τοποθεσία που θα λάβει χώρα η τελική μάχη ανάμεσα στο Θεό και στο Σατανά, στις δυνάμεις του Καλού και του Κακού.

Γενικότερα, μπορεί επίσης να αναφέρεται σε μία αποκαλυπτική καταστροφή. Το αποτέλεσμα αυτής της μάχης θα κρίνει και την μοίρα της ανθρωπότητας. Θεός φυλάξει!

Το περίφημο ημερολόγιο των Μάγια

Το έτος 2012 σύμφωνα με τους Μάγια, ο ήλιος θα βρίσκεται στο κέντρο του γαλαξία μας και όλοι οι πλανήτες θα είναι σε συζυγία στον ουρανό. Αυτό θα έχει σαν αποτέλεσμα, μεγάλα φαινόμενα στον ουρανό και στη γη που θα οδηγήσουν στην καταστροφή του κόσμου. Το 1950 έκλεισε ένας κύκλος και άρχισε ο Μεγάλος Κύκλος, που τελειώνει τον Δεκέμβριο του 2012. Τότε αρχίζει ένας νέος κύκλος για το σύμπαν.

Το συγκεκριμένο ημερολόγιο, δεν έχει απαντηθεί, πού βρίσκεται τώρα, διότι καμία έρευνα δεν το έχει εντοπίσει. Τον 16ο αιώνα οι Ισπανοί κατακτητές κατέστρεψαν σχεδόν όλα τα ντοκουμέντα.

Οι Μάγια με κανένα τρόπο δεν θα μπορούσαν να γνωρίζουν με ακρίβεια ένα τέτοιο γεγονός δεδομένου, ότι ο υπολογισμός της μεταβολής της τροχιάς του ήλιου, σε πλήρη κύκλο στον γαλαξία μετά από 26.000 χρόνια με αναφορά τα άστρα, δεν θα μπορούσε να γίνει εύκολα. Ωστόσο, κάποιοι διαπιστώνουν ότι υπάρχουν δεδομένα τέτοια που δικαιώνουν τους ισχυρισμούς των Μάγια και τα οποία πρώτοι αυτοί ανέφεραν.

Το Τρίγωνο της Φιλαδέλφειας

Πολλά έχουν ειπωθεί σχετικά με το πείραμα που έγινε το 1943 στο λιμάνι της Φιλαδέλφειας των Η.Π.Α. Ένα αντιτορπιλικό του πολεμικού Ναυτικού των Ηνωμένων Πολιτειών, ονόματι Έλντριτζ, πλήρως επανδρωμένο και εξοπλισμένο, ήταν το "πειραματόζωο".

Καθένας έχει ακούσει κι από κάτι σχετικά με το "Πείραμα της Φιλαδέλφειας". Άλλοι λένε ότι πρόκειται για ένα πείραμα τηλεμεταφοράς, άλλοι οπτικής εξαφάνισης κι άλλοι πως πρόκειται για πείραμα χωροχρονικής μετακίνησης.

Οι ιστορίες περιγράφουν τους ανθρώπους που συμμετείχαν στο πείραμα να φλέγονται, να κείτονται ενωμένοι με τα μέταλλα του πλοίου, να είναι αναισθητοί ή σε κώμα. Όσοι επέζησαν, εικάζεται ότι εξαφανίζονται και επανεμφανίζονται μετά από ώρες. Κάποιοι άλλοι ότι ακινητοποιούνται και φυσικά πως οι περισσότεροι από τους επιζήσαντες έχουν βαριά ψυχολογικά προβλήματα.

Εξακολουθώντας την αναφορά σε εικασίες, το Ναυτικό των Η.Π.Α. χρησιμοποίησε τις εξεώσεις της Θεωρίας των Ενισίων Πεδίων του Αϊνστάιν για να υλοποιήσει, με τη βοήθειά τους, μια χωρική ή και χρονική μεταφορά του πλοίου. Κάποιοι είδαν το πλοίο στο λιμάνι του Νόρφολκ, να εμφανίζεται εκεί από το πουθενά, να μένει για ένα με δύο λεπτά και έπειτα να εξαφανίζεται. Ξεκίνησε από τότε λοιπόν μια σειρά από συσχετισμούς, βιβλία, άρθρα και απόψεις κάθε είδους. Άρχισαν να συνδυάζουν το γεγονός με το Τρίγωνο των Βερμούδων, με εξωγήινη τεχνολογία (της οποίας η ασυναρτησιολογία άνησε τις επόμενες δεκαετίες), με μυστικά υπερόπλα και απόρρητα πειράματα.

Δεν μπορούμε να αμφισβητήσουμε κάποιες μαρτυρίες ανθρώπων, αλλά ούτε και να τις δεχτούμε χωρίς κάποιο βαθμό σκεπτικισμού. Στο παρόν άρθρο θα μελετήσουμε το πείραμα της Φιλαδέλφειας υπό το εξής πρίσμα: πρώτον δεχόμενοι ότι έλαβε χώρα την εποχή που αναφέρεται και δεύτερον λαμβάνοντας υπόψη τα τεχνολογικά μέσα και τις φυσικές θεωρητικές γνώσεις που κατείχαν οι Σύμμαχοι του 2ου παγκοσμίου πολέμου. Θα προσπαθήσουμε έτσι να περιγράψουμε τις αιτίες, τις μεθόδους και τα αποτελέσματα ενός πειράματος που γέννησε τόσες πολλές εικασίες, σε σημείο μάλιστα που σήμερα να πιστεύουν κάποιοι ότι δε συνέβη ποτέ! Ας περάσουμε όμως στην περιγραφή του πειράματος όπως την αναφέρουν κάποιοι αυτόπτες μάρτυρες και μετέπειτα ερευνητές του συμβάντος.

Το πρωί της Τρίτης, στις 17 Αυγούστου του 1943, το αντιτορπιλικό Έλντριτζ ξεκίνησε από το λιμάνι Νιούαρκ της Φιλαδέλφειας με προορισμό το Μπρούκλιν έχοντας πάνω του τέσσερα μεγάλα πνία. Το ένα ήταν στη πρόμη, το άλλο στη πλώρη και δύο ενδιάμεσα. Ήταν πλήρως επανδρωμένο και εξοπλισμένο.

Φυσικά εκτός από τον καθιερωμένο μάχιμο εξοπλισμό είχε και τον πρόσθετο για το καμουφλάζ. Υπήρχαν τουλάχιστον δύο επιπλέον ηλεκτρογεννήτριες, ένας σταθμός ανόρθωσης και σταθεροποίησης του ρεύματος και ένας σταθμός ελέγχου ισχύος. Και οι δύο σταθμοί σε ειδικά διαμορφωμένους χώρους, ηλεκτρομαγνητικά θωρακισμένους.

Έχοντας δοκιμάσει τις επιπτώσεις ισχυρών μαγνητικών πεδίων σε ακίνητο σκάφος, σε μη επανδρωμένο μα εξοπλισμένο, και έχοντας επιλέξει την κατάλληλη μορφή πεδίου ώστε όχι μόνο να κάνει το πλοίο αόρατο στα ραντάρ (μικροκύματα), αλλά και στους ανθρώπους (ορατό φάσμα), ήρθε η ώρα για ένα ολοκληρωμένο πείραμα.

Το αντιτορπιλικό DE173, ή αλλιώς Έλντριτζ, κατελύστηκε στις 25 Ιουνίου 1943. Τα πρώτα πειράματα έγιναν κατά τη διάρκεια του μήνα που για το τότε πολεμικό ναυτικό των Η.Π.Α. ένα νέο πλοίο πρέπει να δοκιμάζεται από μη μόνιμο πλήρωμα.

Εδώ οφείλουμε να τονίσουμε ότι στα αμερικανικά αρχεία του σκάφους ως ημερομηνία της κατέλυσής του αναφέρεται 25η Ιουλίου του 1943, αλλά όταν το σκάφος πέρασε στην Ελληνική κατοχή τα έγγραφά του ως γνήσια αντίγραφα, ανέγραφαν 25 Ιουνίου. Δεν υπάρχει κάποιος λόγος από την Ελληνική πλευρά να άλλαξε την ημερομηνία για να αποκαλύψει κάτι, πιθανά όμως το Αμερικάνικο πολεμικό ναυτικό να ήθελε να συγκαλύψει κάτι.

Ανώνυμοι αυτόπτες μάρτυρες από την αποβάθρα εκείνο το πρωί, ισχυρίζονται ότι το DE173 (Έλντριτζ) καθώς έφευγε από τον κόλπο Ντελαγουάρ και όντας ακόμα εντός του οπτικού τους πεδίου, καλύφθηκε από μια πρασινωπή ομίχλη που εκτεινόταν έως και 100 μέτρα πέρα από το πλοίο.

Ο Κάρλος Μιγκουέλ Αλλέντε, ήταν τότε ναύτης στο εμπορικό πλοίο Άντριου Φάρασεθ της εταιρίας Μαίττσον Λάνις με έδρα το Νόρφολκ. Το Φάρασεθ έφυγε από το Νόρφολκ τη Δευτέρα 16 Αυγούστου με προορισμό τη Βόρειο Αφρική. Ακολουθούσε μια νηοπομπή κατά μήκος της ακτής και πριν στραφεί προς τα Ανατολικά συνάντησε το Έλντριτζ την ώρα που έβγαινε από το κόλπο του Ντελαγουάρ, το πρωί της 17ης Αυγούστου.

Το Έλντριτζ έφτασε στο Μπρούκλιν την 18η του Αυγούστου. Επιστολές ανώνυμες ή με ψευδώνυμο, που ανά καιρό στάλθηκαν σε ερευνητές του φαινομένου, περιγράφουν το πλήρωμα ως εξαιρετικά επηρεασμένο από το πείραμα.

Κάποια μέλη του πληρώματος ήταν απανθρακωμένα πλήρως, κάποια άλλα μερικώς και όλοι οι επιζήσαντες ήταν παράφρονες (ή χαρακτηρίστηκαν έτσι). Το πλοίο φλεγόταν σε μερικά σημεία, τα μέταλλα έλιωσαν σε κάποια άλλα, ενώ μερικοί από το πλήρωμα βρέθηκαν να είναι ενωμένοι με τα μέταλλα του πλοίου και φυσικά νεκροί.

Οι μαρτυρίες συνεχίζουν αναφέροντας ότι πολλοί από τους επιζήσαντες αναφλέγονταν στο άγγιγμα μαγνητισμένων υλικών, εξαφανίζονταν χωρίς λόγο ή ακινητοποιούνταν μην μπορώντας να ελέγξουν το σώμα τους. Τέλος, κάποιοι ισχυρίζονται ότι το πλοίο τηλεμεταφέρθηκε για μερικά λεπτά στο Νόρφολκ και επέστρεψε στιγμιαία. Δεν μπορεί κανείς δυστυχώς να αποδεχτεί τους ισχυρισμούς αυτούς, αλλά ούτε και να τους χαρακτηρίσει αναληθείς. Μπορεί όμως να προσεγγίσει το εγχείρημα αυτό με βάση τα περισσότερο λογικά δεδομένα που έχουν συγκεντρωθεί.

Γούνη Ελβίρα - Α1

"Το τρίγωνο των Βερμούδων" αποτελεί μια περιοχή μεταξύ Φλώριδας (ΗΠΑ), Πουέρτο - Ρίκο και Βερμούδων. Τα τελευταία χρόνια συγκέντρωσε μεγάλη προσοχή, τόσο εξ αιτίας των παγκοσμίων φαινομένων των ΑΤΙΑ (UFO), όσο και του "μυστηρίου" της εξαφάνισης πολλών πλοίων και αεροπλάνων σ' αυτή την περιοχή. Συχνά αναφέρεται σαν "Τρίγωνο του Διαβόλου". Γυρίστηκε μάλιστα και σχετικό κινηματογραφικό έργο.

Το γεγονός είναι ότι το αναφερόμενο ως "Τρίγωνο του Διαβόλου", δεν δικαιολογεί την ονομασία του αυτή. Σχετικές εκθέσεις έχουν διαστρεβλωθεί και ακόμη και πρόσφατα περιστατικά έχουν μεγαλοποιηθεί και έχουν γίνει θρύλοι, αφού ουσιαστικά στοιχεία παραμερίστηκαν! Τέτοιου είδους "μυστήρια", δεν είναι μυστήρια κατά την πραγματική έννοια της λέξης και ο αριθμός των εξαφανίσεων σ' αυτή την περιοχή δεν είναι σημαντικά μεγαλύτερος, απ' ότι σε άλλα μέρη του κόσμου.

Πράγματι εάν κανείς υπολογίσει και άλλα μικρότερα περιστατικά θα προκύψει μια συνεχόμενη λίστα μυστηριωδών εξαφανίσεων που περιλαμβάνει πάνω από 140 πλοία και αεροπλάνα και χιλιάδες ζωές. Η μεγαλύτερη τραγωδία συνέβη τον Μάρτιο του 1918. Ένα αμερικάνικο πλοίο εφοδιασμού της έπλεε από τα νησιά Barbados προς το Norfolk της Βιρτζίνια χάθηκε χωρίς να αφήσει κανένα ίχνος, μαζί με τους τριακόσιους ανθρώπους που επέβαιναν σ' αυτό.

Οι σκεπτικιστές θα μπορούσαν να αμφισβητήσουν την όλη υπόθεση: δεν υπάρχει κάποιο μυστήριο εφόσον η κυκλοφορία στην περιοχή είναι πολύ μεγάλη και κάποιες καταστροφές είναι αναπόφευκτες. Αλλά επάνω σ' αυτήν την υπόθεση έχει σπηθεί εδώ και χρόνια μια ολόκληρη σειρά προσπαθειών για να εξηγήσουν τις εξαφανίσεις.

Ο Vincent Gaddis πρότεινε ως αιτία του μυστηρίου την ύπαρξη μία χωροχρονικής ανωμαλίας που αγγίζει το συγκεκριμένο σημείο μέσω άλλων διαστάσεων. Ο Charles Berlitz θεώρησε πως το ζήτημα οφείλεται σε δράσεις που προέρχονται από UFO και στρεβλώσεις του χρόνου. Ακόμα, ο Dr Kenneth McCall υπέθεσε πως οι βασανισμένες ψυχές των νέγρων σκλάβων έχουν στοιχειώσει την περιοχή. Ο Ivan Sanderson πρότεινε μία ελαφρώς λιγότερο εκκεντρική θεωρία που βασίζεται σε στρεβλώσεις του μαγνητικού πεδίου. Αναγνωρίζοντας παρόμοιες περιοχές σε διάφορα μέρη της γης, τέτοιοι



μαγνητικοί στρόβιλοι σχηματίζονται όταν συγκρούονται θερμά και ψυχρά ρεύματα.

Μία επέκταση της ιδέας προέρχεται από τον γεωχημικό Dr Richard McIver, που θεωρεί πως τα μυστηριώδη φαινόμενα οφείλονται σε υδρατμούς που είναι παγιδευμένοι στον πυθμένα της θάλασσας. Γεωλογικές διαταραχές μπορούν να προκαλέσουν την απελευθέρωση μεγάλων ποσοτήτων μεθανίου. Όταν συμβαίνει αυτό, η θάλασσα μπορεί να ανηδράσει με εκρήξεις αφρού, όπως στο λαιμό ενός μπουκαλιού μπύρας, "καταπίνοντας" τα πλοία που περνούν από το σημείο αυτό. Όταν το μεθάνιο φτάνει στον αέρα, μπορεί να αναφλεχθεί από την μηχανή ενός αεροσκάφους και τα συντρίμια πιθανώς πέφτουν στην αφρώδη θάλασσα και εξαφανίζονται. Ωστόσο, ενώ η τελευταία αυτή θεωρία αναφέρεται σε πιο πιθανές εξηγήσεις, ίσως να θεωρούμε το μυστήριο από μία λανθασμένη οπτική γωνία.

Προφανώς το σύμπαν είναι σχεδιασμένο με τέτοιο τρόπο, ώστε να αφήνει να συμβούν γεγονότα που οφείλονται σε συμπτώσεις. Εάν δεν ήταν έτσι σχεδιασμένο, δεν θα συνέβαιναν. Και ο ίδιος ο νόμος της τυχαιότητας επιτρέπει κάτι τέτοιο. Στην πραγματικότητα, σε ένα τέτοιο σύμπαν συμπτώσεων, το τρίγωνο των Βερμούδων θα μπορούσε να αποτελέσει ένα αναπόφευκτο δείγμα σύμπτωσης, περιγράφοντας ένα σημείο όπου συμπτωματικά πολλές συμπτώσεις μπορούν να αθροιστούν και να προκαλέσουν συγκεκριμένα συμβάντα.

Κάποιοι θα μπορούσαν να αναφερθούν στο παραπάνω, χαρακτηρίζοντάς το ως μια περίπτωση μεγάλης γρουσουζιάς. Και αυτή η οπτική έχει ενδιαφέρον. Γιατί κάτι το οποίο θεωρούμε ότι είναι αναπόφευκτο ότι θα συμβεί, μπορεί να έχει αξιοσημείωτο αποτέλεσμα στο ανθρώπινο μυαλό, προκαλώντας ακόμα και ανθρώπους να κάνουν λάθη για να επιβεβαιώσουν αυτό που φοβούνται ότι θα συμβεί, που σε άλλες περιπτώσεις δε θα έκαναν. Για παράδειγμα, εάν κάποιος σκέφτεται ότι θα του συμβεί ένα ατύχημα, θα ανησυχεί και θα συμπεριφέρεται διαφορετικά από ότι συνήθως, αυξάνοντας στην ουσία τις πιθανότητες για να συμβεί το ατύχημα. Θα μπορούσε λοιπόν να συμβαίνει ακόμα κι αυτό, σαν μία προδιάθεση για καταστροφές στο συγκεκριμένο σημείο, μία προδιάθεση που προκαλεί τους ανθρώπους να κάνουν περισσότερα λάθη όταν περνούν από το τρίγωνο των Βερμούδων;

Κάποιοι θα μπορούσαν να αναφερθούν στο παραπάνω, χαρακτηρίζοντάς το ως μια περίπτωση μεγάλης γρουσουζιάς. Και αυτή η οπτική έχει ενδιαφέρον. Γιατί κάτι το οποίο θεωρούμε ότι είναι αναπόφευκτο ότι θα συμβεί, μπορεί να έχει αξιοσημείωτο αποτέλεσμα στο ανθρώπινο μυαλό, προκαλώντας ακόμα και ανθρώπους να κάνουν λάθη για να επιβεβαιώσουν αυτό που φοβούνται ότι θα συμβεί, που σε άλλες περιπτώσεις δε θα έκαναν. Για παράδειγμα, εάν κάποιος σκέφτεται ότι θα του συμβεί ένα ατύχημα, θα ανησυχεί και θα συμπεριφέρεται διαφορετικά από ότι συνήθως, αυξάνοντας στην ουσία τις πιθανότητες για να συμβεί το ατύχημα. Θα μπορούσε λοιπόν να συμβαίνει ακόμα κι αυτό, σαν μία προδιάθεση για καταστροφές στο συγκεκριμένο σημείο, μία προδιάθεση που προκαλεί τους ανθρώπους να κάνουν περισσότερα λάθη όταν περνούν από το τρίγωνο των Βερμούδων;

Γκλεζάκου Μαρία - Β2

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΔΙΝΑΝ ΠΝΟΗ ΣΤΗΝ ΠΕΤΡΑ

ΣΕ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΜΙΣΟΥ ΑΙΩΝΑ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΣΑΝ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΓΛΥΠΤΙΚΗΣ, ΥΨΩΝΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΣΕ ΑΓΝΩΣΤΑ ΩΣ ΤΟΤΕ ΕΠΙΠΕΔΑ. ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΙΔΕΩΔΕΣ ΠΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΑΝ ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΞΕΠΕΡΑΣΤΗΚΕ.

ΒΗΜΑ 1ο: ΛΑΤΟΜΕΙΟ

Ολέθριο και το παραμικρό λάθος.

Η πείρα και η τεχνική κατάρτιση των λιθοτόμων ήταν προσόντα απολύτως απαραίτητα.

Μία και μόνη ρωγή στην άκρη ενός μαρμάρινου μονόλιθου μπορούσε να προκαλέσει τεράστια απογοήτευση στους αρχαίους λατόμους, αφού σήμαινε ότι πολλές εβδομάδες δουλειάς είχαν πάει στο βρόντο. Στα αρχαία λατομεία της Ελλάδας, με κύρια εκείνα της Πεντέλης, της Πάρου, της Νάξου και της Θάσου, οι εργάτες αναζητούσαν μαρμάρινους μονόλιθους κατάλληλους για τη σμίλευση αγαλμάτων σε μέγεθος μικρότερο, ίδιο ή μεγαλύτερο από το φυσικό, ανάλογα με την παραγγελία. Μάλιστα, σε κάποιες περιπτώσεις είναι εμφανές σε ποιο σημείο σταμάτησαν οι λιθοξόοι ή οι γλύπτες επειδή το πέτρωμα είχε ψεγάδια ή γιατί μια λάθος σφουριά κατέστρεψε το μάρμαρο.

Όταν οι λιθοτόμοι εντόπιζαν ένα μαρμάρينو όγκο κατάλληλο για δημιουργία αγάλματος, προχωρούσαν στην απόσπασή του από το μητρικό πέτρωμα χαράσσοντας αρχικά κατακόρυφες και οριζόντιες αυλακίες με πριόνι και άμμο. Στη συνέχεια δημιουργούσαν υποδοχές για σφήνες από σίδερο ή από ξερό ξύλο. Έτσι κατάφερναν να αποσπάσουν το μονόλιθο. Συχνά, η πρώτη φάση της λάξευσης του αγάλματος γινόταν επιτόπου στο λατομείο, όπως αποδεικνύουν ημιτελείς κούροι που βρέθηκαν στη Νάξο.



ΒΗΜΑ 2ο: ΣΚΑΛΙΣΜΑ

Οι Έλληνες εξέλιξαν την τεχνική των Αιγυπτίων: αρχικά δανείστηκαν τη μέθοδό τους για να διασφαλίσουν τις σωστές αναλογίες των αγαλμάτων. Στη συνέχεια όμως ανέπτυξαν δική τους τεχνική και δημιούργησαν πρωτότυπα έργα.

Στην αρχή της αρχαϊκής περιόδου (περί το 600 π.Χ.) οι Έλληνες γλύπτες χρησιμοποιούσαν, σύμφωνα με θεωρίες, ένα σύστημα συντεταγμένων με τετράγωνα πεδία για να τοποθετήσουν σωστά διάφορα μέρη του σώματος βάσει συγκεκριμένων αναλογιών. Η τεχνική αυτή προερχόταν από την Αίγυπτο και συνίστατο στο εξής: ο γλύπτης σχεδίαζε με κάρβουνο οριζόντιες και κάθετες γραμμές πάνω στον ακατέργαστο μαρμάρينو μονόλιθο, χωρίζοντάς τον σε τετράγωνα. Μετά άρχιζε να σκαλίζει κάθε τετράγωνο ως ένα ορισμένο βάθος, υπολογίζοντας τις αναλογίες του αγάλματος με

τη βοήθεια των τετραγώνων. Οι αναλογίες καθορίζονταν μαθηματικά, το κεφάλι δηλαδή είχε συγκεκριμένο ποσοστό του ύψους του αγάλματος. Η μέθοδος των τετραγώνων ήταν απλή και πρακτική και έδινε ασφαλές αποτέλεσμα, όμως τα παραγόμενα αγάλματα ήταν λίγο πολύ μεταξύ τους όμοια. Οι Έλληνες γλύπτες ασφικτούσαν από τους περιορισμούς της συγκεκριμένης τεχνικής, έτσι αναζήτησαν νέα μέθοδο για μεγαλύτερη ποικιλία στην εμφάνιση των αγαλμάτων. Έτσι, έφτιαχναν πρώτα σε πηλό ένα πρότυπο του αγάλματος και στη συνέχεια μετέφεραν τα χαρακτηριστικά του στο ακατέργαστο μάρμαρο με ένα εξελιγμένο σύστημα από κρεμαστές στάθμες (ζύγια).

ΒΗΜΑ 3ο: ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ

Τα χέρια προσθέτονταν στο τέλος.

Για να εξοικονομήσουν μάρμαρο, δεν σκάλιζαν ολόκληρη τη φιγούρα σε ένα μονόλιθο. Πρώτα κατασκεύαζαν τον κορμό, στη συνέχεια σμίλευαν ξεχωριστά τα μέλη που εξείχαν (π.χ. ένα χέρι που έδειχνε) και τα τοποθετούσαν στο άγαλμα τελευταία.

Πολλές φορές σμίλευαν τα αγάλματα σε περισσότερα από ένα κομμάτια και τα συναρμολογούσαν στο τέλος. Για παράδειγμα, ένα χέρι απλωμένο κατασκευαζόταν χωριστά από τον κορμό του αγάλματος και από διαφορετικό κομμάτι μαρμάρου. Αυτό γινόταν όχι για τεχνικούς λόγους, αλλά για οικονομία. Αν έκοβαν όλη τη μορφή από τον ίδιο μονόλιθο, αυτός θα έπρεπε να είναι μεγάλος, πράγμα που θα σήμαινε ότι αρκετό μάρμαρο θα πήγαινε χαμένο κατά το σκάλισμα. Έτσι, και μάρμαρο εξοικονομούσαν και ταχύτερα δούλευαν τα μέλη χωριστά. Πολλές φορές, έφτιαχναν χωριστά και το κεφάλι. Η προσθήκη των μελών έδινε και το πλεονέκτημα της εύκολης αντικατάστασης αν έσπαγαν, κάτι που συνέβαινε συχνά σε ένα υλικό τόσο εύθραυστο όσο το μάρμαρο.

Ο γλύπτης κολλούσε τα μικρότερα κομμάτια στο άγαλμα με σιδερένια ή χάλκινα καρφιά, τα οποία στερέωνε άλλοτε με υγρό μολύβι και άλλοτε με ένα μαρμάρينو "δόντι" που εφαρμόζε σε ένα ταιριαστό κοίλωμα. Κατά τον ίδιο τρόπο τοποθετούσαν στο άγαλμα κοσμήματα, όπλα και βοστρύχους από μολύβι. Πολλά αγάλματα μάλιστα είχαν ένθετα μάτια από χρωματιστό γυαλί ή πέτρα.

ΒΗΜΑ 4ο: ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΣ

Τα αγάλματα αποκτούσαν ζωή και χρώμα

Το τελικό στάδιο κατασκευής του αγάλματος ήταν ο επιχρωματισμός του. Τα χρώματα τόνιζαν τις λεπτομέρειες, ώστε να διακρίνονται από μακριά, και έδιναν ζωντάνια στο γλυπτό.

Όταν το γλυπτό έπαιρνε την τελική του μορφή, ο τεχνίτης λείαινε την επιφάνεια με σμιρίδα και τη γυάλιζε με ελαφρόπετρα. Η λεία και γυαλιστερή μαρμάρινη λευκή επιφάνεια δεν ήταν όμως το μόνο ζητούμενο. Οι αρχαίοι Έλληνες ήθελαν το άγαλμα να έχει ζωή και χρώματα, όσο πιο εντυπωσιακά τόσο το καλύτερο. Τόνιζαν τα χείλη, τα μαλλιά, τα μάτια και τα ρούχα. Τα αγάλματα που προορίζονταν για τοποθέτηση στο έδαφος βάφονταν με πιο φυσικά και απαλά χρώματα, ενώ άλλα, όπως το αέτωμα της Ακρόπολης, είχαν έντονες αποχρώσεις (πορτοκαλί μαλλιά, μπλε γένια) για να διακρίνονται από μακριά.

Με το πέρασμα των χρόνων οι γλύπτες επέλεγαν λιγότερο έντονα χρώματα, οπότε τα έργα της κλασικής εποχής έφεραν διαφορετικούς χρωματισμούς από τα αρχαϊκά. Το τελευταίο βήμα για την ολοκλήρωση του αγάλματος, μετά τον χρωματισμό του, ήταν η γάνωση, δηλαδή το φινιρίσμα με ένα μείγμα κεριού και ελαιόλαδου, το οποίο θέρμαιναν και άπλωναν στο μάρμαρο για να λάμπουν τα χρώματα και να είναι πιο σταθερά. Έπειτα από σκληρή δουλειά ενός χρόνου, το άγαλμα ήταν έτοιμο να παραδοθεί.

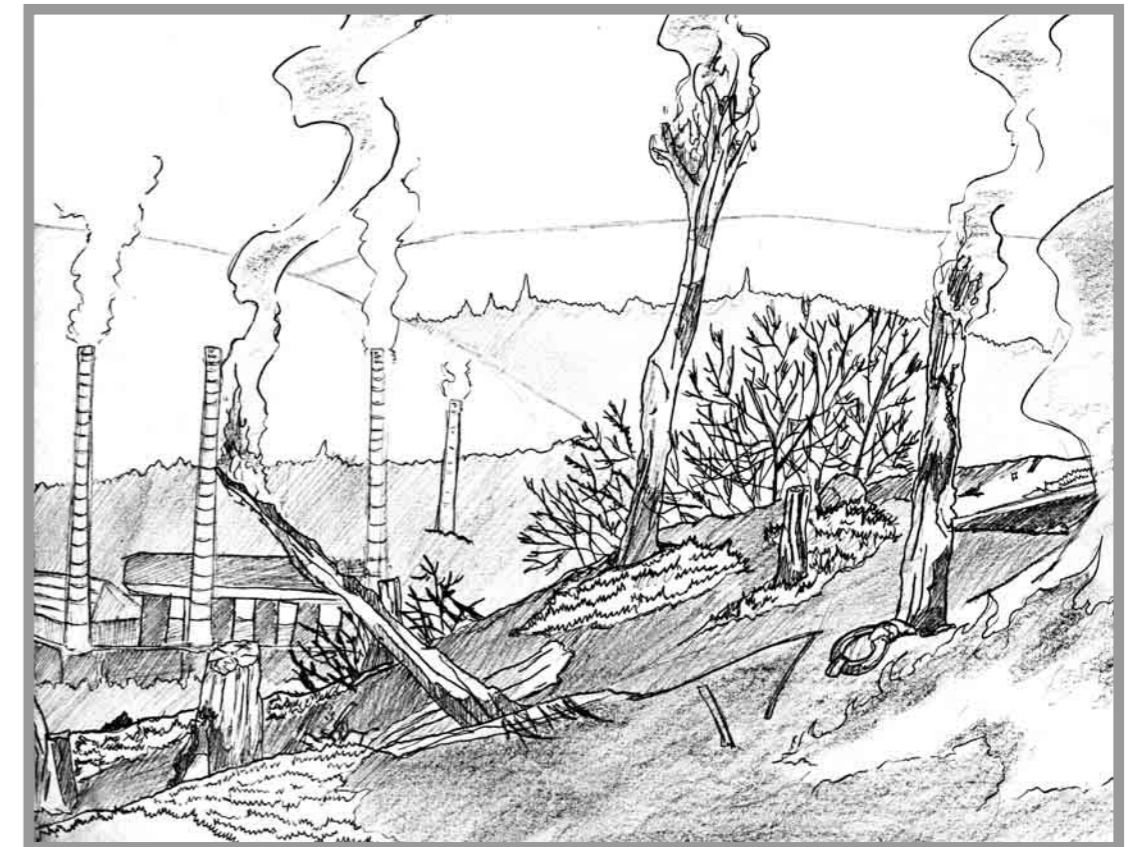
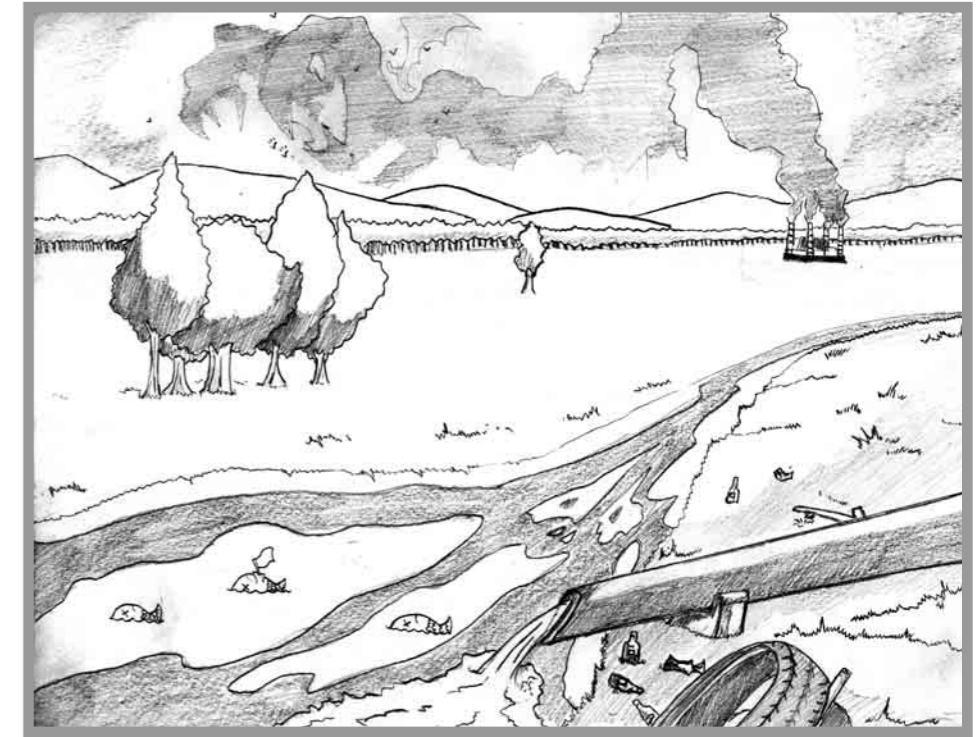
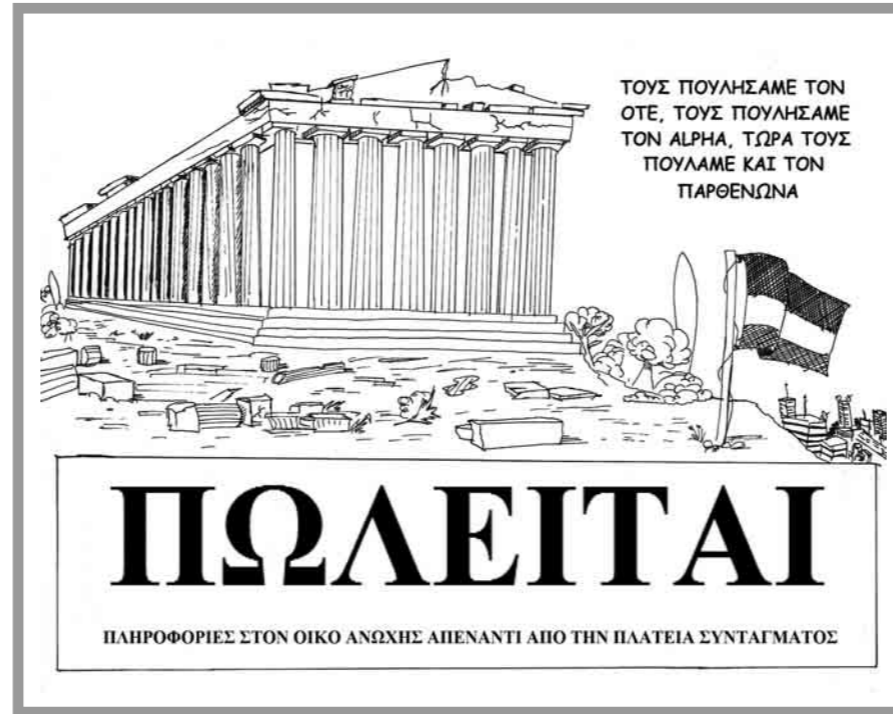
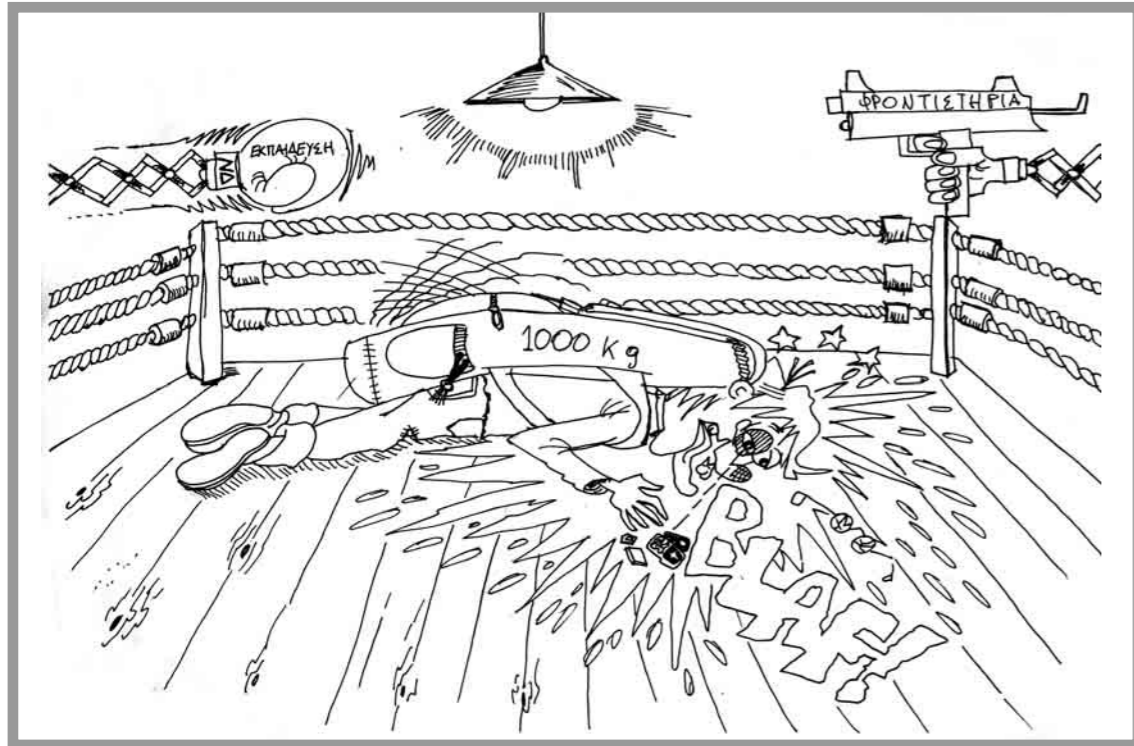


ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΓΛΥΠΤΟ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑΣ

Ένας από τους πλέον διάσημους γλύπτες της κλασικής αρχαιότητας ήταν ο Πραξιτέλης, ο οποίος έγινε γνωστός για το άγαλμα της θεάς Αφροδίτης, την πρώτη απεικόνιση γυμνής γυναίκας σε φυσικό μέγεθος στη μνημειακή γλυπτική. Το άγαλμα ήταν τοποθετημένο στο ναό της Αφροδίτης της Ευπλοίας στην Κνίδα σε ανοιχτό χώρο για να το θαυμάζουν οι επισκέπτες. Το ανέκδοτο της εποχής, ότι η Αφροδίτη αναρωτιόταν πότε την είχε δει γυμνή ο Πραξιτέλης, αποτύπωνε την ισχυρή αίσθηση που δημιουργούσε η ανυπέβλητη ομορφιά του αγάλματος. Επίσης, τα κουτσομπολιά της εποχής ήθελαν τον Πραξιτέλη να έχει χρησιμοποιήσει ως μοντέλο την περίφημη εταίρα Φρύνη. Η Αφροδίτη της Κνίδου υπήρξε το άγαλμα με τα περισσότερα αντίγραφα στην αρχαιότητα, αν και κανένα δεν άγγιξε την τελειότητα του αυθεντικού έργου του Πραξιτέλη. Πάντως, μόνο από τα αντίγραφα έχουμε μια ιδέα του αγάλματος, γιατί το πρωτότυπο μεταφέρθηκε αργότερα στην Κωνσταντινούπολη, όπου καταστράφηκε σε πυρκαγιά το 476 π.Χ.



Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑ ΜΕ ΣΚΙΤΣΑ



Αφεντουλίδης Χάρης - Δελγιάννης Βαγγέλης - Μπούνιν Βλαδίμηρος - Σταυρακάκη Στέλλα

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ...

Νησιά Socotra



Τα νησιά Socotra (ανοικτά της Υεμένης, στο λεγόμενο Κέρας της Αφρικής) μοιάζουν να έχουν ξεπηδήσει από έναν απίστευτο φανταστικό κόσμο. Παράξενα φυτά και περιέργοι κορμοί δέντρων συνθέτουν την πανίδα αυτών των νησιών - θα ένιωθε κανείς σα να βρίσκεται σε ένα κόσμο που μοιάζει

αλλά δεν βρίσκεται στον πλανήτη Γη. Αν μας ζήτηγε κάποιος να βαθμολογήσουμε μάλλον θα τα τοποθετούσαμε πρώτα στη λίστα με τα πλέον περίεργα μέρη της Γης μας, μαζί με το επόμενο. Η αλήθεια είναι ότι αυτά τα νησιά τα ξέχασε ο χρόνος - καθώς αποκολλήθηκαν πριν από 20 περίπου εκατομμύρια χρόνια από την Αφρική, παρέμειναν σχεδόν αναλλοίωτα και αυτό που θα αντικρύσει ο επισκέπτης σίγουρα θα του μείνει αξέχαστο! Το 1/3 των φυτών του νησιού δεν υπάρχει πουθενά αλλού στον κόσμο και το περίεργο περιβάλλον δημιουργεί μια απόκοσμη αίσθηση!

Μουσουλιακόνη



Το 4ο μεγαλύτερο νησί του κόσμου, είναι παρεμφερές περίπτωση με τα νησιά Socotra που είδαμε παραπάνω, καθώς και αυτό το (τεράστιο) νησί αποκολλήθηκε από την Αφρικανική ήπειρο πριν 80 με 100 εκατομμύρια χρόνια, με αποτέλεσμα να έχει ένα ιδιαίτερα πλούσιο φυτικό αλλά και ζωικό βασίλειο (και πολλά παράξενα ζώα, όπως τους λεμούριους, που έκαναν παρέα με τους ... δεινόσαυρους!) Το 80% των ειδών της Μαδαγασκάρης είναι ενδημικό, με το χαρακτηριστικό δέντρο baobab να είναι το σήμα κατατεθέν της Μαδαγασκάρης!

Belize



Μιλάμε ίσως για την μεγαλύτερη τρύπα του κόσμου - και μάλιστα τρύπα στο νερό! Με διάμετρο παραπάνω από 300 μέτρα και βάθος 125 είναι φυσικά το πρώτο σε επισκεψιμότητα αξιοθέατο της περιοχής αυτής (το Belize βρίσκεται στην Κεντρική Α-

μερική). Πρόκειται για μια "σπηλιά" που κατέρρευσε και κατακλύστηκε από τα νερά του ωκεανού. Ο περίφημος Γάλλος ωκεανογράφος Jacques Cousteau ήταν από τους πρώτους που την εξερεύνησε και δήλωσε κατόπιν πως είναι από τα καλύτερα μέρη στον κόσμο για καταδύσεις!

ΙΣΛΑΝΔΙΑ



Ατμοί, φυσαλίδες σε καυτά νερά δίπλα σε χιόνια και παγετώνες και μοναδικά τοπία πέρα από κάθε περιγραφή. Η Ισλανδία είναι ένα από τα πιο παράξενα μέρη στη Γη μας, μέρη με πραγματικά άγρια ομορφιά. Δεν έχει δέντρα, έχει ελάχιστους κατοίκους (που κάνουν μπάνιο σε θερμές πηγές, ακόμα και τον χειμώνα) και είναι ο μεγαλύτερος παγετώνας του πλανήτη μας! Επιπλέον το πολικό σέλας, ένα από τα πιο όμορφα και ξεχωριστά φαινόμενα του κόσμου μας, συντελεί στην ανεπανάληπτη επιβλητικότητα αυτών των απίστευτων και αλλόκοτων τοπίων!

Η ΠΥΛΗ ΤΗΣ ΚΟΛΑΣΗΣ



Δεν είναι ηφαίστειο - στην τρύπα αυτή καίει διαρκώς μια τεράστια φωτιά από φυσικό αέριο, το οποίο αναδύεται από τα έγκατα της γης, εδώ και 35 συνεχόμενα χρόνια. Η φωτιά ξεκίνησε όταν έγινε μια γεώτρηση σε εκείνο το σημείο, που χτύπησε σε κάποιο (προφανώς τεράστιο) θύλακα φυσικού αερίου και κατέρρευσε. Καθώς η περιοχή γέμισε (επικίνδυνο) φυσικό αέριο που απειλούσε την κατοικημένη περιοχή αποφασίστηκε να γίνει ανάφλεξη του αερίου, δημιουργώντας αυτό το περίεργο αξιοθέατο, που είναι πλέον γνωστό σαν "η πύλη της κόλασης", ονομασία που μάλλον την αξίζει! Βρίσκεται κοντά στην πόλη Danavaz του Ουζμπεκιστάν.

ΣΟΚΟΛΑΤΕΝΙΟΙ ΛΟΦΟΙ



Ούτε λίγο ούτε πολύ, 1.268 λοφίσκοι σε σχήμα κώνου, με περίπου το ίδιο ύψος, εκτείνονται σε μια περιοχή 50 τετραγωνικών χιλιομέτρων - ένα παράξενο γεωλογικό φαινόμενο που αποκαλείται "Σοκολατένιοι Λόφοι" στο νησί Bohol, στις Φιλιππίνες. Παρόλο που οι λόφοι είναι κατά βάση πράσινοι, σε περιόδους ανομβρίας το χόρτο μετατρέπεται σε καφέ και έτσι στ' αλήθεια οι λόφοι μοιάζουν με σοκολάτα. Ο τρόπος με τον οποίο σχηματίστηκαν συνεχίζει να αποτελεί μυστήριο ακόμη και σήμερα. Υπάρχουν αρκετές επιστημονικές εικασίες για τη δημιουργία αυτών των λόφων όπως ανύψωση του ωκεάνιου πυθμένα, υπολείμματα αρχαίου ηφαιστείου κλπ. Όποια και να είναι πάντως η αιτία, το αποτέλεσμα είναι τόσο παράξενο όσο και μοναδικά γοητευτικό.

ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

ΤΟ ΦΑΡΑΓΓΙ ΤΗΣ ΑΝΤΙΛΟΠΗΣ



Το φαράγγι της Αντιλόπης αποτελεί αναμφισβήτητα ένα από τα πιο πολυφωτογραφημένα μέρη στις ΗΠΑ. Βρίσκεται τοποθετημένο στη γη των ινδιάνων Ναβάχο στην Αριζόνα. Στην πραγματικότητα, υπάρχουν δυο ξεχωριστά φαράγγια της Αντιλόπης. Το ανώτερο φαράγγι ονομάζεται Tse' bighanilini, που σημαίνει "το μέρος που το

νερό διαπερνά τους βράχους," ενώ το χαμηλότερο φαράγγι ονομάζεται Hasdestwazi, δηλαδή "σπειροειδείς ασίδες βράχου." Το φαράγγι σχηματίστηκε από μια διάβρωση των βράχων που έλαβε χώρα λόγω ξαφνικής πλημμύρας, αλλά με την πάροδο του χρόνου οι άκρες λειάνθηκαν με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί ένα από τα πιο όμορφα αξιοθέατα στον κόσμο.

Salar De Uyuni



Το Salar de Uyuni βρίσκεται στις Άνδεις της Βολιβίας και αποτελούσε... τη μεγαλύτερη λίμνη από αλάτι στον κόσμο. Η λίμνη έχει ξεραθεί εδώ και πολλά χρόνια με αποτέλεσμα να έχει δημιουργηθεί ένα συμπαγές ίζημα από αλάτι που περιλαμβάνει το 50- 70% των παγκόσμιων αποθεμάτων λιθίου. Ωστόσο, δεν είναι αυτός ο λόγος που το μέρος αυτό είναι τόσο διάσημο.

Κατά τη διάρκεια της περιόδου των βροχών, το νερό της λίμνης δημιουργεί το μεγαλύτερο καθρέφτη πάνω στη γη. Μπορεί δηλαδή κάποιος να δει τον ουρανό και τα σύννεφα κάτω από τα πόδια του και να νοιώσει σαν να περπατά πάνω σε αυτά. Παρά το γεγονός ότι είναι ένα απομονωμένο μέρος, προσελκύει πολλούς τουρίστες από όλο τον κόσμο.

Η ΠΥΛΗ ΤΗΣ ΚΟΛΑΣΗΣ



Το μικρό νησί στο τέλος του κόσμου, η Ισλανδία, συγκεντρώνει έναν μεγάλο αριθμό από θαύματα της φύσης, κυρίως λόγω των ηφαιστειών του. Η πύλη της κόλασης, ή Nataskar όπως το αποκαλούν οι Ισλανδοί, είναι μια ομάδα ηφαιστειών που από πάνω τους αιωρείται συνεχώς ατμός περικλείοντάς τα, ακριβώς όπως η κόλαση περιγράφεται στους μύθους. Παρόλα αυτά, αν αποφασίσετε να επισκεφθείτε το μέρος δεν θα συναντήσετε την κόλαση, αλλά τον επίγειο παράδεισο.

ΠΑΓΩΜΕΝΟΙ ΠΥΡΓΟΙ



Το όρος Έρεβος είναι το πιο θερμό μέρος στην παγωμένη ήπειρο καθώς εκεί βρίσκεται το μόνο ενεργό ηφαίστειο. Η κορυφή του, σε υψόμετρο 3.794 μέτρα, καλύπτεται από εκατοντάδες εκπληκτικούς παγωμένους πύργους που συνεχώς εκπέμπουν ατμούς στον ουρανό. Ο ατμός παγώνει μέσα στους πύργους και οδηγεί στην επέκταση και επιμήκυνσή τους που φτάνουν σε ύψος περίπου 20 μέτρων. Το 1977 κάποιοι είχαν την ευκαιρία να δουν αυτό το θαύμα της φύσης όταν μια αεροπορική εταιρία από τη Νέα Ζηλανδία είχε προγραμματίσει την πτήση Άκλαντ- Ανταρκτική χωρίς ενδιάμεση στάση. Ωστόσο, ένα αεροπορικό δυστύχημα το 1979 απέτρεψε την συνέχεια των συγκεκριμένων πτήσεων.

ΛΙΜΝΗ SPOTTED



Η λίμνη αυτή, στον Καναδά, που έχει σχήμα αμοιβάδας, και οι αυτόχθονες κάτοικοι το ονομάζουν "Klikuk", αλλάζει χρώματα όλο το χρόνο και κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού διαχωρίζεται σε άσπρες, πράσινες ή κίτρινες λιμνούλες. Η ασυνήθιστη σύσταση του νερού της λίμνης είναι ένα αποτέλεσμα της υψηλής μαζικής συγκέντρωσης άλατος, πιτανίου, ασβεστίου, θειικών αλάτων και άλλων ορυκτών, τα οποία σχηματίζουν αυτές τις «διαβάσεις» κάτω από την επιφάνεια, όταν η λίμνη είναι πλήρως καλυμμένη. Μετά την εξάτμιση, η στάθμη της λίμνης χαμηλώνει, και οι «διαβάσεις» αυτές μαζί με τις κηλίδες που δημιουργούν, αποκαλύπτονται. Ή τουλάχιστον αυτή είναι η επιστημονική εξήγηση. Πάντως, αν επισκεφθεί κάποιος αυτό το μέρος, θα μπορούσε να πιστέψει ότι είναι ένας κόσμος βγαλμένος από κάποια ταινία επιστημονικής φαντασίας.

ΚΥΜΑΤΙΣΤΟΣ ΒΡΑΧΟΣ

Ο κυματιστός βράχος πήρε το όνομά του από το σχήμα του, που μοιάζει με τεράστιο ωκεανό έτοιμο να σαρώσει τα πάντα στο πέρασμά του. Βρίσκεται κοντά στην πόλη Hyden στη Δυτική Αυστραλία.



ΤΟ ΚΥΜΑ



Βρίσκεται στην Αριζόνα, κοντά στα σύνορα με τη Γιούτα. Το ηλικίας 190 εκατομμυρίων ετών θαύμα της φύσης σχηματίστηκε από αμμόλοφους που μετατράπηκαν έπειτα σε βράχο.

FAIRY CHIMNEYS



Ποιος είπε ότι η διάβρωση είναι κακό πράγμα; Υπάρχουν στιγμές που αυτές οι... άχαρες φυσικές διαδικασίες βοηθούν στη δημιουργία υπέροχων οικοδομημάτων, και οι "Fairy Chimneys" στην Τουρκία είναι η ζωτανή απόδειξη. Βράχοι κωνικού σχήματος, αποτελούνται από "καπελάκια"

σκληρών βράχων που "ξεκουράζονται" πάνω σε πιο μαλακούς βράχους. Οι "Fairy Chimneys" σχηματίζονται εκεί όπου - αρχικά - παχιά στρώματα ενοποιημένης ηφαιστειακής στάχτης ήταν καλυμμένα μ' ένα λεπτό στρώμα βασάλτη, το οποίο είναι πιο ανθεκτικό στη διάβρωση. Η διάβρωση, με το νερό να τρέχει πάνω από αυτόν το μοναδικό συνδυασμό, έχει ως αποτέλεσμα αυτά τα φαλλικά σύμβολα, που προκαλούν δέος. Κάτι πιο special; Ένα ειδικό χαρακτηριστικό αυτών των "καμινάδων" είναι ότι πολλές από αυτές έχουν μετατραπεί σε τόπους διαμονής, ακόμα και σε πανδοχεία...!

AURORA BOREALIS



Έτσι αποκαλούνται τα πανέμορφα φώτα που εμφανίζονται στον ουρανό, ειδικότερα στις πολικές περιοχές, και παρατηρούνται κυρίως τη νύχτα. Ο λαός "Cree" αποκαλεί αυτό το φαινόμενο "Ο χορός των πνευμάτων". Το βόρειο σέλας μπορεί να εντοπιστεί στην περιοχή της Αρκτικής,

ενώ το νότιο στην Ανταρκτική, τη Ν. Αμερική και την Αυστραλία. Ουσιαστικά πρόκειται για μοναδικές διατάξεις των χρωμάτων του φωτός που φαίνονται στο νυχτερινό ουρανό και παράγονται από μόρια Ηλίου, τα οποία φτάνουν στη γήινη ατμόσφαιρα.

RIO TINTO

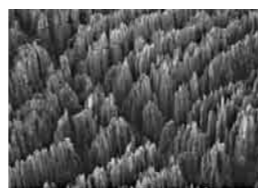


Τα μεγάλα ορυχεία του Rio Tinto προσφέρουν ένα καταπληκτικό τοπίο, που φαντάζει σαν ένα κομμάτι παρμένο από τον Άρη. Το ποτάμι αυτό έχει τραβήξει την προσοχή πολλών

επιστημόνων λόγω της ύπαρξης βακτηριδίων που κατοικούν στο νερό. Οι ακραίες συνθήκες που επικρατούν εκεί είναι ανάλογες με άλλες περιοχές στο Ηλιακό μας σύστημα... όπως στον Άρη. Το Rio Tinto είναι ιδιαίτερα όξινο (pH 2) και αυτή η κοκκινωπή του απόχρωση το κάνει έναν ισχυρό διαλύτη σιδήρου και μετάλλου. Γι' αυτό καλό θα ήταν να το σκεφτόσασταν πολύ πριν αποφασίσετε να βουτήξετε.

ΠΕΤΡΙΝΟ ΔΑΣΟΣ

Το πέτρινο δάσος, ή "εκεί που δεν μπορείς να περπατήσεις ξυπόλυτος" όπως οι ντόπιοι χαρακτηριζτικά λένε, βρίσκεται στο εθνικό πάρκο της Μαγαδασκάρης Tsingy de Bemaraha. Το δάσος αποτελεί μέρος της παγκόσμιας κληρονομιάς



καρρη στο γεγονός ότι εκεί φιλοξενείται ένας μεγάλος αριθμός ειδών υπό εξαφάνιση. Τα "δέντρα" του δάσους αποτελούν πόλο έλξης για πολλούς τουρίστες από όλο τον κόσμο που επισκέπτονται το παραδεισένιο νησί κάθε χρόνο. Η παράξενη μορφολογία του εδάφους είναι αποτέλεσμα της διάβρωσης του εδάφους από τον ασβεστόλιθο. Διάβρωση μπορεί να συναντήσετε και σε αρκετά ακόμη μέρη του πλανήτη μας, αλλά τα συγκεκριμένα σχήματα, σαν ψηλά δέντρα, θα τα βρείτε μόνο στη Μαδαγασκάρη.

ΣΠΗΛΑΙΟ FINGAL

Το σπήλαιο Fingal στη Σκωτία σου δίνει την εντύπωση ότι κάποιος το έχει χτίσει. Σχηματισμοί σπηλών από λάβα σε σχήμα σχεδόν τέλειου εξαγώνου προκαλούν το θαυμασμό σε όποιον το επισκεφτεί.



Παπούλη Γιώτα - A3

ΚΛΩΝΟΠΟΙΗΣΗ

ΕΥΧΗ 'Η ΚΑΤΑΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ;

Τα τελευταία χρόνια οι εξελίξεις στον τομέα της Γενετικής και της Μοριακής Βιολογίας είναι τόσο δυναμικές, ώστε η απόσταση μεταξύ αδύνατου και εφικτού φαίνεται συνεχώς να μικραίνει. Θεωρητικά η κλωνοποίηση μας δίνει τη δυνατότητα να δημιουργήσουμε ό,τι και όπως το θέλουμε με την προσθήκη γονιδίων που να μεταφέρουν τα επιθυμητά χαρακτηριστικά από ζώα με ανθρώπινο DNA και αντίστροφα, μέχρι σιδήποτε άλλο μπορεί να επινοήσει ακόμη και ο πιο άρρωστος εγκέφαλος. Επιπλέον όμως ανοίγει τους δρόμους σε νέες τεχνικές της Γενετικής Μηχανικής, χαράζει μονοπάτια για τη βελτίωση της ποιότητας ζωής μας και υπόσχεται να δώσει οριστικές λύσεις και απαντήσεις για ασθένειες που αποδεκατίζουν την ανθρωπότητα αιώνες τώρα.

Υπέρ και κατά της κλωνοποίησης

1. Συμβολή στην Ιατρική

Από τα πιο σημαντικά επιτεύγματα της κλωνοποίησης είναι οι εφαρμογές της στην ιατρική έρευνα και στη θεραπεία ασθενειών. Η κλωνοποίηση, μάλιστα, κυττάρων για τη θεραπεία ιατρικών παθήσεων ονομάζεται θεραπευτική κλωνοποίηση και ρυθμίζεται νομικά. Επίσης, με την κλωνοποίηση μπορεί να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά η λευχαιμία και ο καρκίνος του μυελού των οστών. Ένας από τους καλύτερους τρόπους, δηλαδή, να υπερνικηθεί αυτή η μορφή καρκίνου είναι ν' αντικατασταθεί ο μυελός των οστών του ασθενούς. Επειδή όμως είναι πολύ δύσκολο να βρεθεί δότης με τον κατάλληλο τύπο αίματος, η κλωνοποίηση θα μπορούσε ν' αλλάξει αυτή την κατάσταση αναπαράγοντας κύτταρα μυελού των οστών που να είναι ισοσυμβατά με το μυελό των οστών του ασθενούς. Οι επιστήμονες πιστεύουν ότι πολύ σύντομα θα μπορούμε να θεραπεύουμε ασθενείς μεταμοσχεύοντας διαφοροποιημένα κύτταρα που θα έχουν καλλιεργηθεί από βλαστοκύτταρα στο εργαστήριο. Η κλωνοποίηση θα μπορούσε να βοηθήσει και σε περιπτώσεις ασθενών που χρειάζονται μόσχευμα (καρδιά, νεφρά, σκυώτι κλη) και είναι υποχρεωμένοι να περιμένουν σε μεγάλες λίστες αναμονής προκειμένου να λάβουν το απαραίτητο μόσχευμα. Ήδη οι επιστήμονες έχουν καταφέρει να φτιάξουν σε εργαστήρια υψηλής τεχνολογίας καρδιές, σκυώτια και μέλη ολόκληρα.

2. Βιοτεχνολογία και γενετικά τροποποιημένα τρόφιμα, για την αντιμετώπιση του προβλήματος της πείνας και του υποσιτισμού

Η υπέρμετρη αύξηση του πληθυσμού έχει οξύνει το πρόβλημα του υποσιτισμού στον πλανήτη και πλέον η εύρεση μιας λύσης έχει γίνει επιτακτική ανάγκη. Η ισοκατανόμη των αγαθών αποτελεί ένα ιδανικό το οποίο απαιτεί ριζικές αλλαγές στην παγκόσμια πολιτική και οικονομία. Κάτι τέτοιο όμως φαντάζει απίθανο, έτσι πολλοί αναζητούν διαφορετικές λύσεις, όπως είναι οι νέες τεχνολογίες γεωργίας και τροφίμων. Η χρήση τεχνολογίας γενετικής τροποποίησης στα τρόφιμα, αν προχωρήσει με σύνεση στις έρευνές της, αν αξιοποιηθεί σωστά και λάβει υπόψη πρωτίστως την ασφάλεια των καταναλωτών μπορεί να αποτελέσει μια αξιόπιστη λύση για το μέλλον. Είναι σημαντικό οι εξελίξεις να παρακολουθούνται όχι μόνο από εταιρείες, αλλά και από κυβερνήσεις και διεθνείς οργανισμούς που οφείλουν να αξιολογήσουν τα οφέλη και τους κινδύνους των γενετικά τροποποιημένων τροφίμων. Η βιοτεχνολογία δεν αποτελεί πανάκεια για την πείνα, μπορεί όμως να γίνει σημαντικό παράγοντας στην επίτευξη καλύτερης υγείας και οικονομικής ασφάλειας για όλον τον κόσμο.

3. Εφαρμογές στην αντιμετώπιση της στειρότητας.

Τα τελευταία χρόνια αυξάνονται συνεχώς οι δυνατότητες για την αντιμετώπιση και θεραπεία ορισμένων, τουλάχιστον, μορφών στειρότητας. Μια από τις τεχνικές αυτές είναι η εξωσωματική γονιμοποίηση (γονιμοποίηση in vitro - παιδί του σωλήνα), κατά την οποία ένα ωάριο ενώνεται με ένα σπερματοζώαριο εκτός του σώματος της μητέρας. Η αντιμετώπιση της στειρότητας όμως θα μπορεί να γίνει στο μέλλον με την αναπαραγωγική κλωνοποίηση. Αυτό θα γινόταν με την αντικατάσταση

του πυρήνα ενός ανθρώπινου ωαρίου με τον πυρήνα ενός ώριμου κυττάρου, όπου υπάρχει το γενετικό υλικό. Το τροποποιημένο έμβρυο θα εμφυτευόταν κατόπιν στη μήτρα μιας γυναίκας, όπου θα αναπτυσσόταν σε νέο άτομο. Παρόλα αυτά η αναπαραγωγική κλωνοποίηση δεν επιτρέπεται σε καμία χώρα.

Παρά τα όσα έχει να προσφέρει η κλωνοποίηση αποτελεί αντικείμενο αμφισβήτησης από πολλούς ανθρώπους επιστήμονες και μη.

Από ηθικής πλευράς υπάρχουν οι εξής ενστάσεις :

- οι κλώνοι δεν είναι αποτέλεσμα φυσικής αναπαραγωγικής διαδικασίας αλλά χρησιμοποιούνται ως μέσω ικανοποίησης των φιλοδοξιών του κλωνοποιημένου ατόμου
- για την δημιουργία του κλώνου δεν συνδυάζονται τα DNA δυο επιμέρους ατόμων κάτι που είναι σημαντικό για την ποικιλομορφία και την εξέλιξη του ανθρώπινου είδους

- περιορίζεται η ατομικότητα καθώς ο κλώνος είναι ένα αντίγραφο
- η αποδοχή της μεθόδου μπορεί να οδηγήσει σε διατάραξη των σχέσεων συγγένειας και των οικογενειακών σχέσεων

Από νομικής πλευράς, σύμφωνα με την Οικουμενική Διακήρυξη της UNESCO για το Ανθρώπινο Γονιδίωμα και τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, η αναπαραγωγική κλωνοποίηση απαγορεύεται ως "τρόπος πρακτικής αντίθετος προς την ανθρώπινη αξιοπρέπεια".

Η κλωνοποίηση του ανθρώπου εκτός από τα ηθικά προβλήματα που δημιουργεί, περιέχει και σοβαρούς κινδύνους τόσο για την υγεία του κλωνοποιημένου οργανισμού όσο και για τη μητέρα που θα εγκυμονήσει.

Η κλωνοποίηση ζώων έδειξε ότι η διαδικασία που χρησιμοποιείται είναι ανεπαρκής. Για κάθε 100 δοκιμές για παραγωγή ενός νέου κλωνοποιημένου οργανισμού πετυχαίνουν μόνο οι 2. Από τις κυήσεις που θα προκύψουν, μόνο ένα μικρό ποσοστό θα επιβιώσει μετά τη γέννηση.

Ωστόσο οι κίνδυνοι για το κλωνοποιημένο ζώο δεν έχουν μόνο σχέση με τα προβλήματα κατά τον τοκετό. Οι συχνότερες ανωμαλίες που έχουν καταγραφεί σε κλωνοποιημένα ζώα είναι οι εξής :

- Τα ζώα αυτά συνήθως έχουν μεγάλο μέγεθος κατά τον τοκετό
- Έχουν προβλήματα στον πλακούντα
- Σοβαρά προβλήματα στους πνεύμονες και την καρδιά
- Ανωμαλίες του εγκεφάλου
- Ανωμαλίες των νεφρών
- Ανωμαλίες του ανοσοποιητικού συστήματος που αποτελεί το βασικό σύστημα άμυνας του οργανισμού
- Αλλαγές στην συμπεριφορά και στην ψυχολογία των κλωνοποιημένων ζώων

Οι ειδικοί πιστεύουν ότι οι γενεσιουργές ανωμαλίες, προκύπτουν κατά τη διαδικασία δραστηριοποίησης του DNA του δότη. Επειδή δε γίνεται η φυσιολογική ωρίμανση που παρατηρείται στα σπερματοζώαρια και στα ωάρια, ορισμένες αναγκαίες επεξεργασίες που γίνονται στο DNA δε λαμβάνουν χώρα όπως θα έπρεπε με αποτέλεσμα τις πολλαπλές ανωμαλίες που παρατηρούνται.

Με βάση τα παραπάνω εύκολα μπορεί να καταλάβει κάποιος ότι οι κίνδυνοι της κλωνοποίησης στον άνθρωπο είναι μεγάλοι. Ένα τέτοιο εγχείρημα θα μπορούσε να οδηγήσει σε πληθώρα αποτυχιών με θανάτους νεογνών, πολλών συγγενών ανωμαλιών σε παιδιά και ακόμη και σε θανάτους των γυναικών που θα γεννούσαν τους κλώνους.

Οι αποτυχίες αυτές μπορούν να δημιουργήσουν ένα πολύ αρνητικό κλίμα εναντίον της γενετικής επιστήμης. Παράλληλα θα αποτελούσαν εμπόδιο στην ανάπτυξη της θεραπευτικής κλωνοποίησης.

Μπορεί η κλωνοποίηση να ελλοχεύει κινδύνους εάν χρησιμοποιηθεί με λάθος τρόπο ή με την κατάχρησή της. Παρόλα αυτά με σωστή διαχείριση και με το σκεπτικό ότι πρέπει να υπηρξει τις ανάγκες της ανθρωπότητας και όχι σκοπιμότητες κάθε είδους, μπορούν να επιτευχθούν καθοριστικές αλλαγές στην επιστήμη προς όφελος ολόκληρου του κόσμου.

Μάρρα Ελένη - B2
Ράφτη Σοφία - B2

Οι ερευνητές δεν έχουν λύσει ακόμη τα 5 μεγαλύτερα αινίγματα της γης

ΑΙΝΙΓΜΑ 1

Πόσο μοναδική είναι η Γη;

Η Γη είναι μια άσση στο σύμπαν. Διαθέτει μάζα, ατμόσφαιρα, νερό και τις απολύτως σωστές ποσότητες φωτός και θερμοκρασίας. Ωστόσο, οι επτά κοντινότεροι γείτονες μας είναι χωρίς ζωή, παγωμένοι ή, το αντίθετο, καυτοί. Το γεγονός αυτό καθιστά τη Γη εντελώς ξεχωριστή; Ή μήπως υπάρχουν κι άλλοι πλανήτες σαν το δικό μας;

Η καλύτερη απάντηση των επιστημόνων

Οι επιστήμονες έχουν πλέον επίγνωση των διαδικασιών που στο πέρασμα των αιώνων οδήγησαν στη δημιουργία της Γης. Με την πρώτη ματιά δείχνει σαν ένας συνηθισμένος πετρώδης πλανήτης σε τροχιά γύρω από ένα κίτρινο άστρο-νάνο. Πρόσφατα αποσαφηνίστηκαν τα πολλά και απρόβλεπτα γεγονότα που συνετέλεσαν κατά τη διάρκεια της γήινης γεωλογικής ιστορίας. Αυτά δηλαδή που δημιούργησαν τις προϋποθέσεις για την έναρξη της ζωής στον πλανήτη μας. Πρώτον, η Γη βρισκόταν στη σωστή απόσταση από τον Ήλιο, συνθήκη ικανή και αναγκαία σε κάθε περίπτωση για την επικράτηση των κατάλληλων θερμοκρασιών. Δεύτερον, ένας δορυφόρος, η Σελήνη, βοήθησε επίσης με τη σταθερή περιστροφή του, συντελώντας στην ανάπτυξη ενός σχετικά σταθερού κλίματος. Τρίτον, ο εξίσου μεγάλος πυρήνας σιδήρου της Γης παρήγε ένα ικανοποιητικά ισχυρό μαγνητικό πεδίο, προστατεύοντας τη διατήρηση της ατμόσφαιρας και θωρακίζοντας τον πλανήτη μας από την ακτινοβολία του Ήλιου. Τέτατον, η Γη διαθέτει τεράστιες ποσότητες νερού, παρόλο που κάτι τέτοιο απαντά συνήθως πολύ μακρύτερα στο ηλιακό μας σύστημα. Μια ευρέως διαδεδομένη εξήγηση είναι ότι η Γη βομβαρδίστηκε από μετεωρίτες πάγου. Νεότερες προσομοιώσεις μοντέλων σε υπολογιστές δείχνουν ότι ο Δίας και ο Κρόνος ήταν σε θέση να εκσφενδονίζουν τέτοια μικρά σώματα προς τους εσωτερικούς πλανήτες του ηλιακού μας συστήματος.

Πώς θα προχωρήσουν εφεξής οι επιστήμονες;

Είναι δύσκολο να αποφασίσουμε πόσο ασυνήθιστη είναι η Γη αν δεν μάθουμε πρώτα πόσο συχνά εμφανίζονται ηλιακά συστήματα παρόμοια με το δικό μας. Θέμα που εξερευνά το ευρωπαϊκό διαστημικό τηλεσκόπιο Herschel από το Μάιο του 2009.

Γιατί είναι σημαντικό; Το πόσο ιδιαίτερη ή όχι είναι η Γη θεωρείται κομβικής σημασίας. Από την απάντηση αυτού του ερωτήματος συναρτάται η δουλειά που πρέπει να γίνει από την πλευρά μας για την αναζήτηση ζωής σε άλλα μέρη του σύμπαντος.

Υπάρχει περίπτωση να λυθεί το αίνιγμα;

Ίσως να μην αποκτήσουμε ποτέ πλήρη γνώση των γεγονότων

που συνέδραμαν πριν από 4,6 δισεκατομμύρια χρόνια στη δημιουργία της Γης και από τότε μέχρι σήμερα στη διαμόρφωση της σύνθετης γεωλογικής ιστορίας της. Ωστόσο, οι αστρονόμοι γνωρίζουν προς ποια κατεύθυνση πρέπει να κινηθούν στις αναζητήσεις τους.

ΑΙΝΙΓΜΑ 2

Τι υπάρχει στο εσωτερικό της;

Ο πυρήνας της Γης αποτελείται από ένα σταθερό εσωτερικό και ένα ρευστό εξωτερικό τμήμα, που θεωρείται μείζονος σημασίας για τη δημιουργία και τη διατήρηση του μαγνητικού πεδίου και, συνεπώς για τη ζωή στη Γη. Γιατί όμως η Γη διαθέτει αυτό τον ιδιαίτερο πυρήνα;

Η καλύτερη απάντηση των επιστημόνων

Με βάση τα σεισμικά δεδομένα στο εσωτερικό της Γης, τις χημικές θεωρίες και τις μετρήσεις του μαγνητικού πεδίου της, οι ερευνητές διαπίστωσαν ότι ο πυρήνας καταλαμβάνει περίπου το μισό της γήινης διαμέτρου. Αποτελείται δε κυρίως από σίδηρο και νικέλιο. Παράλληλα, αποτελείται από δύο στρώματα, το στερεό εσωτερικό πυρήνα και το ρευστό εξωτερικό πυρήνα. Το εξωτερικό στρώμα ενδεχομένως να είναι αυτό που προκαλεί το μαγνητικό πεδίο της Γης. Οι επιστήμονες απέδιδαν το σχετικά μεγάλο μέγεθος του πυρήνα στο γεγονός ότι η Γη, σε νεαρή ακόμη ηλικία, συγκρούστηκε με έναν άλλον πλανήτη. Η χημική σύσταση των δύο πλανητών πιθανότατα ήταν παρεμφερής, όμως η ύλη δεν κατανεμήθηκε ομοιόμορφα κατά τη σύγκρουση. Αντί λοιπόν να εκσφενδονιστεί και να επιστρέψει στο σύμπαν, ο σιδηρούχος πυρήνας του άλλου πλανήτη βυθίστηκε στον πάτο της Γης λόγω της πυκνότητάς του. Σήμερα οι ερευνητές μπορούν να αναλύσουν με μεγάλη ακρίβεια την κατανομή των χημικών ισοτόπων στα πετρώματα της επιφάνειας της Γης που προέρχονται από τα βάθη του πυρήνα. Όπως καταδείχθηκε, η χημική τους σύσταση δεν παρουσιάζει ομοιότητες. Επομένως, η εν λόγω θεωρία θα πρέπει να απορριφθεί. Πιθανότατα ο πυρήνας να ήταν εξαρχής ρευστός, αλλά καθώς η θερμοκρασία έπεφτε, αποκρυσταλλώθηκε ο σίδηρος στο εσωτερικό τμήμα, συνθέτοντας ένα στερεό εσωτερικό πυρήνα, που εξακολουθεί να επεκτείνεται. Εσχάτως οι επιστήμονες ανακάλυψαν ότι ο πυρήνας λιώνει στη δυτική πλευρά του, ενώ στην ανατολική στερεοποιείται. Είναι, εν ολίγοις, περισσότερο δυναμικός από ό,τι θεωρούσαν.

Πώς θα προχωρήσουν εφεξής οι επιστήμονες; Οι μελλοντικές αποστολές δορυφόρων, που θα καταγράψουν με όργανα μεγαλύτερης ακρίβειας περισσότερες λεπτομέρειες για την ένταση και την κατανομή του μαγνητικού πεδίου της Γης, θα παράσχουν πιθανότατα επαρκέστερα δεδομένα σε ό,τι αφορά τον εξωτερικό

κό πυρήνα. Οι συνεχείς μετρήσεις των δορυφόρων για μεγάλο χρονικό διάστημα μπορούν συνεπώς να αποκαλύψουν τις μεταβολές που συντελούνται σήμερα στο μαγνητικό πεδίο της Γης, άρα και στη γενεσιουργό του αιτία (τον πυρήνα). Έχουν επίσης τη δυνατότητα να τις αναγάγουν και στο παρελθόν, να ανακαλύψουν ποιες διεργασίες εξελίσσονται στον πυρήνα και την ταχύτητα με την οποία αυτές δρομολογούνται.

Γιατί είναι σημαντικό; Παλαιότερα, το μαγνητικό πεδίο της Γης παρουσίαζε έντονες διακυμάνσεις. Έτσι οι πόλοι άλλαζαν συχνά θέση. Είναι σημαντικό να μάθουμε γιατί και με ποια συχνότητα συμβαίνει αυτό, αφού δίκως μαγνητικό πεδίο θα είχαμε εκτεθεί σε μεγάλα ποσοστά βλαβερής ακτινοβολίας από το διάστημα.

Υπάρχει περίπτωση να λυθεί το αίνιγμα;

Ό,τι καλύτερο διαθέτουμε, δηλαδή δορυφόροι, υπολογιστές, σειсмоγράφοι, ίσως μας διαφωτίσουν. Ωστόσο, ποτέ δεν θα αποκτήσουμε ολοκληρωμένη εικόνα για το εσωτερικό της Γης.

ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΓΗΣ

Η Γη δημιουργήθηκε πριν από περίπου 4,6 δισεκατομμύρια χρόνια και από τότε εξελίσσεται και διαμορφώνει τη σύνθετη γεωλογική της ιστορία.

Τα στρώματα της Γης

Η πλανήτη μας αποτελείται από σειρά στρωμάτων, με ένα λεπτό φλοιό στο εξωτερικό και ένα μεγάλο πυρήνα στο εσωτερικό του.

Χημικά στοιχεία κατανεμημένα μέσα στη Γη

Η Γη χωρίστηκε σε στρώματα πετρωμάτων ως αποτέλεσμα μιας διαδικασίας που ονομάζεται "διαφοροποίηση". Σύμφωνα με αυτή, τα χημικά στοιχεία διαχωρίζονται με βάση την πυκνότητά τους. Τα περισσότερα βαριά χημικά στοιχεία, καθώς και τα στοιχεία που συνενώθηκαν με αυτά, κινήθηκαν προς τον πυρήνα, ενώ τα ελαφρύτερα κατέληξαν στο μανδύα.

Λιθόφιλα χημικά στοιχεία: Ελαφριά υλικά που συνενώνονται με το πυρίτιο. Κατέληξαν στο μανδύα και το φλοιό της Γης.

Σιδερόφιλα χημικά στοιχεία: Βαριά υλικά που συνενώνονται με το σίδηρο. Κατέληξαν στον πυρήνα της Γης.

Χαλκόφιλα χημικά στοιχεία: Συνδυάζονται με το θείο. Υπάρχουν κυρίως στον πυρήνα.

Η Γη είναι ο πλανήτης που γνωρίζουμε καλύτερα. Υπάρχουν ωστόσο πολλά που μας διαφεύγουν. Οι ισχυρές πιέσεις και οι εξαιρετικά υψηλές θερμοκρασίες δεν μας επιτρέπουν να εξερευνήσουμε το εσωτερικό του. Από την εμφάνιση δε της ζωής στη Γη μάς χωρίζουν όμως αυτές αλλά πολλές αιωνιότητες. Στην επίλυση ομώς αυτών των αινιγμάτων βρίσκεται το κλειδί της κατανόησης του πλανήτη μας. Ακριβώς γι' αυτό συνεχίζονται πυρετώδως οι επιστημονικές αναζητήσεις των γεωλόγων.

ΑΙΝΙΓΜΑ 3

Πώς άρχισε η ηπειρωτική μετατόπιση των τεκτονικών πλακών;

Οι επιστήμονες έχουν προ πολλού αποδείξει ότι οι λιθοσφαιρικές τεκτονικές πλάκες της Γης γλιστρούν η μια σε σχέση με την άλλη, αποκλίνοντας ή συγκλίνοντας μεταξύ τους. Όμως αναπάντητο παραμένει ακόμη το ερώτημα σε ό,τι αφορά τις διαδικασίες που πυροδότησαν αυτές τις κινήσεις. Προκλήθηκαν από κάποιον εξωτερικό παράγοντα ή ξεκίνησαν εντελώς φυσικά;

Η καλύτερη απάντηση των επιστημόνων:

Πριν από μερικά χρόνια οι επιστήμονες πίστευαν ότι η μετατόπιση των ηπείρων οφειλόταν σε κινητήριες δυνάμεις στο μανδύα. Σύμφωνα με αυτή τη θεωρία, βασικό μάγμα κάτω από τις μεσοωκεάνιες ράχες δημιουργεί νέο ωκεάνιο φλοιό στο θαλάσσιο πυθμένα ανάμεσα στις δύο τεκτονικές πλάκες του γήινου φλοιού που χωρίζονται η μία από την άλλη. Αυτές απομακρύνονται μεταξύ τους με τη βοήθεια θερμικών ρευμάτων στο μανδύα, που λειτουργούν ως υπόστρωμα κάτω από αυτές. Δεν έχει όμως έως τώρα αποδειχθεί έντονη κινητικότητα των θερμικών ρευμάτων και των υλικών στο μανδύα. Ωστόσο, νεότερες θεωρίες, που υποστηρίζονται από σεισμολογικά δεδομένα και εξελιγμένες προσομοιώσεις υπολογιστών, δείχνουν ότι ο καθοριστικός παράγοντας είναι το βάρος των τεκτονικών πλακών του φλοιού.

Οι τεκτονικές πλάκες γλιστρούν, δηλαδή παρασύρονται από το ίδιο τους το βάρος σε μια επικλινή επιφάνεια που αποτελείται από πετρώματα του φλοιού. Όσο πιο παλιός σε γεωλογική ηλικία είναι ο φλοιός, τόσο πιο παχύς, ψυχρός και βαρύτερος καθίσταται. Το επαυξανόμενο βάρος βυθίζει την τεκτονική πλάκα όλο και περισσότερο μέσα στο μανδύα. Έτσι ο ωκεάνιος φλοιός στους θαλάσσιους πυθμένες αρχίζει να γέρνει αντίθετα από τη μεσοωκεάνια ράχη. Από κει και πέρα, την περισσότερη δουλειά την κάνει η βαρύτητα. Αν η τεκτονική των λιθοσφαιρικών πλακών δεν οφείλεται στην κίνηση θερμικών ρευμάτων και υλικών που καταγράφεται στο μανδύα αλλά μόνο στο βάρος του ίδιου του φλοιού, κάτι άλλο (π.χ. μια πτώση μετεωρίτη)

πρέπει να έδωσε το εναρκτήριο λάκτισμα. Όμως επ' αυτού δεν διαθέτουμε μέχρι στιγμής αποδείξεις.

Πώς θα προχωρήσουν εφεξής οι επιστήμονες; Οι επιστήμονες μπορούν πλέον να πειραματίζονται με υλικά και πετρώματα του μανδύα σε κατάλληλες συνθήκες πίεσης και θερμοκρασίας, αναδημιουργώντας κατ' αυτό τον τρόπο τις διαδικασίες που συντελούνται σε αυτόν. Σε υπολογιστές μεγάλης ισχύος αυτά τα δεδομένα μπορούν να χρησιμοποιούνται, μεταξύ άλλων, για την προσομοίωση των συνθηκών που επικρατούν στο εσωτερικό της Γης.

Γιατί είναι σημαντικό; Τα περισσότερα από τα ηφαίστεια της Γης και η πλειονότητα των σεισμών απαντούν σε περιοχές όπου συναντιούνται οι τεκτονικές πλάκες. Επομένως, κατανοώντας καλύτερα αυτές τις διαδικασίες μπορούμε να δρομολογήσουμε τη δυνατότητα έγκαιρης προειδοποίησης ενόψει φυσικών καταστροφών.

Οι ερευνητές δεν θα μπορέσουν ποτέ να παρατηρήσουν άμεσα το γήινο μανδύα, αλλά οι γνώσεις τους σε αυτό τον τομέα πολλαπλασιάζονται με το πέρασμα του χρόνου.

ΑΙΝΙΓΜΑ 4

Πώς εμφανίστηκε η ζωή;

Η εμφάνιση της ζωής είναι μάλλον το σημαντικότερο γεγονός από δημιουργίας της Γης. Πότε όμως έγινε αυτό και πόσος χρόνος χρειάστηκε από τη στιγμή που υπήρξαν οι προϋποθέσεις για ζωή έως ότου αυτή εμφανιστεί;

Η καλύτερη απάντηση των επιστημόνων

Ο τελευταίος κοινός πρόγονος κάθε μορφής ζωής έζησε πριν από 3,5 δισεκατομμύρια χρόνια περίπου. Ο LUCA (Last Universal Common Ancestor), όπως ονομάζεται ο οργανισμός αυτός, διέθετε όλα όσα χαρακτηρίζουν σήμερα τη ζωή, μεταξύ άλλων την κυτταρική διαίρεση και ένα γενετικό κώδικα βασισμένο στο DNA.

Τα αρχαιότερα αποδεκτά ίχνη ζωής στη Γη προέρχονται από τους σχηματισμούς της ζώνης Ίσουςα στη Γροιλανδία, ηλικίας 3,8 δισεκατομμυρίων ετών. Αυτό που βρήκαν οι γεωλόγοι δεν είναι απολίθωμα αλλά άνθρακας, που μετατράπηκε σε κάτι ζωντανό και κατόπιν αποτέθηκε στο θαλάσσιο πυθμένα. Τι ακριβώς ήταν αυτή η μορφή ζωής παραμένει άγνωστο.

Πιθανότατα, η ζωή να είχε εμφανιστεί νωρίτερα, ωστόσο δυσκολευόμαστε στην ανεύρεση στοιχείων που να το πιστοποιούν. Κι αυτό καθώς πριν από 4 δισεκατομμύρια χρόνια περίπου η Γη βομβαρδίστηκε από μετεωρίτες, που "αποστέρωσαν" τον πλανήτη, εξαλείφοντας κάθε ίχνος της πρώιμης ζωής του. Πολλές όμως είναι οι ενδείξεις που συνηγορούν ως προς την εμφάνιση ζωής αμέσως μετά τη γέννησή της. Όπως τα ευρήματα από ορυκτά ζιρκονίου ηλικίας 4,4 δισεκατομμυρίων ετών, μεταξύ άλλων περιοχών, και στο Jack Hills της Αυστραλίας. Πέρα από μια σχετικά χαμηλή θερμοκρασία, τα ευρήματα δείχνουν την ύπαρξη νερού και ατμόσφαιρας. Εν ολίγοις, δεν μπορεί να αποκλειστεί η ύπαρξη της ζωής πριν από 4 δισεκατομμύρια χρόνια.

Πώς θα προχωρήσουν εφεξής οι επιστήμονες; Οι ειδικοί πειραματίζονται με την επανασύσταση των βημάτων από την ανόργανη χημεία προς τα πρωτοκύτταρα. Μια ομάδα ερευνητών της NASA υποστηρίζει ότι, σε κάθε περίπτωση, η ζωή μπορεί να εμφανιστεί σε συνθήκες διαφορετικές από αυτές που θεωρούσαν αρχικά. Ε-

ξάλλου, παρασκευάστηκαν βακτήρια που χρησιμοποιούν αρσενικό αντί για φώσφορο στην οικοδόμηση του DNA.

Γιατί είναι σημαντικό; Το πότε και πώς εμφανίστηκε η ζωή στη Γη έχει σημασία για τον τύπο των πλανητών στους οποίους θα στραφούμε προς την αναζήτηση ζωής.

Υπάρχει περίπτωση να λυθεί το αίνιγμα; Απίθανο ενδεχόμενο θεωρείται ο ακριβής χρονολογικός προσδιορισμός της εμφάνισης της ζωής. Και αυτό πρέπει να αποδοθεί τόσο στις ασαφείς χρονολογήσεις όσο και στην έλλειψη βεβαιότητας σε ό,τι αφορά την ηλικία των ευρημάτων. Αν δηλαδή πράγματι πρόκειται για τα αρχαιότερα.

Η εμφάνιση της ζωής

Πριν από 4 δισεκατομμύρια χρόνια περίπου εμφανίστηκε ζωή. Πιθανότατα αυτό έγινε σε τρία στάδια.

ΑΙΝΙΓΜΑ 5

Τι σταθεροποιεί το κλίμα;

Η Γη σχεδόν πάντα διέθετε ασυνήθιστα σταθερό κλίμα, καθώς οι ουσιαστικές μεταβολές συντελούσαν με αργούς ρυθμούς. Ποιοι μηχανισμοί όμως επέδρασαν στη σταθερότητα του κλίματος;

Η καλύτερη απάντηση των επιστημόνων

Με τα χρόνια, οι επιστήμονες έχουν αποκτήσει εικόνα για τους μηχανισμούς ανάδρασης της Γης (κλιματικούς μηχανισμούς που είτε ενισχύονται είτε αποδυναμώνονται). Ο κύκλος του άνθρακα στη Γη, ο οποίος έχει διατηρήσει τη θερμοκρασία σταθερή για μια μεγάλη περίοδο της γεωλογικής ιστορίας του πλανήτη, είναι ένας τέτοιος μηχανισμός. Το φαινόμενο του θερμοστάτη εμφανίζεται όταν οι παγκοσμίως πτωτικές θερμοκρασίες δίνουν λιγότερες βροχοπτώσεις. Αυτό κάνει τον άνθρακα να διηθείται από την ατμόσφαιρα με αργότερους ρυθμούς, με αποτέλεσμα να αυξάνεται η θερμοκρασία. Αντιθέτως, μια παγκοσμίως αυξανόμενη θερμοκρασία αυξάνει τις βροχοπτώσεις, οι οποίες απομακρύνουν το διοξείδιο του άνθρακα πιο αποτελεσματικά από την ατμόσφαιρα, επιφέροντας την πτώση της θερμοκρασίας.

Πώς θα προχωρήσουν εφεξής οι επιστήμονες; Οι ειδικοί προσπαθούν να χαρτογραφήσουν όλα τα στοιχεία που επιδρούν στο σημερινό κλίμα. Τα συγκεκριμένα μαθηματικά μοντέλα, συμπεριλαμβανομένων και αυτών που αφορούν στην ατμόσφαιρα και τους ωκεανούς, πιθανότατα να μπορούν να εφαρμοστούν και σε ό,τι αφορά το παρελθόν.

Γιατί είναι σημαντικό; Η γνώση για το κλίμα της Γης και τους παράγοντες που το επηρεάζουν θεωρείται ζωτικής σημασίας, καθώς έτσι θα κατανοήσουμε τη συμβολή του ανθρώπινου παράγοντα στη διαμόρφωση του.

Υπάρχει περίπτωση να λυθεί το αίνιγμα; Έχουμε ισχυρές πιθανότητες να μάθουμε πώς λειτουργεί το κλιματικό σύστημα.

Το κλίμα της Γης συντηρείται μόνο του

Το φαινόμενο του θερμοστάτη ενεργοποιεί και στέλνει το διοξείδιο του άνθρακα να κάνει τον κύκλο του, προσδίδοντας στον πλανήτη σταθερό κλίμα.

Κολοκοτρώνη Ειρήνη - απόφοιτη

Άγαλμα της Ελευθερίας:

Αυθεντικό δημιούργημα ή μίμηση της ελληνικής πλαστικής τέχνης;

Το Άγαλμα της Ελευθερίας, του οποίου η επίσημη ονομασία είναι "Η Ελευθερία φωτίζοντας τον κόσμο" (αγγλιστί "Liberty enlightening the World" γαλλιστί "La Liberte eclairant le monde"), είναι ένα κολοσσιαίο άγαλμα πάνω στην ομώνυμη νησίδα και μέσα στο άνω τμήμα του Κόλπου της Νέας Υόρκης. Το άγαλμα αυτό στήθηκε σε ανάμνηση της φιλίας των λαών των ΗΠΑ και της Γαλλίας.

Το συνολικό του ύψος είναι 93 μέτρα (302 πόδια) μαζί με το βάθρο, και κατά την εκδοχή της εγκυκλοπαίδειας Μπριτάννικα παρουσιάζει μια γυναίκα να κηρύττει την ελευθερία. Η γυναίκα αυτή κρατάει έναν πυρσό στο υψωμένο δεξί της χέρι και μια ενεπίγραφη πλάκα στο αριστερό όπου αναγράφεται η ημερομηνία 4 Ιουλίου 1776. Ένας ανελκυστήρας ανεβάζει έως το ύψος του εξέδρα παρατήρησης πάνω στο στέμμα που φοράει η Ελευθερία. Ο πυρσός που κρατάει βρίσκεται σε 93 μέτρα ύψος πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας. Στη βάση του αγάλματος βρίσκεται το Αμερικανικό Μουσείο Μετανάστευσης (American Museum of Immigration).

Την πρόταση για την κατασκευή του αγάλματος διατύπωσε ένας Γάλλος ιστορικός, ο Εντουάρ ντε Λαμπουλάιγ, μετά τον Αμερικανικό Εμφύλιο πόλεμο. Συγκεντρώθηκε ένας ικανός αριθμός χρημάτων με εισφορές του γαλλικού λαού και το έργο άρχισε στη Γαλλία το 1875, υπό την διεύθυνση του γλύπτη Φρεντερίκ-Ωγκύστ Μπαρτολντί.

Το άγαλμα κατασκευάστηκε από φύλλα χαλκού, που σφυρηλατήθηκαν με το χέρι για να πάρουν το επιθυμητό σχήμα και συναρμολογήθηκαν πάνω σε ένα σκελετό από τέσσερα γιγάντια χαλύβδινα υποστηρίγματα, τον οποίο είχε σχεδιάσει ο διάσημος από την κατασκευή του Πύργου του Άιφελ, Αλεξάντρ-Γκυστάβ Άιφελ.

Το 1885 το περατωμένο άγαλμα, που είχε ύψος 46 μέτρα περίπου (151 πόδια και 1 ίντσα) και ζύγιζε 225 τόνους, αποσυναρμολογήθηκε και φορτώθηκε για να μεταφερθεί στην Πόλη της Νέας Υόρκης. Το βάθρο, που κατασκευάστηκε μέσα από τα τείχη του φρουρίου Γουντ στη νησίδα Μπέντλο, περατώθηκε αργότερα. Το άγαλμα στήθηκε στο βάθρο του και στις 28 Οκτωβρίου 1886 αφιερώθηκε στον πρόεδρο Κλήβελαντ.

Τη διαχείριση και φροντίδα του αγάλματος είχε στην αρχή η Επιτροπή Φάρων, επειδή ο φωτεινός πυρσός θεωρήθηκε ως είδος φάρου για τους ναυτιλλομένους. Επειδή όμως το φρούριο Γουντ εξακολουθούσε να χρησιμοποιείται από τον αμερικανικό στρατό, το άγαλμα μεταφέρθηκε το 1901 στο υπουργείο των Στρατιωτικών.

Το 1924 ανακηρύχθηκε εθνικό μνημείο. Το 1937 το φρούριο Γουντ αποστρατιωτικοποιήθηκε και το υπόλοιπο νησί ενσωματώθηκε στο μνημείο ως περιβάλλον χώρος. Το 1956 το νησί Μπέντλο μετονομάστηκε σε "Νησί της Ελευθερίας" (Liberty Island) και το 1965 προστέθηκε στο συγκρό-

τημα η γειτονική νησίδα 'Ελις, άλλοτε σταθμός μεταναστών. Η συνολική έκταση του χώρου του μνημείου έφθασε έτσι τα 23,63 εκτάρια.

Όπως ήδη έχουμε γράψει, κατά την εκδοχή της εγκυκλοπαίδειας "Μπριτάννικα", το άγαλμα παρουσιάζει μια γυναίκα να κηρύττει την ελευθερία, υπονοώντας ότι η γυναίκα αυτή είναι προσωποποιημένη η Ελευθερία.

Δεν αναφέρεται όμως πουθενά η σχέση του αγάλματος της Ελευθερίας με τη μορφή του Φωτοφόρου Απόλλωνα - Ηλίου.



Ο φωτοφόρος Απόλλωνας απεικονίζεται με αυτήν ακριβώς τη μορφή και βρίσκεται στο μουσείο της Κορίνθου, σε μία τρίπτυχη πλάκα μαζί με άλλες δύο παραστάσεις. Η μία, στο αριστερό τμήμα, απεικονίζει έναν Άγγελο, μορφή όμοια και ίδια με αυτή της χριστιανικής πίστης, και είναι κατά τους αρχαιολόγους η μορφή της θεάς Εκάτης. Στο δεξιό τμήμα απεικονίζεται ρόδακας. Και στη μέση η μορφή του φωτοφόρου Απόλλωνα, ίδια με αυτή του αγάλματος της Ελευθερίας. Η πνευματική ιδιοκτησία είναι πασιφανές σε ποιον ανήκει.

Δεν είναι βέβαια η πρώτη φορά που λαοί δανείζονται σύμβολα για να επιδείξουν τη δύναμή τους. Οι Τούρκοι πήραν την ημισέληνο από το νόμισμα των Βυζαντινών, που απεικόνιζε την νίκη τους επί του Φιλίππου σε μια νύχτα που το χάσικο φεγγάρι με το αστέρι εμφανίστηκε με την ίδια ακριβώς απεικόνιση στον ουρανό. Ο Χίτλερ οικειοποιήθηκε την περίφημη "τετραγάμμα", που κοσμούσε το ιμάτιο της Αθηνάς στον Παρθενώνα και το μαιάνδρο στα γεωμετρικά αγεία, ένα από τα κατ' εξοχήν ωραιότερα σύμβολα των Ελλήνων και του έδωσε μιανή χροιά ονομάζοντάς το "οβάσπικα" και κάνοντάς το σύμβολο του ναζισμού.

Είναι αυτό που έχει γράψει ο μεγάλος Θεουκυδίδης στο Γ, 82,4: "Και την ειωθυίαν αξίωσιν των ονομάτων ες τα έργα αντιήλλαξαν τη δικαιοσύνη", που σημαίνει "για να δικαιολογούν τις πράξεις τους άλλαζαν ακόμα και τη σημασία των λέξεων".

Κυρίμη Κωνσταντίνα - απόφοιτη



System of a Down

Ο Serj Tankian γεννήθηκε στη Βηρυτό του Λιβάνου στις 21 Αυγούστου του 1967. Την ίδια χρονιά ξεσπά ο αραβοϊσραηλινός πόλεμος των "6 ημερών", αλλά ο Λίβανος δεν έγινε άμεσος στόχος ισραηλινών επιθέσεων, αν και ήταν ο τόπος υποδοχής του μεγαλύτερου αριθμού Παλαιστίνων προσφύγων που αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τα εδάφη τους, προσπαθώντας να σωθούν από τον επεκτατισμό του Ισραήλ. Οι πολεμικές επιχειρήσεις όμως εντάθηκαν μέσα στα επόμενα χρόνια, καθώς η Οργάνωση για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης (P.L.O.) μετέφερε την επιχειρησιακή της βάση από την Ιορδανία στο Λίβανο το 1970, οπότε και η χώρα μπήκε στο μάτι του κυκλώνα, των δυτικών συμφερόντων. Το 1975 ξεσπά ο αιματηρός εμφύλιος, με τις πρώτες βόμβες να πέφτουν στο κέντρο της Βηρυτού και καθώς παρενέβη ο Ο.Η.Ε. στην περιοχή, προσφέρθηκε στην οικογένεια Tankian άσυλο στις Η.Π.Α.. Ο Serj (σε ηλικία οκτώ χρονών) και η οικογένειά του (συμπεριλαμβανομένου και του παππού του που επέζησε από την αρμενική γενοκτονία το 1915), μετανάστευσαν στο Λος Άντζελες της Καλιφόρνια και από την εμπόλεμη ζώνη βρέθηκαν στην καρδιά της "ασφάλειας" του αμερικανικού ονείρου, όπου μαζί με τον αδερφό του Sevag, ξεκίνησε την εκπαίδευσή του στο Rose & Alex Pilibos School, ένα μικρό αρμενοαμερικάνικο ιδιωτικό σχολείο, στην περιοχή της αρμενικής κοινότητας ανατολικά του Χόλιγουντ. Ο Serj όμως δεν ξέχασε όλους εκείνους που άφησε πίσω του και δεν άφησε να σβηστούν τα βιώματά του, τα όνειρα και οι εφιάλτες που σημάδεψαν την πορεία του, κάνοντάς τον από νεαρή ηλικία και μέσα από την παιδεία που του προσέφερε η οικογένειά του, έναν άνθρωπο υπερήφανο για τις ρίζες του, πολιτικοποιημένο υπέρμαχο των δικαιωμάτων και της ελευθερίας των λαών.

Στο γυμνάσιο λοιπόν, αν και καλός μαθητής, θεωρεί τον εαυτό του περισσότερο "αντικομφορμιστή" παρά μέρος της πλειονότητας των συμμαθητών του. Αρχίζει να διαβάζει ποίηση και ειδικότερα το έργο του TS Eliot, ενώ ξεκινά να ερευνά αρμενική και αφρικανική μουσική. Γίνεται μέλος της "Αρμενικής Επαναστατικής Ομοσπονδίας" (Armenian Revolutionary Federation) και μέσω αυτής γνώρισε τον πολιτικό ακτιβισμό και τη σημασία του αγώνα απέναντι στην αδικία. Σπούδασε στο πανεπιστήμιο της Καλιφόρνια "Business and Marketing". Όντας ανατρεπτικός,

η επαναστατική του φύση γιγαντώθηκε μέσα στο κολέγιο και η διέξοδός του ήταν η μουσική, όταν ξεκίνησε να γράφει τα πρώτα του τραγούδια και να πειραματίζεται με punk και metal συγκροτήματα. Μετά την αποφοίτησή του έκανε διάφορες δουλειές και κάποια στιγμή δημιούργησε τη δική του ανεξάρτητη εταιρία (Propriety Vertical Industry Modular Accounting Software), ώστε να διαχειρίζεται ο ίδιος το χρόνο του. Η μουσική όμως ήταν εκείνη που γέμιζε την καθημερινότητά του, καθώς η ανάγκη για αφύπνιση μέσω αυτής έγινε αυτοσκοπός. Έτσι μαζί με φίλους σχημάτισαν τους Forever Young το 1994, ενώ ήταν το ένα από τα δυο συγκροτήματα της περιοχής, των οποίων όλα τα μέλη ήταν αρμενικής καταγωγής.

Η συνέχεια από εδώ και πέρα είναι λίγο πολύ γνωστή καθώς λίγα χρόνια μετά, το 1997, γεννιέται η από τις σημαντικότερες μπάντες της σύγχρονης rock σκηνής. Οι System Of A Down (μερικές φορές αναφέρονται απλά ως SOAD ή System) που αποτελείται από τον Serj Tankian (κυρίως φωνητικά, αρμόνιο και ρυθμική κιθάρα), Daron Malakian (φωνητικά και κιθάρα), Shavo Odadjian (μπάσο) και John Dolmayan (ντράμς) είναι αναμφισβήτητα ένα από τα συγκροτήματα που όχι απλώς προχώρησαν τη rock κάποια βήματα παραπέρα, αποφεύγοντας το αναμάρτυρα και τη στείρα επανάληψη αλλά κατάφεραν να αφυπνίσουν όχι μόνο την ίδια τη μουσική ή την τέχνη αλλά και μέρος της κοινωνίας.

- Η μπάντα έχει κυκλοφορήσει 5 άλμπουμ
- System of a Down (1998)
 - Toxicity (2001)
 - Steal This Album! (2002)
 - Mezmerize (2005)
 - Hypnotize (2005)

Το συγκρότημα όμως ύστερα από εννέα χρόνια συνεχούς παρουσίας και επιρροής μέσα από τα πέντε αριστουργήματα που κυκλοφόρησε, έφτασε σε τέλμα λόγω των προσωπικών διαφορών ανάμεσα στους δυο "αρχηγούς" του. Οι σχέσεις του Tankian και του Daron Malakian κλονίστηκαν κατά την περίοδο της δημιουργίας του Mezmerize / Hypnotize του 2005. Έτσι στο απόγειο της καλλιτεχνικής τους ιδιοφυΐας, στις 13 Αυγούστου του 2006 έδωσαν την τελευταία τους συναυλία, χαράζοντας διαφορετική πορεία από τότε.

Ο Tankian λοιπόν με τη δημιουργία των System Of A Down και την καθολική αποδοχή που τους έφερε στην κορυφή, δεν εφησύχασε ούτε στιγμή, καθώς έψαχνε εναλλακτικούς τρόπους δράσης μέσα και έξω από το συγκρότημα. Με το τέλος της μπάντας ξεκίνησε τη δική του πορεία που τον έφερε για μια ακόμη φορά αντιμέτωπο με την ανάγκη του για έκφραση και επικοινωνία. Ο Serj σήμερα είναι ένας από τους καθαρότερους και πιο συνειδητοποιημένους καλλιτέχνες της εποχής μας. Αυτοδίδακτος και σχεδόν χαστικός, όσον αφορά τις φωνητικές του ικανότητες, καθώς σε καθηλώνει με την κάθε ερμηνεία του, αφού μπορεί εύκολα να μετατρέψει ένα πένθιμο μοιρολόι σ' ένα μυστικιστικό συναίσθημα ή ένα ανατολίτικο αρχέγονο κάλεσμα να το κάνει θρούψαλα ανάμεσα σε παρανοϊκά ουρλιαχτά ή οργισμένα βαριά φω-

νητικά. Οι επιρροές του, ποιοι άλλοι από τους μεγάλους Frank Zappa, Al Jarreau (ερμηνευτής της jazz/funky σκηνής των 70s), Jello Biafra και Mike Patton με τον οποίο έχουν συνεργαστεί και επί σκηνής αλλά και εκτός. Το σημαντικότερο όμως όλων είναι ο χαρακτήρας του Tankian, που όχι μόνο είναι προσγειωμένος και άρρηκτα δεμένος με ό,τι καταπίανεται, αλλά και ο σεβασμός που δείχνει στον εαυτό του και στον κόσμο που υπάρχει γύρω του. Είναι ένας από τους καλλιτέχνες των τελευταίων δέκα ετών που ασκούν τη μεγαλύτερη επίδραση.

"...Μεγαλώνοντας άκουγα αρμενική μουσική, ελληνική μουσική, αραβική μουσική, γαλλική μουσική και μετά στις Ηνωμένες Πολιτείες τη δεκαετία του '70 άκουγα disco, soul μουσική και τραγούδια. Στα '80s άκουγα jazz, new wave και new age. Στα '90s άκουγα rock, metal, punk, hip hop, death metal και noise! Τώρα πλέον την περισσότερη ώρα ακούω jazz, ακούω κλασική μουσική, ακούω και λίγο pop και rock, αλλά όχι τόσο πολύ, εκτός και αν είναι κάτι πολύ καλό. Πάντα ψάχνω μουσική που να συγκινεί, να εμπνέει, να είναι ποιοτική και δημιουργική και δεν με νοιάζει ποιος είναι ο καλλιτέχνης ή το μουσικό είδος... Νομίζω πως η μουσική γενικότερα είναι ένα καλό μέσο για να συγκινήσει ή να εμπνεύσει τους ανθρώπους. Αυτή η έμπνευση μπορεί να οδηγήσει τους ανθρώπους να αλλάξουν λογικά. Με άλλα λόγια, από την καρδιά τους μπορούν να αλλάξουν το μυαλό τους και αυτή είναι η σειρά που πιστεύω μπορεί να λειτουργήσει μέσω της μουσικής."

Τσέλιου Αθηνά - A3



twilight Saga

Το **"Λυκόφως"** (Twilight) είναι μια ιστορία αγάπης ενός βαμπίρ και μιας θνητής που θα ταιριάξει σίγουρα στη συναισθηματική της ομάδα!

Επίσης, έχει γοητευτικό σασπένς. Το Λυκόφως είναι μια ιστορία αγάπης ... που δαγκώνει!

Είναι ένα ρομαντικό μυθιστόρημα φαντασίας, γραμμένο από την Αμερικανίδα συγγραφέα Στέφανι Μαίγιερ. Είναι το πρώτο βιβλίο του έπους του Λυκόφωτος, που δημοσιεύθηκε το 2005. Περιγράφει τη ζωή της δεκαεπτάχρονης Ιζαμπέλα "Μπέλα" Σουάν, όταν μετακομίζει από το Φοίνιξ της Αριζόνα στο Φόρκς, μια μικρή πόλη στην Ουάισιγκτον, και βάζει τη ζωή της σε κίνδυνο, καθώς ερωτεύεται ένα βαμπίρ, τον Έντουαρντ Κάλεν. Μετά το μυθιστόρημα ακολουθεί η Νέα Σελήνη (New moon), η Έκλειψη (Eclipse) και η Χαραυγή (Breaking Dawn).

Η συγγραφέας δήλωσε ότι το μήλο για το εξώφυλλο αντιπροσωπεύει τον απαγορευμένο καρπό από το βιβλίο της Γένεσης. Επίσης, συμβολίζει την αγάπη της Μπέλα και του Έντουαρντ, η οποία είναι απαγορευμένη, παρόμοια με τα φρούτα του δέντρου της γνώσης του Καλού και του Κακού, όπως υπονοείται από το απόσπασμα Γένεσις 2:17 που αναφέρονται στην αρχή του βιβλίου. Αντιπροσωπεύει επίσης τη γνώση της Μπέλα για το καλό και το κακό, και την επιλογή που έχει ανάμεσα στον "απαγορευμένο καρπό", τον Έντουαρτ, ή στο να μην τον ξαναδεί.

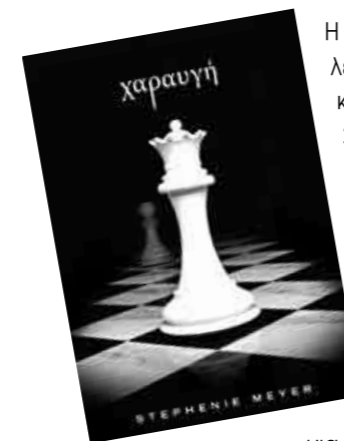
Η **Νέα Σελήνη** είναι το δεύτερο βιβλίο του έπους του Λυκόφωτος και δημοσιεύθηκε το 2006.

Σύμφωνα με τη συγγραφέα, σε αυτό το βιβλίο η αγάπη μεταξύ των δύο πρωταγωνιστών συναντά πολλά εμπόδια. Ο τίτλος αναφέρεται στην πιο σκοτεινή φάση του σεληνιακού κύκλου, επισημαίνοντας ότι η Νέα Σελήνη είναι η πιο σκοτεινή στιγμή της ζωής της πρωταγωνίστριας Μπέλα.



Η **"Έκλειψη"** είναι το τρίτο βιβλίο του έπους του Λυκόφωτος και δημοσιεύθηκε το 2007.

Το εξώφυλλο παρουσιάζει μια σχισμένη, κόκκινη κορδέλα. Η σχισμένη κορδέλα αποτελεί μία επιλογή, όπως στο βιβλίο όπου η Μπέλα καλείται να επιλέξει μεταξύ της αγάπης για τον βρικολάκα Έντουαρτ Κάλεν, και της φιλίας/έρωτα με τον λυκάνθρωπο Τζέικομπ Μπλακ. Η συγγραφέας, επίσης, δήλωσε ότι η κορδέλα αντιπροσωπεύει την ιδέα ότι, η Μπέλα είναι σε θέση να ξεφύγει εντελώς από την ανθρώπινη ζωή.



Η **Χαραυγή** είναι το τέταρτο και τελευταίο βιβλίο του έπους του Λυκόφωτος και δημοσιεύθηκε το 2008. Χωρίζεται σε τρία "βιβλία", ή τμήματα, το πρώτο και το τρίτο τμήμα, γραμμένα απ' την οπτική πλευρά της Μπέλα Σουάν και το δεύτερο γραμμένο απ' την οπτική πλευρά του Τζέικομπ Μπλακ.

Ο τίτλος, Χαραυγή, είναι μια αναφορά στην αρχή της ζωής της Μπέλα ως βαμπίρ. Το εξώφυλλο, είναι μια αλληγορία για την εξέλιξη της Μπέλα καθ' όλη την ιστορία. Ξεκίνησε ως ο πιο αδύναμος σωματικά παίκτης σε ολόκληρο το έπος, το πιόνι, αλλά στο τέλος θα γίνει η ισχυρότερη, η βασίλισσα.

Μακαριάδη Ανατολή - A2

Χρώματα & ψυχολογία

Η ψυχολογία ενός ατόμου που ντύνεται στα λευκά δεν είναι η ίδια με ενός που προτιμά το κόκκινο. Τα πειράματα και οι έρευνες που έχουν γίνει σχετικά με την επιρροή των χρωμάτων στον άνθρωπο είναι πάρα πολλά. Έχει παρατηρηθεί, για παράδειγμα, ότι οι άνθρωποι που περιβάλλονται συνέχεια από ζωηρά και φωτεινά χρώματα, χαίρουν καλύτερης φυσικής κατάστασης και ψυχικής ηρεμίας από εκείνους που περιβάλλονται από μουντά.

Έχει παρατηρηθεί ακόμη, ότι ο άνθρωπος επιλέγει να ντυθεί με τα χρώματα που εναρμονίζονται τέλεια στην ψυχολογική του κατάσταση. Για παράδειγμα, ένας άνθρωπος που πάσχει από κατάθλιψη θα προτιμήσει τα σκούρα χρώματα, σε αντίθεση με κάποιον που η ψυχολογική του κατάσταση είναι καλή, ο οποίος θα προτιμήσει χαρούμενα χρώματα.

Είναι δεδομένο ότι το κάθε χρώμα επηρεάζει με διαφορετικό τρόπο τη ψυχολογία του ανθρώπου και ότι κάθε άνθρωπος επηρεάζεται διαφορετικά από κάθε χρώμα.

Το χρώμα είναι ένα ισχυρό μέσο με το οποίο ο άνθρωπος βλέπει τον κόσμο. Αντίθετα με τα περισσότερα ζώα, τα οποία βλέπουν μόνο αποχρώσεις του γκρι, οι άνθρωποι απολαμβάνουν τη γοητεία των χρωμάτων με την υπέρροχη διάσταση της όρασης.

Οι αρχαίοι Αιγύπτιοι πίστευαν ότι το μπλε, το κίτρινο και το κόκκινο είχαν τη δύναμη να επηρεάσουν το σώμα, το πνεύμα και το νου του ανθρώπου. Θεωρούσαν επίσης ότι οι μπλε ακτίνες φωτός είχαν μεγαλύτερη ισχύ το μεσημέρι, την εποχή της άνοιξης και συνδέονταν με τον θεό Θωθ, ενώ οι κίτρινες ήταν αποτελεσματικότερες το μεσημέρι, την εποχή του καλοκαιριού και συνδέονταν με την Θεά Ίσιδα, προστάτιδα της ανθρώπινης ευφύιας.

Τι είναι η χρωματοθεραπεία
Η χρωματοθεραπεία είναι μία थे-

ραπευτική τεχνική σύμφωνα με την οποία, το κάθε χρώμα έχει τη δική του ενέργεια και επηρεάζει όχι μόνο την πνευματική και ψυχική κατάσταση του ανθρώπου, αλλά και τη φυσική.

Αξιοποιώντας την ενέργεια αυτή των χρωμάτων μπορούμε να ενισχύσουμε και να τονώσουμε τον οργανισμό, να βελτιώσουμε τη ψυχική μας διάθεση και να αντιμετωπίσουμε τα διάφορα νοσήματα καθώς και να θεραπεύσουμε κάποιες ασθένειες. Η χρωματοθεραπεία υποστηρίζει πως κάθε πάθηση εκδηλώνεται πρώτα στην αύρα του ατόμου, πριν εκδηλωθεί ως σωματικό σύμπτωμα.

Με την εφαρμογή της χρωματοθεραπείας η αύρα παίρνει τη δόνηση του χρώματος και μεταφέρει τη θεραπευτική της ενέργεια στο σώμα.

Η χρωματοθεραπεία διακρίνεται σε θεραπευτική και προληπτική, εφαρμόζεται με την έκθεση του ασθενούς σε δέσμες έγχρωμου φωτός - από ειδικούς προβολείς σε απόσταση 1-2 μέτρα και έχοντας το συγκεκριμένο σημείο του σώματος ακάλυπτο.

Η προληπτική χρωματοθεραπεία, υποστηρίζουν οι ειδικοί θεραπευτές, μπορεί να εφαρμοστεί στον κάθε άνθρωπο και να αναπληρώσει τις ενεργειακές απώλειες που υφίσταται καθημερινά, λόγω άγχους, κούρασης, μειώνοντας έτσι τις πιθανότητες για την εκδήλωση κάποιας ψυχοσωματικής νόσου στο μέλλον.

Ακόμη και η κλασική ιατρική χρησιμοποιεί την επιρροή των χρωμάτων στην βελτίωση της υγείας και της ψυχικής διάθεσης. Αυτό αποδεικνύεται για παράδειγμα, στην αποκατάσταση του νεογνικού ίκτερου, όπου τα πάσχοντα νεογνά τοποθετούνται σε ένα θάλαμο ο οποίος φωτίζεται από ένα ειδικό μπλε χρώμα και το οποίο βοηθάει στη γρήγορη ανάρρωση.

Επίσης, το λευκό χρώμα (συμβολίζει το απόλυτα καθαρό) χρησιμοποιείται

στις μπλούζες των ιατρών ενώ το πράσινο χρώμα (συμβολίζει την ηρεμία) έχει καθιερωθεί ως χρώμα για τους χειρουργούς, αφού η αρμονία και η ηρεμία πρέπει να είναι σύμμαχοί τους κατά τη διάρκεια του χειρουργείου.

Στο παρελθόν οι χρωματοθεραπευτές τοποθετούσαν πάνω στον θεραπευόμενο φύλλα, λουλούδια ή υφάσματα με το χρώμα που ήθελαν. Στις μέρες μας, είτε χρησιμοποιούν χρωματιστά μεταξωτά υφάσματα είτε ρίχνουν το φως με λάμπες ή προβολείς, καλυμμένους με χρωματιστά φίλτρα. Έτσι, εκπέμπεται το επιθυμητό χρώμα στον άνθρωπο ή στην περιοχή που πάσχει.

Τι άλλο μπορεί να προτείνει ο χρωματοθεραπευτής; Να χρησιμοποιήσουμε τα χρώματα που ενδείκνυνται για το πρόβλημά μας στα ρούχα, στα υφάσματα που υπάρχουν στο σπίτι μας, στις λάμπες με τις οποίες φωτίζεται ο χώρος μας κλπ. Επίσης, μπορεί να μας συστήσει να κλείνουμε τα μάτια και να φανταζόμαστε ότι εισπνέουμε κάποιο χρώμα, βαθύ μπλε για παράδειγμα, όταν έχουμε ανάγκη να χαλαρώσουμε.

Προσοχή. Γενικά, θα πρέπει να αποφεύγεται η εφαρμογή θερμών χρωμάτων σε ανθρώπους που έχουν υπέρταση, τάση για αιμορραγίες και υπεردιέγερση του οργανισμού. Αντίστοιχα, θα πρέπει να αποφεύγονται τα ψυχρά σε όσους είναι υποτασικοί, υποφέρουν από αναιμίες, είναι γενικά υποτονικοί κλπ.

Πώς χαρακτηρίζει τους ανθρώπους η ψυχολογία, με βάση τα χρώματα που προτιμούν και που αποφεύγουν:

Λευκό
Άνθρωποι που το προτιμούν χαρακτηρίζονται από: αθωότητα, αγνότητα, αλήθεια, απλότητα. Για μερικές κουλτούρες, το λευκό είναι το χρώμα του

θανάτου και του πένθους.

Άνθρωποι που το αποφεύγουν χαρακτηρίζονται από: περισσότερο ενδιαφέρον για τον ρεαλισμό, αρνούνται να αποδεχτούν ό,τι δεν μπορεί να εξηγήσει η λογική. Γνωρίζουν και αποδέχονται τα ελαττώματά τους, αλλά δεν επιθυμούν να τα διορθώσουν.

Κίτρινο

Εκφράζει τη νεότητα, τη χαρά και εξαγνίζει τις σκέψεις. Είναι το χρώμα που τραβάει περισσότερο από οποιοδήποτε την προσοχή μας. Χρησιμοποιείται σε διαφημιστικές εκστρατείες, σε πινακίδες και δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι τα ταξί μας είναι κίτρινα.

Επίσης είναι το χρώμα του ήλιου, του στοιχείου που μας δίνει ζωή. Είναι αντικαταθλιπτικό και ιδανικό για χώρους εργασίας, ενώ στις απαλές αποχρώσεις του ξεκουράζει. Συνδέεται όμως πολλές φορές με την απάτη, τη δειλία και τη ζήλια. Στη χρυσαφένια του απόχρωση (χρυσοκίτρινο) αντιπροσωπεύει την πνευματική τελείωση και την ηρεμία. Ακόμα, χρησιμοποιείται πολύ στη θρησκευτική ζωγραφική, στο φωτοστέφανο των αγίων, ενώ το άτονο κίτρινο έχει χρησιμοποιηθεί ως χρώμα προδοσίας στην απεικόνιση του Ιούδα. Το σκοτεινό (σκούρο ή "λασπωμένο") κίτρινο συμβολίζει το δόλο, την προδοσία, τη φιλοδοξία, τη μυστικοπάθεια, την απιστία και τη φιλαργυρία. Γενικότερα, όσοι αποφεύγουν το κίτρινο χρώμα, έχουν την τάση να απογοητεύονται εύκολα ενώ προσπαθούν να "εξηγήσουν" τα ανεξήγητα συναισθήματα τους με τη λογική.

Βέβαια σύμφωνα με άλλες θεωρίες το κίτρινο αντιπροσωπεύει την αρρώστια, το φθόνο και τον κίνδυνο.

Άνθρωποι που το προτιμούν χαρακτηρίζονται από: ζωντάνια, ενεργητικότητα, ευτυχία, περιέργεια, ευελιξία, διασκέδαση, επικοινωνία.

Άνθρωποι που το αποφεύγουν χαρακτηρίζονται από: εύκολη απογοήτευση, προσπάθεια εξήγησης των συναισθημάτων με την λογική, από αδιαφορία για τη φιλοσοφία και τη γνώση σε βάθος.

Θεραπεία: Διεγείρει τα κύτταρα του νου και το νευρικό σύστημα, ενεργοποιεί τους μυς, επιταχύνει τη διαδικασία της πέψης και της αφομοίωσης. Το σκούρο κίτρινο απαλύνει τους νευρικούς πόνοους.

Ψυχολογία: Ενεργοποιεί και εμπυκνώνει ανθρώπους με μελαγχολία ή κατάθλιψη, προσφέρει κέφι για ζωή και δουλειά.

Πορτοκαλί

Είναι το χρώμα του ήλιου, το χρώμα των ιδεών και της φαντασίας. Είναι ένα ζωτικό και γενικά ωραίο χρώμα που δείχνει περίσκεψη και ενδιαφέρον για τους άλλους, εκφράζει ωριμότητα συναισθημάτων και θαλπωρή. Το χρυσαφένιο πορτοκαλί είναι ζωτικό και δείχνει αυτοέλεγχο, ενώ το καφετί δείχνει έλλειψη φιλοδοξίας και στάση αδιαφορίας. Το άτομο που προτιμά το πορτοκαλί θέλει να επιτύχει σε οτιδήποτε ασχολείται. Αναζητά τη διέγερση και θέλει να βιώσει πλήρως τη ζωή. Είναι ένα πνεύμα που αγαπά την ελευθερία, που χαίρεται να έρχεται σε επαφή με τους άλλους, είναι εκ φύσεως ενθουσιώδες και ανταποκρίνεται σε οτιδήποτε νέο και συναρπαστικό. Αυτό το άτομο είναι αισιόδοξο για το μέλλον του, αναζητώντας να επεκτείνει συνεχώς τις δραστηριότητες του και έχει πολλά ενδιαφέροντα.

Άνθρωποι που το προτιμούν χαρακτηρίζονται από: άνεση, αφθονία, απόλαυση, θέρμη, κοινωνικότητα, δυναμισμό, ανεξαρτησία.

Άνθρωποι που το αποφεύγουν χαρακτηρίζονται από: υλισμό, ανεκτικότητα, είναι πιθανό να έχουν καταπιεσμένα σεξουαλικά συναισθήματα ή άλλα συναισθήματα σχετικά με την απόλαυση της ζωής.

Θεραπεία: Διεγείρει τους πνεύμονες, την αναπνοή και την πέψη, αυξάνει την λειτουργία του θυρεοειδή, ανακουφίζει κράμπες και νευρικούς σπασμούς, αυξάνει την παραγωγή μητρικού γάλακτος.

Ψυχολογία: Διεγείρει την δημιουργική σκέψη και τον ενθουσιασμό.

Κόκκινο

Αυξάνει τη θέληση για ζωή ενώ προκαλεί ζεστασιά, χαρά και διευκολύνει την έκφραση των αισθημάτων. Όσοι το προτιμούν θέλουν να ξεχωρίζουν αλλά κουράζει, όταν χρησιμοποιείται συχνά.

Το κόκκινο θεωρείται "το χρώμα των χρωμάτων" και σε κάποιες γλώσσες είναι συνώνυμο με το "χρωματισμένο" ή ακόμα και με το "όμορφο".

Το κόκκινο χρώμα έχει αποτυπωθεί στη συνείδηση μας ως το χρώμα του έρωτα, ίσως γιατί επιστημονικά, είναι μια απόχρωση που διεγείρει τις αισθήσεις κι ενεργοποιεί την κυκλοφορία του αίματος. Δεν φαίνεται παράξενο, λοιπόν, ότι εκείνοι που το διαλέγουν, χαρακτηρίζονται από πάθος, σεξουαλικότητα, ενεργητικότητα κι αυθορμητισμό.

Πέρα από το πάθος όμως το κόκκινο

είναι το πιο έντονο της χρωματικής παλέτας κι έχει παραλληλιστεί και με την επιθετικότητα, τη δύναμη, τη φιλοδοξία και την επαναστατικότητα.

Άνθρωποι που το προτιμούν χαρακτηρίζονται από: πάθος, σεξουαλικότητα, ενεργητικότητα, αυθορμητισμό, δύναμη, επαναστατικότητα.

Άνθρωποι που το αποφεύγουν χαρακτηρίζονται από: υπερβολική ενεργητικότητα και αυθορμητισμό, κυκλοθυμία, εγωκεντρισμό, πρόβλημα συναναστροφής με ανθρώπους που έχουν αυτά τα χαρακτηριστικά. Δεν αποκλείεται να έχουν φοβίες που δεν έχουν καταφέρει ακόμα να αντιμετωπίσουν και να απορρίπτουν την ίδια τους τη δυναμικότητα.

Θεραπεία: Προσφέρει αίσθηση ζεστασιάς και ενεργητικότητας γι' αυτό είναι καλό στην αντιμετώπιση της κόπωσης και των κρουαζιμάτων. Ενεργοποιεί την καρδιά και το κυκλοφορικό και βοηθά στην υπόταση. Ενεργοποιεί όλες τις αισθήσεις, διεγείρει την ωορρηξία και την εμμηνορροία. Δεν είναι καθόλου καλό ενάντια στον καρκίνο, μιας και αυξάνει την ανάπτυξη κυττάρων!

Ψυχολογία: Αυξάνει τη σεξουαλικότητα, το πάθος και τη δημιουργικότητα. Μπορεί όμως να προκαλέσει και βίαια συναισθήματα.

Φούξια

Άνθρωποι που το προτιμούν χαρακτηρίζονται από: αυτογνωσία, δυνατά μα και ελεγχόμενα πάθη και συναισθήματα, τόλμη.

Άνθρωποι που το αποφεύγουν χαρακτηρίζονται από: έντονα αρνητικά συναισθήματα, όπως ζήλια και δυσκολεύονται να εκφράσουν τα βαθιά τους συναισθήματα.

Θεραπεία: Ενεργοποιεί την αδρεναλίνη και την καρδιά.

Ψυχολογία: Προσφέρει αίσθηση χρησιμότητας και αγάπης για τη ζωή.

Ροζ

Άνθρωποι που το προτιμούν χαρακτηρίζονται από: θηλυκότητα, τρυφερότητα, αθωότητα.

Άνθρωποι που το αποφεύγουν χαρακτηρίζονται από: δυσκολία να συμβιβαστούν με την θηλυκή τους πλευρά και να εκφράσουν συναισθήματα τρυφερότητας.

Θεραπεία: Προσφέρει ζωτικότητα σε όλα τα όργανα.

Ψυχολογία: Θεραπεύει τη λύπη και το πένθος, βοηθά να συνειδητοποιήσουμε τα συναισθήματά μας.

Πράσινο

Στα χρόνια του Μεσαίωνα, το πράσινο ήταν συνδεδεμένο με το κακό και συχνά ακόμα και με τον ίδιο το Διάβολο.

Με το πέρασμα των αιώνων όμως, το πράσινο αποσυνδέθηκε από το σατανικό κι έγινε συνώνυμο της πίστης, της φύσης και της αρμονίας. Αποτελεί μυστικιστικό χρώμα και εκφράζει την ένωση του ουρανού και της γης. Χρώμα της φύσης και της ειρήνης, εκφράζει την κοινωνική διάθεση, την ειλικρίνεια, την αγάπη για την οικογένεια και την ευαισθησία σε θέματα ηθικής. Γενικά, απαλύνει τα προβλήματα και ξεκουράζει. Στην αρνητική του έκφραση υποδηλώνει δισταγμό και αναποφασιστικότητα. Άνθρωποι που το προτιμούν χαρακτηρίζονται από: ειρήνη, ανάπαυση, ελπίδα, άνεση, θαλπωρή, γαλουχία, αρμονία.

Αρνητικά αντιπροσωπεύει τον εγωισμό, τη ζήλια, την σκληρότητα και την ανοησία.

Άνθρωποι που το αποφεύγουν χαρακτηρίζονται από: τάση για ανεξαρτησία και ενδιαφέρον για τον εαυτό τους παρά από αφοσίωση στους ανθρώπους και ενδιαφέρον για την οικογενειακή ζωή. Είναι άνθρωποι που δεν μπορούν να ανοιχτούν και να δοθούν ολοκληρωτικά σε έναν άλλο άνθρωπο.

Θεραπεία: Ηρεμεί την καρδιά, το στομάχι, το συκώτι και τα νεφρά, βοηθά στην εξσορρόπηση ορμονικών διαταραχών, πέψης, χολής, ενισχύει το ανοσοποιητικό σύστημα, ενδυναμώνει το νευρικό σύστημα και τα οστά.

Ψυχολογία: Προσφέρει συναισθηματική και ψυχολογική αρμονία, βοηθά στην εσωτερική γαλήνη.

Τιρκουάζ

Άνθρωποι που το προτιμούν χαρακτηρίζονται από: εσωστρέφεια, καινοτομία, πρόοδο, ανθρωπιά, απέχθεια στους περιορισμούς.

Άνθρωποι που το αποφεύγουν χαρακτηρίζονται από: αναζήτηση για σταθερότητα και ασφάλεια, κυρίως μέσα από την οικογένεια. Διστάζουν να δοκιμάσουν κάτι καινούργιο.

Θεραπεία: Τονώνει γενικά όλα τα ζωτικά όργανα αλλά κυρίως το ανοσοποιητικό σύστημα.

Ψυχολογία: Αυξάνει την διαίσθηση και την συναισθηματική ευαισθησία, χαλαρώνει από το στρες.

Μπλε

Το μπλε είναι το σύμβολο της ειρήνης, της ηρεμίας και του ονείρου.

Το σκούρο μπλε ωστόσο, ίσως λόγω της συγγένειας του με το μαύρο, χαρακτηρίζει μελαγχολία

Άνθρωποι που το προτιμούν χαρακτηρίζονται από: ψυχραιμία, ονειροπόληση, αφοσίωση, οργάνωση, λογική, νοσταλγία, αλήθεια. Το σκούρο μπλε χαρακτηρίζει τη μελαγχολία.

Άνθρωποι που το αποφεύγουν χαρακτηρίζονται από: πειθαρχία και εργατικότητα. Έχουν αποφασίσει το τι θέλουν από την ζωή τους και αρνούνται να αποκλίνουν από αυτόν τους τον στόχο έστω και στο ελάχιστο.

Θεραπεία: Το μπλε είναι "ψυχρό" χρώμα, έτσι, βοηθά ενάντια σε φλεγμονές, ρευματισμούς, πυρετό, υπέρταση, αιμορραγίες, πονοκεφάλους, φαγούρες και ερεθισμούς του δέρματος.

Ψυχολογία Είναι ηρεμιστικό, ιδιαίτερα σε περιόδους υπερέντασης, νευρικής, ακόμη και υστερίας.

Χρησιμοποιείται κατά της ιλαράς, του πυρετού, των σπασμών και των πονοκεφάλων.

Βιολετί & Μοβ

Άνθρωποι που το προτιμούν χαρακτηρίζονται από: πνευματικότητα, μυστήριο, ηθική, αυτοθυσία. Οι σκούρες αποχρώσεις του χαρακτηρίζουν την κατάθλιψη και το πένθος.

Άνθρωποι που το αποφεύγουν χαρακτηρίζονται από: σοβαρότητα ίσως και κυνισμό, απόρριψη σε οτιδήποτε δεν εξηγείται επιστημονικά και λογικά.

Θεραπεία: Καταπολεμά την ταχυπαλμία, διεγείρει τη σπλήνα και τα λευκά αιμοσφαίρια, μειώνει την ευαισθησία στον πόνο και βοηθά την αποτοξίνωση.

Ψυχολογία: Βοηθά ενάντια στη μελαγχολία, την υστερία, τις παραισθήσεις, την εξάρτηση (οποιασδήποτε μορφής) και την αϋπνία. Κατευνάζει το στρες και τα έντονα σεξουαλικά συναισθήματα.

Καφέ

Το καφέ είναι το χρώμα της γης, της ισορροπίας και της σταθερότητας

Άνθρωποι που το προτιμούν χαρακτηρίζονται από: πρακτικότητα, σταθερότητα, απλότητα, αφοσίωση. Οι σκούρες αποχρώσεις του, αν και "ζεστές", χαρακτηρίζουν την κατάθλιψη και τη μεροληψία.

Άνθρωποι που το αποφεύγουν χαρακτηρίζονται από: αποστροφή στη ρουτίνα και την ήσυχη ζωή και απελευθέρωση από οποιαδήποτε μορφή εξάρτησης.

Ψυχολογία: Το καφέ προσφέρει χαλάρωση και γείωση.

Γκρι

Ανάμεσα στο μαύρο και το άσπρο, το γκρι αποτελεί μια "διπλωματική" λύση καθώς οι "οπαδοί" του χαρακτηρίζονται από διακριτικότητα αλλά και αδιαφορία.

Άνθρωποι που το προτιμούν χαρακτηρίζονται από: διακριτικότητα αλλά και αδιαφορία, αδιαλλαξία.

Άνθρωποι που το αποφεύγουν χαρακτηρίζονται από: αποστροφή στη διπλωματία και τα έξυπνα ρητορικά τεχνάσματα. Προτιμούν την ευθύτητα, ακόμα κι αν μερικές φορές γίνεται ενοχλητική, εκνευριστική και σκληρή.

Μαύρο

Το μαύρο, ουσιαστικά είναι η απουσία χρώματος. Θεωρητικά αυτή η απουσία χρώματος μπορεί να αποδοθεί στην έλλειψη ζωντάνιας, χαράς και κοινωνικότητας. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι ο άνθρωπος που προτιμά το μαύρο είναι σοβαρός, εσωστρεφής και κάποιες φορές μυστικοπαθής

Άνθρωποι που το προτιμούν χαρακτηρίζονται από: σοβαρότητα, μυστικότητα, κατάθλιψη και μοναχικότητα.

Άνθρωποι που το αποφεύγουν χαρακτηρίζονται από: φοβία για το άγνωστο, επιθυμία για απελευθέρωση από οτιδήποτε τους δίνει αίσθηση εξάρτησης, τους παρεμποδίζει, τους "δένει".

Ψυχολογία: Το μαύρο απορροφά την περισσευούμενη ενέργεια

ΙΩΔΕΣ - ΜΕΝΕΞΕΔΙ:

Καλά κίνητρα, υψηλές πνευματικές επιδιώξεις, καθαγιασμός της ψυχής, ευημερία, πλούτος, αυξημένη παραγωγικότητα, αυτοέλεγχος.

Θεραπεία: Βοηθά στην όραση και στην ακοή, αυξάνει τη διαισθητική ικανότητα, προλαβαίνει και εξσορροπεί τα ψυχολογικά προβλήματα, τις παθήσεις των πνευμόνων, της όρασης, της ακοής και της όσφρησης.

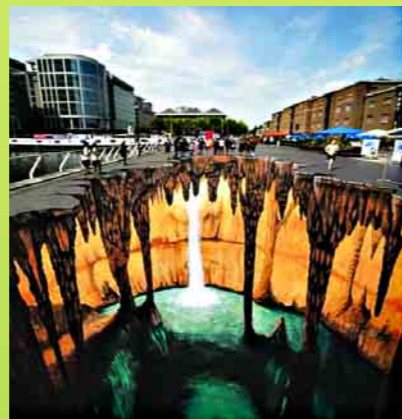
Το κόκκινο μας κάνει πιο δραστήριους, το πορτοκαλί πιο συναισθηματικούς, το κίτρινο πιο εύθυμους, το μπλε πιο χαλαρούς, το μενεξεδί πιο δημιουργικούς. Όταν μας "αγκαλιάζουν" ... αποχρώσεις το σώμα μας και η ψυχή μας το νοιώθει και απαντά, ώστε τα χρώματα να συνιστούν θεραπεία.

Γεροντίδου Χριστίνα - Β1

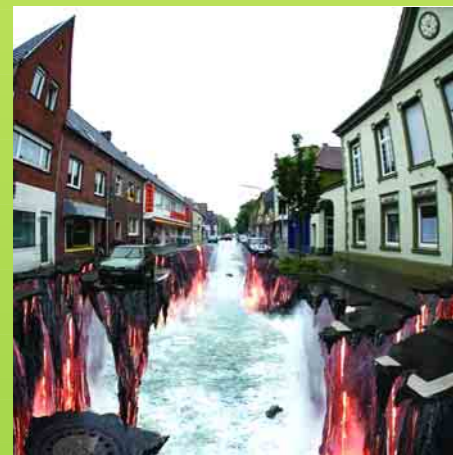
Street ART

Καλλιτέχνες του δρόμου δημιουργούν καταπληκτικά έργα τέχνης που ξεγελούν το μάτι και εντυπωσιάζουν. Ουσιαστικά πρόκειται για μια πρωτότυπη μορφή τέχνης που βασίζεται στο γεγονός της οφθαλμαπάτης. Τα δείγματα αυτής της τέχνης που λέγεται «3D street art» είναι πραγματικά άφθονα και κάθε φορά καταφέρνουν να μας εκπλήξουν. Φαίνονται σαν πραγματικές εικόνες, κι όμως δεν είναι! Πρόκειται για απλές ζωγραφιές στο δρόμο με τη χρήση κιωλίας ή μπογιάς, οι οποίες από συγκεκριμένες οπτικές γωνίες μοιάζουν πραγματικές, αλλά ουσιαστικά είναι 3D Ζωγραφιές. Δείτε τις παρακάτω εικόνες και απολαύστε την παράξενη αλλά και πολύ εντυπωσιακή αυτή τέχνη.

Τέτοιοι καλλιτέχνες όπως ο Kurt Wenner, ο Eduardo Relero, οι Edgar Muller και Manfred Stader, ο Julian Beever, ο Tracy Lee Stum, κ.α δημιουργούν μία τέχνη του δρόμου και είναι αδύνατον να μην παγιδευτεί κάποιος μέσα στους «κόσμους» που απεικονίζονται πάνω στην άσφαλο ή σε τσιμεντένιες επιφάνειες.



Παπούλη Γιώτα - Α3



Το Θέατρο στην Εκπαίδευση

Στις 17 Φεβρουαρίου του 2012 ήρθε στο σχολείο μας η παράσταση της "Αντιγόνης", η οποία παρουσιάζεται από το Εθνικό Θέατρο στα σχολεία. Μετά το τέλος της παράστασης πήραμε συνέντευξη από τους συντελεστές: Προκόπη Αγαθοκλέους, Ιωάννα Κολλιοπούλου, Αλέξανδρο Μαυρόπουλο και Αμαλία Τσεκούρα.



Στο έργο χρησιμοποιήσατε κορδέλες που γύρω από αυτές διαδραματίστηκαν σχεδόν όλες οι σκηνές, Θέλετε να μας εξηγήσετε ποιος ήταν ο στόχος σας;

Απάντηση: Αυτό ξεκίνησε διότι δεν θα είχαμε σκηνικά και θέλαμε να χρησιμοποιήσουμε κάτι για να οριοθετήσουμε το χώρο μας, και στην πορεία αυτό μετατράπηκε στο καινούργιο πλαίσιο της πολιτείας που χτίζει ο Κρέοντας το οποίο σιγά, σιγά καταρρέει. Αρχικά το διαλύει η Αντιγόνη και στα απομεινάρια του θρηνεί ο Κρέοντας τα θύματα του σκοταδιού της πλάνης του. Το "Σκοτάδι της πλάνης" είναι η δράση που κινείται γύρω της το έργο μας.

Τα μηνύματα του έργου είναι επίκαιρα;

Απάντηση: Σε κάθε εποχή καταπίεσης και σε κάθε καθεστώς επιβολής αυτά τα μηνύματα είναι επίκαιρα και διαχρονικά. Βέβαια, το θετικό είναι ότι η δράση γεννάει την αντίδραση. Ο κόσμος αφυπνίζεται, αντιδρά, δημιουργεί. Αυτό είναι το ελπιδοφόρο μήνυμα της παράστασης και ότι μπορεί να εξελίξει την κοινωνία μας.

Η κρίση έχει επηρεάσει το θέατρο;

Απάντηση: Επειδή το Εθνικό Θέατρο είναι δημόσιο, πολλές περικοπές έχουν γίνει. Αλλά πάντα το θέατρο, για την ακρίβεια οι ηθοποιοί, περνούν την κρίση τους, δεν υπάρχει μεγάλη διαφορά με τα προηγούμενα χρόνια. Ωστόσο, η κρίση του θεάτρου είναι και κρίση παιδείας. Αν η νέα γενιά δε διαπαιδαγωγηθεί σωστά, η τέχνη πάντα θα αντιμετωπίζει προβλήματα.

Αντί να ακούτε για τις περικοπές και τα τραγικά που γίνονται, παρατηρήστε μόνοι τι συμβαίνει γύρω σας και μην αφήνετε τους άλλους να παρακολουθούν για σας.

Γενικά, πώς πιστεύετε ότι αντιμετωπίζουν οι νέοι τις παραστάσεις σας;

Απάντηση: Πολύ καλά. Έχουμε περάσει πολύ συγκινητικές στιγμές, τέτοια αποδοχή δεν την περιμέναμε ποτέ, αντίθετα περιμέναμε μεγάλη αντίδραση από το εφηβικό κοινό. Βέβαια υπάρχουν και σχολεία που ΔΕΝ περνάμε καλά, αλλά στα περισσότερα περνάμε πραγματικά πολύ ωραία!

Σας ευχαριστούμε πολύ.

Απάντηση: Εμείς ευχαριστούμε!

Νίκου Άγγελος - Β2
Σγάρα Ζάννα - Β2



H Reggae

ΕΙΝΑΙ Ο ΚΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΤΗΣ ΤΖΑΜΑΪΚΑ

Όταν σκέφτεστε τη μουσική Reggae, το πρώτο όνομα που σας έρχεται στο μυαλό είναι ο Bob Marley. Ακόμα κι αν τον έχουμε συναντήσει για πρώτη φορά στη δεκαετία του '70, το όνομά του κυριαρχεί, επειδή ήταν ο άνθρωπος που ανέδειξε την τζαμαϊκανή μουσική Reggae σε ένα διεθνές φαινόμενο, και με τη βοήθεια και άλλων συγκροτημάτων στο ύφος της reggae όπως οι UB40, δημιούργησαν ένα παγκόσμιο είδος μουσικής. Η Τζαμαϊκά άρχισε να έχει τη δική της μουσική στη δεκαετία του '50, όταν υπήρχε η έλλειψη της R&B και όταν η Reggae είχε αρχίσει να εξελίσσεται σε ένα είδος γκέτο του Κίνγκστον. Η Τζαμαϊκανή μουσική γεννήθηκε μέσα από τις εντάσεις και τις κοινωνικές διαμαρτυρίες που σιγόβραζαν και έγιναν βίαιες στα τέλη του 1960.

Η Reggae συνδέεται πάνω απ' όλα με έναν άνθρωπο: το Ρόμπερτ Νέστα Μάρλεϊ. Ο Bob Marley είχε καθιερωθεί ως ένα πρότυπο μεγάλης επιρροής, με το δημιουργικό ύφος του και τη μοναδική σκηνική παρουσία. Υιοθετήθηκε από τους Rastafarianism, για την ενέσιμη reggae μουσική του με τη μεγαλύτερη ψυχή και τους πιο κραυγαλέους στίχους που βοήθησαν να ξεκινήσει μια "Τρίτη Παγκόσμια συνείδηση". Ο Μπομπ Μάρλεϊ έγινε ένας διεθνής σούπερ σταρ και θεωρείται προφήτης από τους οπαδούς της θρησκείας Rastafarian.

Η Reggae είναι πιο εύκολα αναγνωρίσιμη από τις ρυθμικές πιναλίες στην off-beat, παίζεται συνήθως με κιθάρα ή πιάνο (ή και τα δύο), γνωστό ως skank, και συνδυάζεται με έμφαση τριών τύμπανων για να δημιουργήσει μια μοναδική αίσθηση. Ο ρυθμός της ρέγκε γίνεται αισθητός, συνήθως είναι πιο αργός από τις δημοφιλείς μορφές Τζαμαϊκάς, ska και Rocksteady, που προηγήθηκαν. Το 1954 ο Κεν Κούρι ξεκίνησε την πρώτη δισκογραφική της Τζαμαϊκά. Προς το τέλος της δεκαετίας του 1950, ερασιτέχνες άρχισαν να σχηματίζουν συγκροτήματα που έπαιξαν μουσική της Καραϊβικής και rhythm'n'blues της Νέας Ορλεάνης, εκτός από την τοπική mento. Αυτό οδήγησε στις "bluebeat" ομάδες.

Η λέξη "ρέγκε" επινοήθηκε περίπου το 1960 στην Τζαμαϊκά για να προσδιορίσει ένα "τραχύ" είδος μουσικής, χορού, που είχε τις ρίζες της ακόμα στη rhythm 'n blues της Νέας Ορλεάνης. Δήλωσε επίσης τη σχέση της με τον υπόκοσμο των "Rastafarians" (μύστες μιας χιλιετούς αφρικανικής πίστης που αναβίωσε ο Marcus Garvey ο οποίος τάχθηκε υπέρ μιας μαζικής μετανάστευσης πίσω στην Αφρική), τόσο στους στίχους όσο και στην οικειοποίηση της Αφρικανικής γυαλ βίντζι. Σε σύγκριση με τη μουσική ροκ, η ρέγκε μουσική αντιστρέφει ουσιαστικά το ρόλο του μπάσου με κιθάρα.

Η Reggae μουσική κυρίως διαδόθηκε από τον Bob Marley, μέσα από τους Wailers -το συγκρότημα που προώθησε την εικόνα του αντάρτικου. Αργότερα ο ίδιος θεωρήθηκε ως ο πολιτικός και θρησκευτικός (rasta) γκουρού του κινήματος, μια στάση που θα τον κάνει αστέρι, ιδιαίτερα μετά την κατεύθυνση της μουσικής του σε μελωδία ποπ-σόουλ (1972).

Τσέλιου Αθηνά - Α3

AMY WINEHOUSE

Μια ζωή "στο μαύρο"

Η προσωπική της ζωή είχε γκρεμιστεί σε δημόσια θέα. Στο YouTube οι θλιβερές εικόνες από εκείνη τη "μη συναυλία" στο Βελιγράδι έβραζαν κι άλλο μαύρο στο σκοτεινό πορτρέτο της. Τα ταμπλόιντ την είχαν θάψει από καιρό. Ακόμη και ιστοσελίδα με στοιχήματα για το πότε θα πέθαινε υπήρχε. Ο θάνατός της λοιπόν, στις 23 Ιουλίου, από υπερβολική κατανάλωση αλκοόλ, κανέναν δεν εξέπληξε. Και ας ήταν μόλις 27 ετών. Ακόμη και η δισκογραφική εταιρεία της ήταν... σαν έτοιμη από καιρό. Το μετά θάνατον (μετριότατο, δυστυχώς) άλμπουμ της κυκλοφόρησε εγκαίρως για τις γιορτές. Και όσοι αγαπήσαμε την άλλοτε αυθάδη και άλλοτε τρυφερή φωνή της στα τραγούδια του "Back to black" μείναμε με την απορία: Πώς θα ήταν, άραγε, αυτό το μεγάλο ταλέντο αν είχε προλάβει να ωριμάσει;

Τσέλιου Αθηνά - Α3

Το μεγαλείο της ανθρώπινης ψυχής



Ένας άστεγος καθισμένος στον πεζόδρομο έχει στην αγκαλιά του ένα σκύλο που κοιμάται και τον σκεπάζει με μια χοντρή κουβέρτα για να μην κρυώνει... Σίγουρα πρόκειται για μια από τις φωτογραφίες, στις οποίες η εικόνα είναι τόσο δυνατή που τα λόγια φαίνονται περιττά.



Η εφτάχρονη πιτσιρίκα που πουλάει τα γλυκά στο δρόμο της Δαμασκού και ταυτόχρονα γράφει τα μαθήματά της (!) δεν άφησε με τίποτε τον Wasim Kheir Beik να την φωτογραφήσει. Τελικά ο φωτογράφος του πρακτορείου SANA πήρε αυτό που ήθελε με φακό από 30 μέτρα απόσταση (μαζί και το πρώτο βραβείο για το 2007 από την Ένωση Αραβικών Πρακτορείων Ειδήσεων), χαρίζοντας και σε μας τη θαυμάσια αυτή εικόνα με τα συγκινητικά μηνύματα.